መጽሐፈ ሳሙኤል - ሁለተኛ

ዳዊት የሳኦልን ሞት ሰማ

1፥4-12 ተጓ ምብ - 1ሳሙ 31፥1-13፤ 1ዜና10፥1-12

1 ሳኦል ከሞተ በኋላ፣ ዳዊት አማሌቃው
ያንን ድል አድርጎ በመመለስ፣ በጺቅ
ላግ ሁለት ቀን ቈየ:: 2በሦስተኛውም ቀን
የተቀደደ ልብስ የለበሰ፣ በራሱም ላይ ትቢያ
የነሰነሰ አንድ ሰው ከሳኦል ሰፈር መጣ::
ወደ ዳዊት እንደደረሰም፣ ወደ መሬት ለጥ
ብሎ በአክብሮት እጅ ነሣ::
3ዳዊትም፣ "ከወዴት መጣህ?" ሲል ጠየ
ቀው::
እርሱም፣ "ከእስራኤላውያን ሰፈር ሸሽቼ
መምጣቴ ነው" በማለት መለሰለት::
4ዳዊትም፣ "ምን ነገር ተፈጠረ?" ሲል ጠየ
ቀው::
እርሱም "ሰዎቹ ከጦርነቱ ሸሽተዋል፤ ብዙ
ዎቹ ወድቀዋል፤ ሞተዋል፤ ሳኦልና ልጁ ዮና
ታንም ሞተዋል" አለ::
5ከዚያም ዳዊት ወሬውን የነገረውን ወጣት፣
"ሳኦልና ልጁ ዮናታን መሞታቸውን እን
ዴት አወቅህ?" ሲል ጠየቀው::
6ወሬ ነጋሪው ወጣትም እንዲህ አለ፤ "ድን
ገት ወደ ጊልቦዓ ተራራ ወጥቼ ነበር፤ እዚያም
ሳኦል ጦሩን ተደግፎ ሳለ፣ ሠረገሎችና ፈረ
ሰኞች ተከታትለው ደረሱበት፤ 7ወደ ኋላ
ውም ዞር ሲል እኔን ስላየ ጠራኝ፤ እኔም፣
'ምን ልታዘዝ' አልሁ::
8"እርሱም፣ 'አንተ ማን ነህ?' ሲል ጠየቀኝ፤
"እኔም 'አማሌቃዊ ነኝ' ብዬ መለስሁለት::
9"ከዚያም፣ 'እኔ በሞት ጣር ውስጥ እገኛ
ለሁ፤ ነፍሴ ግን አልወጣችም፤ እባክህ በላዬ
ቆመህ ግደለኝ' አለኝ::
10"መቼም ከወደቀ በኋላ እንደማይተርፍ
ስላወቅሁ፣ በላዩ ቆሜ ገደልሁት፤ በራሱ ላይ
የነበረውን ዘውድና የክንዱን አንባር ወስጄ
እነሆ፤ ለጌታዬ አምጥቻለሁ::"
11ከዚያም ዳዊትና አብረውት የነበሩት
ሰዎች ሁሉ ልብሳቸውን ቀደዱ:: 12ለሳኦልና
ለልጁ ለዮናታን፣ ለእግዚአብሔር ሰራዊትና
ለእስራኤል ቤት አዘኑ፤ አለቀሱ፤ እስከ
ማታም ድረስ ጾሙ፤ የወደቁት በሰይፍ ነበ
ርና::
13ዳዊትም ወሬውን ያመጣለትን ወጣት፣
"ከየት ነው የመጣኸው?" ብሎ ጠየቀው::
እርሱም፣ "እኔ የአንድ መጻተኛ አማሌቃዊ
ልጅ ነኝ" ብሎ መለሰ::
14ዳዊትም፣ "ታዲያ እግዚአብሔር የቀባውን
ለማጥፋት እጅህን ስታነሣ እንዴት አልፈራ

1፥1 ዘፍ14፥7፤ ዘኁ13፥29፤ ኢሱ22፥8፤ 1ሳሙ26፥10፤ 30፥17፤1ዜና10፥13
1፥2 ዘፍ37፥7፤ 1ሳሙ4፥12፤20፥41፤ 2ሳሙ4፥10፤ ኢዮ2፥12፤ሕዝ27፥30
1፥6 ቀኍ21፤ 1ሳሙ 28፥4
1፥8 ቀኍ13፤ 1ሳሙ 15፥2፤27፥8፤ 30፥13፥17
1፥9 መሳ9፥54
1፥10 2ነገ11፥12
1፥11 ዘፍ37፥29፤ ዘኁ14፥6
1፥13 ቀኍ8፤ 1ሳሙ 14፥48
1፥14 1ሳሙ12፥3፤ 26፥9
1፥15 2ሳሙ4፥10: 12
1፥16 ዘሌ20፥9፤ ማቴ27፥24-25፤ ሐሥ18፥6
1፥17 ቀኍ26፤ ዘፍ50፥10፤ሕዝ32፥2
1፥18 ኢሱ10፥13
1፥19 2ሳሙ3፥38፤ 23፥8፤መዝ29፥1፤ 45፥3
1፥20 ኢሱ13፥3፤ 1ሳሙ18፥6፤31፥8፤ ሚክ1፥10
1፥21 ቀኍ6፤ዘፍ 27፥28፤ዘጸ11፥17፤ 1ነገ8፥35፤17፥1፤ 18፥1፤2ዜና6፥26፤ ኢዮ36፥27፤38፥28፤ መዝ65፥10፤147፥8፤ ኢሳ5፥6፤18፥4፤ 21፥5፤ኤር5፥24፤ 12፥4፤14፥4፤ ሕዝ31፥15፤አሞ1፥12
1፥22 ዘጸ32፥42፤ ኢሳ34፥3:7፤49፥26
1፥23 ዘጸ28፥49፤ መሳ14፥18
1፥24 መሳ5፥30

ህም?" ሲል ጠየቀው::
15ዳዊትም ከጕልማሶቹ አንዱን ጠርቶ፣
"በል ቅረብና ውደቅበት" አለው:: እር
ሱም መታው፤ ሞተም:: 16ዳዊትም፣ "እግ
ዚአብሔር የቀባውን ገድያለሁ' ስትል የገዛ
አፍህ መስክሮብሃልና፣ ደምህ በራስህ ላይ
ይሁን" አለው::

ዳዊት ለሳኦልና ለዮናታን የተቀኘው የሐዘን እንጕርጕሮ

17ዳዊትም በሳኦልና በልጁ በዮናታን
ሞት ምክንያት ይህን የሐዘን እንጕርጕሮ
እየተቀኘ አለቀሰ፤ 18እንዲሁም የቀስት እን
ጕርጕሮ የተባለውን ለይሁዳ ሕዝብ እንዲ
ያስተምሩ አዘዘ፤ ይህም በያሻር መጽሐፍ
ተጽፎአል::

19"እስራኤል ሆይ፤ ክብርህ በኰረብቶችህ
ላይ ተወግቶ ሞቶአል፤
ኀያላኑ እንዴት እንደዚህ ይውደቁ!
20"ይህን በጌት አትናገሩ፤
በአስቀሎናም መንገዶች አታውጁት፤
የፍልስጥኤም ቈነጃጅት አይደሰቱ፤
ያልተገረዙት ሴቶች ልጆች እልል አይበሉ::

21"እናንተ የጊልቦዓ ተራሮች ሆይ፤
ጠል አያረስርሳችሁ፤
ዝናብም አይውረድባችሁ፤
የቍርባን እህል የሚያበቅሉም ዕርሻዎች
አይኑራቸው፤
በዚያ የኀያሉ ሰው ጋሻ ረክሶአልና፤
የሳኦል ጋሻ ከእንግዲህ በዘይት
አይወለወልም::
22ከሞቱት ሰዎች ደም፣
ከኀያላኑም ሥብ፣
የዮናታን ቀስት ተመልሳ አልመጣችም፤
የሳኦልም ሰይፍ በከንቱ አልተመለሰችም::

23"ሳኦልና ዮናታን በሕይወት እያሉ፣
የሚዋደዱና የሚስማሙ ነበሩ፤
ሲሞቱም አልተለያዩም፤
ከንስርም ይልቅ ፈጣኖች፣
ከአንበሳም ይልቅ ብርቱዎች ነበሩ::

24"እናንት የእስራኤል ቈነጃጅት ሆይ፤
ሐምራዊ ቀሚስና ቀጭን ፈትል ላለበሳችሁ፣
ልብሶቻችሁንም በወርቀ ዘቦ ላስጌጠላችሁ፣
ለሳኦል አልቅሱለት::

25"ኀያላን እንዴት እንዲህ በጦርነት ወደቁ!
ዮናታን በኰረብቶችህ ላይ ተውግቶ ሞቶአል::

26ወንድሜ ዮናታን ሆይ፤ እኔ ስለ አንተ
አዘንሁ፤
አንተ ለእኔ እጅግ ውድ ነበርህ፤
ፍቅርህ ለእኔ ድንቅ ነበረ፤
ከሴት ፍቅርም ይልቅ ግሩም ነበር።

27“ኀያላኑ እንዴት ወደቁ!
የጦር መሣሪያዎቹስ እንዴት ከንቱ ይሁኑ!”

ዳዊት የይሁዳ ንጉሥ ሆነ

2 ከዚህ በኋላ ዳዊት፣ “ከይሁዳ ከተሞች ወደ
አንዲቱ ልውጣን?” ብሎ እግዚአብሔ
ርን ጠየቀ።
እግዚአብሔርም “አዎን ውጣ” አለው።
ዳዊትም፣ “ወደ የትኛዪቱ ልሂድ?” ሲል
ጠየቀ።
እግዚአብሔርም “ወደ ኬብሮን” ብሎ መለ
ሰለት።
2ስለዚህ ዳዊት ከሁለቱ ሚስቶቹ ከኢይ
ዝራኤላዊቷ ከአኪናሆምና የቀርሜሎሳዊው
የናባል ሚስት ከነበረችው ከአቢግያ ጋር ወደ
ዚያ ወጣ። 3እንዲሁም ዳዊት አብረውት
የነበሩትን ሰዎች ከነቤተ ሰቦቻቸው አመ
ጣቸው፤ እነርሱም በኬብሮን ከተሞች ተቀ
መጡ። 4የይሁዳም ሰዎች ወደ ኬብሮን
መጡ፤ በዚያም ዳዊትን ቀብተው በይሁዳ
ቤት ላይ አነገሡት።
ሳኦልን የቀበሩት የኢያቢስ ገለዓድ ሰዎች
መሆናቸውን ለዳዊት በነገሩት ጊዜ፣ 5እር
ሱም የኢያቢስ ገለዓድ ሰዎች ይህን እንዲ
ነግሩ መልእክተኞች ላከ፤ “በእንዲህ ዐይነት
ሁኔታ ጌታችሁን ሳኦልን በመቅበር በጎነት
አሳይታችኋልና *እግዚአብሔር* ይባርካችሁ፤
6አሁንም *እግዚአብሔር* ጽኑ ፍቅሩንና ታማኝነ
ቱን ይግለጥላችሁ፤ እናንተ ይህን ስላደረጋ
ችሁ፣ እኔም እንደዚሁ በጎ ነገር አደርግ
ላችኋለሁ፤ 7እንግዲህ ጠንክሩ፤ በርቱ ጌታ
ችሁ ሳኦል ሞቶአልና፤ የይሁዳ ቤትም
እኔን ቀብተው በላያቸው አንግሠውኛል።”

በዳዊት ቤትና በሳኦል ቤት መካከል የተደረገ ጦርነት

3፥2-5 ተጓ ምብ - 1ዜና 3፥1-4

8በዚህ ጊዜ የሳኦል ሰራዊት አዛዥ የኔር
ልጅ አበኔር፣ የሳኦልን ልጅ ኢያቡስቴን
ወስዶ ወደ መሃናይም አሻገረው፤ 9እርሱንም
በገለዓድ፣ በአሴር፣ በኢይዝራኤል፣ በኤፍሬ
ምና በብንያም እንዲሁም በእስራኤል ሁሉ
ላይ አነገሠው።
10የሳኦል ልጅ ኢያቡስቴ በእስራኤል
ላይ በነገሠ ጊዜ ዕድሜው አርባ ዓመት
ነበረ፤ ሁለት ዓመትም ገዛ። የይሁዳ ቤት
ግን ዳዊትን ተከተለ። 11ዳዊት በኬብሮን
ንጉሥ ሆኖ እስራኤልን የገዛው ሰባት ዓመት
ከስድስት ወር ነበረ።
12የኔር ልጅ አበኔር፣ ከሳኦል ልጅ ከኢያ
ቡስቴ አገልጋዮች ጋር ሆኖ ከመሃናይም ተነ
ሥተው ወደ ገባዖን ሄዱ። 13እነርሱንም የጽ
ሩያ ልጅ ኢዮአብና የዳዊት ሰዎች ወጥተው
በገባዖን ኩሬ አጠገብ ተገናኟቸው፤ አንዱ
ወገን በኩሬው ወዲህ ማዶ፣ ሌላው ወገን
ደግሞ በኩሬው ወዲያ ማዶ ተቀመጠ።
14ከዚያም አበኔር፣ ኢዮአብን፣ “ከእናን
ተም ከእኛም ጐልማሶች ይነሡና በፊታችን
በጨበጣ ውጊያ ይጋጠሙ” አለው።
ኢዮአብም፣ “ይሁን እሺ ይጋጠሙ” ብሎ
መለሰ።
15ስለዚህ ከብንያም ለሳኦል ልጅ ለኢያቡ
ስቴ ዐሥራ ሁለት፣ ለዳዊት ደግሞ ዐሥራ
ሁለት ሰዎች ተነሥተው ተቈጠሩ። 16ከዚያም
እያንዳንዱ ሰው የባለጋራውን ራስ በመያዝ
ሰይፉን በጐኑ እየሻጠበት ተያይዘው ወደቁ።
ስለዚህም በገባዖን የሚገኘው ያ ቦታ “የሰይፍ
ምድር”[ሀ] ተባለ።
17የዚያን ዕለቱ ጦርነት እጅግ ከባድ
ነበር፤ አበኔርና የእስራኤል ሰዎች በዳዊት
ሰዎች ድል ሆኑ።
18ሦስቱ የጽሩያ ወንዶች ልጆች ኢዮአብ፣
አቢሳና አሣሄል እዚያው ነበሩ። አሣሄል
እንደ ዱር ሚዳቋ በሩጫ ፈጣን ነበረ፤ 19ወደ
ቀኝ ወይም ወደ ግራ ሳይል አበኔርን ተከ
ታተለው። 20አበኔርም ወደ ኋላው ዘወር ብሎ
በመመልከት፣ “አሣሄል! አንተ ነህ?” ሲል
ጠየቀው።
እርሱም፣ “አዎን እኔ ነኝ” ብሎ መለሰ
ለት።
21ከዚያም አበኔር፣ “ወደ ቀኝህ ወይም ወደ
ግራህ ዘወር በልና አንዱን ጐልማሳ ይዘህ
መሣሪያውን ንጠቀው” አለው። አሣሄል ግን
እርሱን መከታተሉን አልተወም ነበር።
22እንደ ገናም አበኔር፣ “እኔን መከታተል
ብትተው ይሻልሃል፤ እኔስ ለምን ከመሬት
ጋር ላጣብቅህ? ከዚያስ የወንድምህን የኢዮአብን
ፊት ቀና ብዬ እንዴት አያለሁ?” አለው።
23አሣሄል ግን መከታተሉን አልተወም፤
ስለዚህ አበኔር በጦሩ ጫፍ ሆዱን ወጋው፣
ጦሩም በጀርባው ዘልቆ ወጣ፤ አሣሄልም
እዚያው ወደቀ፤ ወዲያው ሞተ። እያንዳን
ዱም ሰው አሣሄል ወድቆ ወደ ሞተበት
ስፍራ ሲደርስ ይቆም ነበር።
24ኢዮአብና አቢሳ ግን አበኔርን ተከታተሉት፤
እያሳደዱም ወደ ገባዖን ምድረ በዳ በሚወስደው
መንገድ ከጋይ አጠገብ ወዳለው ወደ አማ
ኩሬብታ ሲደርሱ ፀሓይ ጠለቀች። 25ከዚያም

1፥26 ቊ17፤ 1ሳሙ 18፥1፤20፥42፤ ኤር22፥18፤34፥5
1፥27 1ሳሙ2፥4
2፥1 ዘፍ13፥18፤ 23፥19፤1ሳሙ23፥2፡ 11-12
2፥2 1ሳሙ25፥42 ፡43
2፥3 ዘፍ13፥18፤ 23፥2፤37፥14፤ 1ሳሙ 27፥2፤ 1ዜና12፥22
2፥4 መሳ21፥8፤ 1ሳሙ2፥35፤11፥1፤ 30፥31፤2ሳሙ5፥3-5፤ 1ዜና12፥23-40
2፥5 መሳ17፥2፤ 1ሳሙ23፥21፤ 2ጢሞ1፥16
2፥6 ዘፀ34፥6
2፥7 ኢሱ1፥6፤ መሳ5፥21
2፥8 ዘፍ32፥2፤ 1ሳሙ14፥50፤ 2ሳሙ3፥27፤4፥5፤ 1ዜና8፥33፤9፥39
2፥9 ዘኍ32፥26፤ ኢሱ19፥24-31፤ 1ዜና12፥29
2፥11 2ሳሙ5፥5
2፥12 ኢሱ9፥3
2፥13 2ሳሙ8፥16፤ 19፥13፤1ነገ1፥17፤ 1ዜና2፥16፤11፥6፤ 27፥34
2፥16 መሳ3፥21
2፥17 1ሳሙ17፥8፤ 2ሳሙ3፥1
2፥18 1ሳሙ26፥6፤ 2ሳሙ3፥30፡39፤10፥7 ፤11፥1፤14፥1፤16፥10፤ 18፥14፤19፥22፤ 20፥8፤23፥24፤ 24፥3፤1ነገ1፥7፤ 2፥5፡34፤1ዜና2፥16፤ 11፥26፤12፥8፤27፥7፤ ምሳ6፥5፤ማሕ2፥9
2፥22 2ሳሙ3፥27
2፥23 2ሳሙ3፥27፤ 4፥6፤20፥12

[ሀ]16 ዕብራይስጡ፤ *ሔልቃዝ ሀዙሪም* ይባላል፤ ትርጒሙም፣ *የመሻሻጥ ምድር* ወይም *የጥላቻ ምድር* ማለት ነው።

የብንያም ሰዎች ወደ አበኔር ተሰብስበው
ግንባር በመፍጠር በኰረብታው ጫፍ ላይ
ተሰለፉ።
26አበኔር ኢዮአብን ጠርቶ፣ “ይህ ሰይፍ
ዘላለም ማጥፋት አለበትን? ውጤቱ መራራ
መሆኑን አንተስ ሳታውቀው ቀርተህ ነውን?
ሰዎችህ ወንድሞቻቸውን ማሳደዱን እንዲ
ያቆሙ ትእዛዝ የማትሰጣቸውስ እስከ መቼ
ድረስ ነው?” አለው።
27ኢዮአብም፣ “ሕያው *እግዚአብሔርን*!
ይህን ባትናገር ኖሮ፣ ሰዎቹ እስኪነጋ ድረስ
ወንድሞቻቸውን ማሳደዱን ባላቆሙም
ነበር”[ለ] ብሎ መለሰ።
28ስለዚህ ኢዮአብ ቀንደ መለከቱን ነፋ፤
ከዚያም በኋላ ሰዎቹ በሙሉ እስራኤልን
ማሳደዱን ተው፤ ውጊያውም በዚሁ አበቃ።
29አበኔርና ሰዎቹም ሌሊቱን ዓረባን አል
ፈው ሄዱ፤ ከዚያም ዮርዳኖስን በመሻገር ቢት
ሮንን[ሐ] ሁሉ ዐልፈው ወደ መሃናይም መጡ።
30ከዚያም ኢዮአብ አበኔርን ማሳደዱን
ትቶ ተመለሰ፤ ሰዎቹንም ሁሉ አንድ ላይ
በሰበሰባቸው ጊዜ፣ ከዳዊት ሰዎች አሣሄ
ልን ሳይጨምር፣ ዐሥራ ዘጠኝ ሰዎች መጥ
ፋታቸው ታወቀ። 31የዳዊት ሰዎች ግን
ከአበኔር ጋር ከነበሩት ሦስት መቶ ሥልሳ
ብንያማውያን ገደሉ። 32አሣሄልንም ከወደ
ቀበት አንሥተው በቤተልሔም በአባቱ
መቃብር ቀበሩት። ከዚያም ኢዮአብና
ሰዎቹ ሌሊቱን ሁሉ ሲገሠግሡ አድረው፣
ሲነጋ ኬብሮን ደረሱ።

3 በዳዊት ቤትና በሳኦል ቤት መካከል የነበ
ረው ጦርነት ብዙ ጊዜ ቈየ፤ ዳዊት እየበ
ረታ ሲሄድ፣ የሳኦል ቤት ግን እየተዳከመ መጣ።
2ዳዊት በኬብሮን ሳለ፣ ስድስት ወንዶች
ልጆች ተወለዱለት፤

የበኵር ልጁ፣ ከኢይዝራኤላዊቷ ከአ
ኪናሆም የተወለደው አምኖን፣ 3ሁለተ
ኛው፣ የቀርሜሎሳዊው የናባል ሚስት
ከነበረችው ከአቢግያ የተወለደው ኪል
አብ፣ ሦስተኛው፣ ተልማይ ከተባለው ከጌ
ሹር ንጉሥ ልጅ ከመዓካ የተወለደው
አቤሴሎም፣ 4አራተኛው፣ ከአጊት የተወለ
ደው አዶንያስ፤ አምስተኛው፣ ከአቢጣል
የተወለደው ሰፋጥያ፣ 5ስድስተኛው፣ ከዳ
ዊት ሚስት ከዔግላ የተወለደው ይትረ
ኃም ነበር፤ እነዚህ ዳዊት በኬብሮን ሳለ
የተወለዱለት ናቸው።

አበኔር ከዳዊት ጋር ተባበረ

6የሳኦል ቤትና የዳዊት ቤት በጦርነት ላይ
በነበሩበት ጊዜ፣ አበኔር በሳኦል ቤት ላይ
ኀይሉን ያጠናክር ነበር። 7ሳኦልም የኢዮሄ

2፥26 ዘዳ32፥42፤ ኤር46፥10፡14፤ ናሆ 2፥13፤3፥15
2፥28 መሳ3፥27፤ 2ሳሙ18፥16፤20፥23
2፥29 ዘፍ32፥2፤ ዘዳ3፥17
2፥32 ዘፍ49፥29
3፥1 2ሳሙ2፥17፤ 5፥10፤22፥44፤ 1ነገ14፥30፤አስ9፥4
3፥2 1ሳሙ25፥43፤ 2ሳሙ13፥1
3፥3 1ሳሙ25፥42፤ 2ሳሙ13፥1፡28፡37፤ 14፥32፤15፥8
3፥4 1ነገ1፥5፡11፤ 2፥13፡22
3፥6 1ሳሙ14፥50
3፥7 ዘፍ22፥24፤ 2ሳሙ16፥21-22፤ 21፥8-11፤1ነገ1፥3
3፥8 1ሳሙ17፥43፤ 2ሳሙ9፥8፤16፥9፤ 2ነገ8፥13
3፥9 1ሳሙ15፥28
3፥10 መሳ20፥1፤ 1ሳሙ25፥28-31፤ 2ሳሙ24፥2
3፥13 ዘፍ43፥5
3፥14 1ሳሙ18፥27
3፥15 ዘዳ24፥1-4፤ 25፥44
3፥16 2ሳሙ16፥5፤ 17፥18
3፥17 መሳ11፥11
3፥18 1ሳሙ9፥16፤ 2ሳሙ8፥6

ልን ልጅ ሪጽፋን በቁባትነት አስቀምጦአት
ነበር፤ ኢያቡስቴም አበኔርን፣ “ለምንድን ነው
ከአባቴ ቁባት ጋር የተኛኸው?” አለው።
8አበኔርም በኢያቡስቴ ንግግር እጅግ
ስለ ተቈጣ እንዲህ አለ፤ “እኔ ለይሁዳ
የምወግን የውሻ ጭንቅላት ነኝን? ለአ
ባትህ ለሳኦል ቤት ለወንድሞቹና ለዘመ
ዶቹ ታማኝነቴን እስከ ዛሬ ድረስ አላጓ
ደልሁም፤ አንተንም አሳልፌ ለዳዊት አል
ሰጠሁም፤ አሁን ግን አንተ ከዚህች ሴት
ጋር በፈጸምሁት ነገር ትከሰኛለህን? 9*እግ
ዚአብሔር* ለዳዊት በመሐላ የሰጠውን ተስፋ
እዳር እንዲደርስ ሳላደርግ ብቀር *እግዚአብሔር*
በአበኔር ላይ ክፉ ያድርግበት፤ ከዚያ የባሰም
ያምጣበት፤ 10የማለለትም መንግሥትን ከሳኦል
ቤት አውጥቶ፣ ከዳን እስከ ቤርሳቤህ ባለው
በእስራኤልና በይሁዳ ምድር ላይ የዳዊትን
ዙፋን ለመመሥረት የሰጠው ተስፋ ነው።”
11ኢያቡስቴም አበኔርን አጥብቆ ፈርቶት
ስለ ነበር፣ እንደ ገና አንዲት ቃል እንኳ ሊመ
ልስለት አልደፈረም።
12ከዚያም አበኔር ለዳዊት፣ “ምድሪቱ የማን
ናት? ከእኔ ጋር ተስማማ፤ እነሆ እስራኤል ሁሉ
ወደ አንተ እንዲመለስ እኔ እረዳሃለሁ” ብለው
ለዳዊት እንዲነግሩለት መልክተኞች ላከ።
13ዳዊትም፣ “ይሁን እሺ፣ ከአንተ ጋር ስም
ምነቱን አደርጋለሁ፣ ነገር ግን ከአንተ
አንዲት ነገር እሻለሁ፤ ይኸውም ወደ እኔ
ስትመጣ በመጀመሪያ የሳኦልን ሴት ልጅ
ሜልኮልን ይዘህልኝ እንድትመጣ ነው፤ ያለዚያ
ግን ወደ እኔ እንዳትመጣ” አለ። 14ከዚያም
ዳዊት፣ “የመቶ ፍልስጥኤማውያን ሸለፈት
ማጫ የከፈልሁባትን ሚስቴን ሜልኮልን
ስጠኝ” ብሎ ወደ ሳኦል ልጅ ወደ ኢያቡ
ስቴ መልክተኞች ላከበት።
15ስለዚህም ኢያቡስቴ መልክተኛ ልኮ፣
ሜልኮልን ከባሏ ከሌሳ ልጅ ከፈልጢኤል
ወሰዳት። 16ባሏም እስከ ብራቂም ከተማ
ድረስ እያለቀሰ ተከትሎአት ሄደ፤ ከዚያም
አበኔር፣ “በል በቃህ! ወደ ቤትህ ተመለስ”
አለው። ስለዚህም ተመለሰ።
17አበኔር ከእስራኤል ሽማግሌዎች ጋር
ተመካከረ፤ እንዲህም አለ፤ “ባለፈው ጊዜ
ዳዊት በላያችሁ እንዲነግሥ ፈልጋችሁ ነበር፤
18*እግዚአብሔር* ለዳዊት፣ ‘በባሪያዬ በዳዊት ሕዝ
ቤን እስራኤልን ከፍልስጥኤማውያን እጅና
ከጠላቶቻቸው እጅ እታደጋቸዋለሁ’ ብሎ
ተስፋ ስለ ሰጠው፣ ይህን አሁኑኑ አድርጉት።”

[ለ]27 ወይም፣ *በዚህ ማለዳ ይህንን ብትናገር ኖሮ ሰዎቹ ወንድሞቻ ቸውን ማሳደዱን ባቆሙ ነበር* ወይም፣ *ይህንን ብትናገር ኖሮ ሰዎቹ እስኪነጋ ድረስ ወንድሞቻቸውን ማሳደዱን ባቆሙ ነበር*
[ሐ]29 ወይም *ማለዳ* ወይም *ሸለቆ* የዕብራይስጡ ቃል ትርጉም በትክክል አይታወቅም።

19እንዲሁም አበኔር ለብንያማውያን ራሱ
ሄዶ ይህንኑ ነገራቸው፤ ከዚያም እስራኤ
ልና መላው የብንያም ቤት ለማድረግ የፈ
ለጉትን ሁሉ ለዳዊት ለመንገር ወደ ኬብ
ሮን ሄደ። 20አበኔር ከሃያ ሰዎች ጋር ዳዊት
ወዳለበት ወደ ኬብሮን መጣ፤ ዳዊትም
ለአበኔርና አብረውት ለነበሩት ሰዎች ግብዣ
አደረገላቸው። 21ከዚያም አበኔር ዳዊትን፤
"ከአንተ ጋር ቃል ኪዳን እንዲያደርጉ፣
ልብህ እንደተመኘውም ሁሉን እንድትገዛ
ፈጥኜ ሄጄ፣ ለጌታዬ ለንጉሡ መላውን እስ
ራኤልን ልሰብስብ" አለው። ስለዚህ ዳዊት
አበኔርን አሰናበተው፤ በሰላምም ሄደ።

ኢዮአብ አበኔርን ገደለው

22የዳዊትና የኢዮአብ ሰዎች በዚያኑ ጊዜ
ብዙ ምርኮ ይዘው ከዘመቻ ተመለሱ። አበ
ኔር ግን ዳዊት በሰላም አሰናብቶት ስለ ሄደ፣
በኬብሮን አልነበረም። 23ኢዮአብና አብ
ሮት የነበረው ሰራዊት ሁሉ እዚያ እንደ
ደረሱ፣ የኔር ልጅ አበኔር ወደ ንጉሡ
መምጣቱን፣ ንጉሡ እንዳሰናበተውና እርሱም
በሰላም እንደ ሄደ፣ ኢዮአብ ሰማ።
24ስለዚህ ኢዮአብ ወደ ንጉሡ ገብቶ
እንዲህ አለ፤ "ምን ማድረግህ ነው? እነሆ
አበኔር መጥቶልህ እንዴት በሰላም እንዲ
ሄድ አሰናበትኸው? 25የኔርን ልጅ አበ
ኔርን ታውቀዋለህ፤ የመጣው ሊያታልልህ፣
መውጣት መግባትህን ለማወቅና የምታደርገ
ውን ሁሉ ሊሰልል ነው።"
26ከዚያም ኢዮአብ ከዳዊት ዘንድ ወጣ፤ አበ
ኔርን እንዲያመጡትም መልእክተኞች ላከ፤ መል
እክተኞቹም ከሴይር የውሃ ጕድጓድ አጠገብ መለ
ሱት። ዳዊት ግን ይህን አላወቀም ነበር።
27አበኔር ወደ ኬብሮን በተመለሰ ጊዜ፣
ኢዮአብ በቈይታ የሚያነጋግረው በመምሰል
ዞር አድርጎ ወደ ቅጽሩ በር ይዞት ሄደ፤
እዚያም የወንድሙን የአሣሄልን ደም ለመበ
ቀል ሲል፣ ሆዱ ላይ ወግቶ ገደለው።
28ዳዊት ይህን ነገር ቈይቶ በሰማ ጊዜ እን
ዲህ አለ፤ "እኔም ሆንሁ መንግሥቴ ከኔር
ልጅ ከአበኔር ደም በእግዚአብሔር ፊት
ለዘላለም ንጹሕ ነን፤ 29ደሙ በኢዮአብ ራስና
በአባቱ ቤት ሁሉ ላይ ይሁን፤ ፈሳሽ ነገር
የሚወጣው ወይም አሠቃቂ የቈዳ በሽታ[መ]
ያለበት፣ በምርኵዝ የሚሄድ አንካሳ፣ ወይም
በሰይፍ ተመቶ የሚወድቅ ወይም የሚበላው
ያጣ ራብተኛ ከኢዮአብ ቤት አይታጣ።"
30አበኔር ገባዖን ላይ በተደረገው ጦርነት
የኢዮአብንና የአቢሳን ወንድም አሣሄልን ገድ
ሎት ስለ ነበር፣ እነርሱም አበኔርን ገደሉት።
31ከዚያም ዳዊት ለኢዮአብና አብሮት ለነበ
ረው ሕዝብ ሁሉ፣ "ልብሳችሁን ቀዳችሁ፣

3፥19 1ዜና12፥2፤ 16፥29
3፥20 1ዜና12፥39
3፥21 2ሳሙ5፥3፤ 1ነገ11፥37
3፥27 ዘፀ21፥14፤ መሳ3፥21፤ 2ሳሙ2፥8፡22፡23፤ 4፥1፤1ነገ2፥5፡32
3፥28 ቀሁ37፤ ዘዳ21፥9
3፥29 ዘሌ15፥2፤ 20፥9፤1ነገ2፥31-33
3፥31 ዘፍ37፥34፤ መዝ30፥11፤35፥13፤ 69፥11፤ኢሳ20፥2
3፥32 ዘኍ14፥1፤ ምሳ24፥17
3፥33 ዘፍ50፥10
3፥34 ኢዮ36፥8፤ መዝ2፥3፤149፥8፤ ኢሳ45፥14፤ናሆ3፥10
3፥35 ሩት1፥17፤ 1ሳሙ31፥13፤ 2ሳሙ12፥17፤ ኤር16፥7
3፥37 ቀሁ28
3፥38 2ሳሙ1፥19
3፥39 መሳ18፥26፤ 2ሳሙ2፥18፤16፥9፤ 18፥11፤1ነገ2፥32፤ መዝ41፥10፤101፥8
4፥1 2ሳሙ3፥27
4፥2 ኢሱ9፥17
4፥3 ነህ11፥33
4፥4 ዘሌ21፥18፤ 1ሳሙ18፥1፤31፥9፤ 2ሳሙ9፥8፡12፤ 16፥1-4፤19፥24፤ 21፥7-8፤ 1ዜና8፥34፤9፥40

ማቅ ለብሳችሁ በአበኔር ፊት አልቅሱ" አላ
ቸው፤ ራሱ ንጉሥ ዳዊትም አስከሬኑን
አጀበ። 32ከዚያም አበኔርን በኬብሮን ቀበ
ሩት፤ ንጉሡም በአበኔር መቃብር ላይ ጮኾ
አለቀሰ፤ ሕዝቡም ሁሉ እንደዚሁ አለቀሱ።
33ንጉሡም ለአበኔር ይህን የሐዘን እን
ጕርጕሮ ተቀኘ፤

"አበኔር እንደ ተራ ሰው ይሙት?
34እጆችህ አልታሰሩም፤
እግሮችህ በእግር ብረት አልገቡም፤
ሰው በክፉ ሰዎች ፊት እንደሚወድቅ
አንተም እንደዚሁ ወደቅህ።"

ሕዝቡም ሁሉ እንደ ገና አለቀሱለት።
35ከዚያም ሕዝቡ ሁሉ እህል በሚቀምስ
በት ሰዓት ወደ ዳዊት መጥተው ምግብ እን
ዲበላ አጥብቀው ለመኑት። ዳዊት ግን፣ "ፀሓይ
ከመጥለቋ በፊት እንጀራ ወይም ሌላ ነገር
ብቀምስ፣ እግዚአብሔር ይህን ያድርግብኝ፤
ከዚህም የባሰ ያምጣብኝ" ብሎ ማለ።
36ሕዝቡም ሁሉ ይህንኑ ተመለከቱ፤ ደስም
አላቸው፤ በርግጥ ንጉሡ ያደረገው ሁሉ
ሕዝቡን ደስ አሰኛቸው። 37እንዲሁም በዚ
ያን ዕለት ሕዝቡ ሁሉና እስራኤል በሙሉ
ንጉሡ በኔር ልጅ በአበኔር ሞት እጁ እን
ዳልገባበት ዐወቁ።
38ከዚያም ንጉሡ ለራሱ ሰዎች እንዲህ አለ፤
"በዛሬዪቱ ዕለት በእስራኤል መስፍንና
ታላቅ ሰው መውደቁን አላወቃችሁምን?
39ምንም እንኳ ዛሬ የተቀባሁ ንጉሥ ብሆ
ንም፣ እኔ ደካማ ሰው ነኝ፤ እነዚህ የጽሩያ
ልጆች እጅግ በርትተውብኛል። እግዚአብሔር
ለክፉ አድራጊ የእጁን ይስጠው።"

ኢያቡስቴ ተገደለ

4 አበኔር በኬብሮን መሞቱን የሳኦል
ልጅ ኢያቡስቴ በሰማ ጊዜ ወኔ ከዳው፤
መላው እስራኤልም ደነገጠ። 2በዚህ ጊዜ
የሳኦል ልጅ ኢያቡስቴ የወራሪ ጭፍራ
ቡድን መሪዎች የሆኑ ሁለት ሰዎች ነበሩት፤
አንዱ በዓና ሌላው ደግሞ ሬካብ ይባሉ
ነበር። እነርሱም ከብንያም ነገድ የብኤሮት
ተወላጅ የሆነው የሬሞን ልጆች ነበሩ፤
ብኤሮት ከብንያም ክፍል እንደ አንዱ
ትቈጠራለች። 3የብኤሮት ሕዝብ ወደ
ጌቴም በመሸሽ እስከ ዛሬም በመጻተኛነት
እዚያው ይኖራሉና።
4የሳኦል ልጅ ዮናታን ሁለት እግሮቹ ሽባ
የሆኑ አንድ ልጅ ነበረው። እርሱም የሳኦ
ልና የዮናታን አሟሟት ወሬ ከኢይዝራኤል
በመጣ ጊዜ የአምስት ዓመት ልጅ ነበረ።

[መ]29 የዕብራይስጡ ቃል ማናቸውንም ዐይነት የቈዳ በሽታ የሚያመለክት ነው።

ሽባ የሆነውንም በዚህ ጊዜ ሞግዚቱ አን
ሥታው በጥድፊያ ስትሸሽ በመውደቁ ነው፡፡
ስሙም ሜምፊቦስቴ ይባል ነበር፡፡
5በዚህ ጊዜ የብኤሮታዊው የሬሞን ልጆች
ሬካብና በዓና ወደ ኢያቡስቴ ቤት ለመ
ሄድ ተነሡ፤ እርሱም የቀትር ጊዜ ዕረፍት
ለማድረግ ዐልጋው ላይ ተኝቶ ሳለ፣ ሙቀት
ሲሆን እኩለ ቀን ላይ ደረሱ፤ 6ስንዴ እንደ
ሚፈልግም ሰው ሆነው ወደ ቤቱ ውስጥ ዘል
ቀው በመግባት ሆዱ ላይ ወጉት፡፡ ከዚያም ሬካ
ብና ወንድሙ በዓና ሹልክ ብለው ወጡ፡፡
7ወደ ቤቱ ውስጥ የገቡት ኢያቡስቴ
በመኝታ ክፍሉ ውስጥ ተኝቶ ሳለ ነበር፤
ወግተው ከገደሉትም በኋላ ራሱን ቈርጠው
በመውሰድ፣ ሌሊቱን ሁሉ በዓረባ መንገድ
ተጓዙ፡፡ 8የኢያቡስቴንም ራስ ወደ ኬብሮን
ዳዊት ዘንድ አምጥተው ንጉሡን፣ “አንተን
ሊገድል ይፈልግ የነበረው የጠላትህ የሳኦል
ልጅ የኢያቡስቴ ራስ ይኸውልህ፤ እነሆ
እግዚአብሔር በዛሬው ቀን ስለ ጌታዬ ስለ
ንጉሡ ሳኦልንና ዘሩን ተበቅሎአል” አሉት፡፡
9ዳዊትም ለብኤሮታዊው ለሬሞን ልጆች
ለሬካብና ለወንድሙ ለበዓና እንዲህ ሲል መለሰ
ላቸው፤ ‘ከመከራ ሁሉ ያዳነኝ ሕያው *እግዚ
አብሔርን*፣ 10የምሥራች ያመጣልኝ መስሎት፣
‘እነሆ ሳኦል ሞተ’ ብሎ የነገረኝን ሰው ይዤ
ጺቅላግ ላይ ገደልሁት፤ እንግዲህ ለዚያ ሰው
ስላመጣው ምሥራች የሸለምሁት ይህን ነበር፡፡
11ታዲያ በገዛ ቤቱ፣ በገዛ ዐልጋው ላይ ዐርፎ
የተኛውን ንጹሕ ሰው የገደሉትን ክፉ
ሰዎች እንዴት የባሰ ቅጣት አይገባቸውም?
ደሙን ከእጃችሁ መፈለግ፣ እናንተን ከምድ
ሪቱ ማጥፋት የለብኝምን?”
12ስለዚህም ዳዊት የራሱን ሰዎች አዘዘ፤
እነርሱንም ገደሏአቸው፤ እጅና እግራቸውንም
ቈርጠው በኬብሮን ካለው ኵሬ አጠገብ ሰቀ
ሏቸው፡፡ ነገር ግን የኢያቡስቴን ራስ ወስ
ደው ኬብሮን በሚገኘው በአበኔር መቃ
ብር አጠገብ ቀበሩት፡፡

ዳዊት በእስራኤል ላይ ነገሠ
5፥1-3 ተጓ ምብ - 1ዜና 11፥1-3

5 የእስራኤል ነገዶች በሙሉ ወደ ኬብሮን
ወደ ዳዊት መጥተው እንዲህ አሉ፤
“እነሆ፤ እኛ የዐጥንትህ ፍላጭ፣ የሥጋህ
ቍራጭ ነን፤ 2ባለፈው ሳኦል በእኛ ላይ ነግሦ
በነበረ ጊዜ፣ እስራኤልን በጦርነት የምትመራ
ቸው አንተ ነበርህ፤ *እግዚአብሔርም*፣ ‘ሕዝቤን
እስራኤልን ትጠብቃለህ፤ መሪያቸውም ትሆና
ለህ’ ብሎህ ነበር፡፡”
3ስለዚህም የእስራኤል ሽማግሌዎች በሙሉ
ወደ ኬብሮን መጡ፤ ንጉሥ ዳዊትም ኬብ
ሮን ላይ *በእግዚአብሔር* ፊት ከእነርሱ ጋር

4፥5 ሩት2፥7፤ 2ሳሙ2፥8
4፥6 2ሳሙ2፥23
4፥7 ዘዳ3፥17
4፥8 ዘኍ31፥3፤ 1ሳሙ24፥4፤25፥29፤ 2ሳሙ20፥21፤ 2ነገ10፥7
4፥9 ዘፍ48፥16፤ 1ነገ1፥29
4፥10 2ሳሙ1፥2-16
4፥11 ዘፍ4፥10፤ 9፥5፤መዝ9፥12፤ 72፥14
4፥12 2ሳሙ1፥15
5፥1 ዘፍ29፥14፤ 35፥26፤2ሳሙ19፥43
5፥2 ዘፍ48፥15፤ 1ሳሙ11፥6፤12፥12፤ 13፥14፤16፥1፤18፥5፡ 13፥16፤2ሳሙ6፥21፤ 7፥7፤ማቴ2፥6፤ ዮሐ21፥16
5፥3 ዘዳ17፥15፤ 2ሳሙ2፥4፤3፥21
5፥4 ዘፍ37፥2፤ 1ነገ2፥11፤1ዜና3፥4፤ 26፥31፤ሉቃ3፥23
5፥5 2ሳሙ2፥11፤ 1ነገ2፥11፤1ዜና3፥4
5፥6 ኢሱ15፥8፤ መሳ1፥8
5፥7 2ሳሙ6፥12፡ 16፤1ነገ2፥10፤8፥1፤ መዝ76፥2፤ኢሳ29፥1፤ ኤር21፥13፤25፥29
5፥8 2ነገ20፥20፤ 32፥30፤ማቴ21፥14
5፥9 1ነገ9፥15፡24
5፥10 2ሳሙ3፥1፤ 7፥9፤መዝ24፥10
5፥11 1ነገ5፥1፡18፤ 2ዜና2፥3
5፥12 ዘኍ24፥7
5፥13 ዘዳ17፥17
5፥14 1ዜና3፥5፤ ሉቃ3፥31
5፥17 2ሳሙ23፥14 ፤1ዜና11፥16

ቃል ኪዳን አደረገ፤ እነርሱም ዳዊትን ቀብ
ተው በእስራኤል ላይ አነገሡት፡፡
4ዳዊት በነገሠ ጊዜ ዕድሜው ሠላሳ ዓመት
ነበረ፤ አርባ ዓመትም ገዛ፡፡ 5በኬብሮን ተቀ
ምጦ በይሁዳ ላይ ሰባት ዓመት ከስድስት ወር፣
ኢየሩሳሌም ሆኖም በመላው እስራኤልና በይ
ሁዳ ላይ ሠላሳ ሦስት ዓመት ነገሠ፡፡

ዳዊት ኢየሩሳሌምን ድል አደረገ
5፥6-10 ተጓ ምብ - 1ዜና 11፥4-9
5፥11-16 ተጓ ምብ - 1ዜና 3፥5-9፤ 14፥1-7

6ንጉሡና ሰዎቹ በኢየሩሳሌም የሚኖሩትን
ኢያቡሳውያንን ለመውጋት ወደዚያ ሄዱ፡፡
ኢያቡሳውያንም፣ “ዳዊት እዚህ ሊገባ አይ
ችልም” ብለው ስላሰቡ ዳዊትን፣ “ዕውሮችና
አንካሶች እንኳ ይከለክሉሃልና ወደዚህች
አትገባም” አሉት፡፡ 7ይሁን እንጂ ዳዊት
የጽዮንን ዐምባ ያዘ፤ ይህችም የዳዊት ከተማ
የተባለችው ናት፡፡
8በዚያም ዕለት ዳዊት፣ “ኢያቡሳውያንን
ድል ማድረግ የሚፈልግ፣ የዳዊት ጠላቶችʳ
ወደሚሆኑ፣ ‘አንካሶችና ዕውሮች’ ለመድረስ
በውሃ መተላለፊያውʷ ሽቅብ መውጣት
አለበት” አለ፡፡ እንግዲህ፣ “‘አንካሶችና ዕው
ሮች’ ወደ ቤተ መንግሥት አይገቡም” ያሉት
ለዚህ ነው፡፡
9ከዚያም ዳዊት መኖሪያውን በዐምባዪቱ
ላይ አደረገ፤ የዳዊት ከተማም ብሎ ጠራት፡፡
ዳዊትም ከሚሎ አንሥቶ ወደ ውስጥ ዙሪ
ያዋን ገነባት፡፡ 10የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር
ከእርሱ ጋር ስለ ነበር፣ ዳዊት ከዕለት ወደ
ዕለት እየበረታ ሄደ፡፡
11በዚህ ጊዜ የጢሮስ ንጉሥ ኪራም ወደ
ዳዊት መልክተኞችን ላከ፤ እንዲሁም የዝግባ
ዕንጨት፣ አናጢዎችንና ድንጋይ ጠራቢዎችን
አብሮ ሰደደ፤ እነርሱም ለዳዊት ቤተ መን
ግሥት ሠሩለት፡፡ 12*እግዚአብሔር* በእስራኤል
ላይ ንጉሥነቱን እንዳጸናለት፣ ስለ ሕዝቡ ስለ
እስራኤልም መንግሥቱን እንዳሰፋለት ዳዊት
ዐወቀ፡፡
13ዳዊት ከኬብሮን ከሄደ በኋላ፣ ከበፊቶቹ
በተጨማሪ በኢየሩሳሌም ሌሎች ቁባቶች አስ
ቀመጠ፤ ሚስቶችም አገባ፤ ሌሎች ወንዶ
ችና ሴቶች ልጆችም ተወለዱለት፡፡ 14በኢ
የሩሳሌም የተወለዱለትም ልጆች ሳሙስ፣
ሶባብ፣ ናታን፣ ሰሎሞን፣ 15ኢያቤሐር፣
ኤሊሱዔ፣ ናፌቅ፣ ናፍያ፣ 16ኤሊሳማ፣ ኤሊ
ዳሄ፣ ኤሊፋላት ይባላሉ፡፡

ዳዊት ፍልስጥኤማውያንን ድል አደረገ
5፥17-25 ተጓ ምብ - 1ዜና 14፥8-17

17ዳዊት በእስራኤል ላይ ንጉሥ ሆኖ መቀባቱን
ፍልስጥኤማውያን በሰሙ ጊዜ፣ እርሱን ለመ
ፈለግ በሙሉ ኀይላቸው ወጡ፤ ዳዊት ግን

ʷ8 ወይም *ማንጠልጠያ ኰላቦች* ʳ8 ወይም *በዳዊት የተጠላ*

ይህን ሰምቶ ወደ ምሽጉ ወረደ:: 18በዚህ
ጊዜ ፍልስጥኤማውያን መጥተው በራፋ
ይም ሸለቆ ተበታትነው ሰፈሩ:: 19ስለዚህም
ዳዊት *እግዚአብሔርን*፣ “ፍልስጥኤማውያንን
ወጥቼ ልውጋቸው? በእጄስ አሳልፈህ ትሰጠ
ኛለህ?” ሲል ጠየቀ::

እግዚአብሔርም፣ “አዎን፣ ሂድ፤ በርግጥ
ፍልስጥኤማውያንን በእጅህ አሳልፌ እሰጥ
ሃለሁ” አለው::

20ስለዚህም ዳዊት ወደ በአልፐራሲም[ሰ] ሄዶ
ፍልስጥኤማውያንን ድል አደረጋቸው:: እር
ሱም “የጐርፍ ውሃ ጥሶ በመውጣት እንደ
ሚያፈራርስ፣ *እግዚአብሔርም* ጠላቶቼን በፊቴ
አፈራረሳቸው” አለ:: ከዚህ የተነሣም የዚያ
ቦታ ስም በአልፐራሲም ተባለ:: 21ፍልስጥኤ
ማውያንም ጣዖቶቻቸውን ትተው ሸሽተው
ስለ ነበር፣ ዳዊትና ሰዎቹ ወስደው አቃጠ
ሏቸው::

22ፍልስጥኤማውያን እንደ ገና መጥተው
በራፋይም ሸለቆ ተበታትነው ሰፈሩ:: 23ስለ
ዚህም ዳዊት *እግዚአብሔርን* ጠየቀ፤ *እግ
ዚአብሔርም* እንዲህ አለው፤ “በስተ ኋላ
ቸው በኩል በመክበብ በበለሳኑ ፊት ለፊት
ግጠማቸው እንጂ በቀጥታ ወዳሉበት
አትውጣ፤ 24በበለሳኑ ዛፎች ጫፍ ላይ
የሰልፍ ጉዞ ድምፅ ስትሰማ፣ *እግዚአ
ብሔር* የፍልስጥኤማውያንን ሰራዊት ለመ
ምታት ቀድሞህ ወጥቶአል ማለት ነውና
በዚያን ጊዜ በፍጥነት ወደ ፊት ሂድ::”
25ስለዚህም ዳዊት *እግዚአብሔር* እንዳዘ
ዘው አደረገ፤ ፍልስጥኤማውያንንም ከገባ
ዖን[ሸ] እስከ ጌዝር ድረስ እያሳደደ መታ
ቸው::

5፥18 ኢሱ15፥8፤ 17፥15
5፥19 መሳ18፥5፤ 1ሳሙ23፥2
5፥20 ዘፍ38፥29
5፥21 ዘዳ7፥5፤ ኢሳ 46፥2
5፥24 ዘፀ14፥24፤ መሳ4፥14
5፥25 ኢሱ10፥33፤ 2ሳሙ8፥12፤21፥15፤ ኢሳ28፥21
6፥2 ዘፍ3፥24፤ ዘፀ25፥22፤ ዘሌ24፥16፤ ዘዳ28፥10፤ ኢሱ 15፥9፤ 1ሳሙ4፥4፤7፥1፤ መዝ99፥1፤ 132፥14፤ኢሳ63፥14
6፥3 ቊ7፤ ዘኍ7፥4-9፤ 1ሳሙ6፥7፤ 2ሳሙ7፥1
6፥5 ዘፀ15፥20፤ ዕዝ3፥10፤ነህ12፥27፤ መዝ150፥5

ታቦቱ ወደ ኢየሩሳሌም መጣ

6፥1-11 ተጓ ምብ - 1ዜና 13፥1-14
6፥12-19 ተጓ ምብ - 1ዜና 15፥25-16፥3

6 ዳዊት እንደ ገና ከእስራኤል የተመረጡ
በአጠቃላይ ሠላሳ ሺህ ሰዎች ሰበሰበ::
2እርሱና አብረውት ያሉት ሰዎች ሁሉ በታ
ቦቱ ላይ ባለው ኪሩቤል ላይ በተቀመጠው
በሰራዊት ጌታ *በእግዚአብሔርም* ስም[ቀ] የተጠ
ራውን የእግዚአብሔርን ታቦት ከዚያ ለማምጣት
በይሁዳ ወዳለችው ወደ በአል ሄዱ:: 3የእግዚ
አብሔርንም ታቦት በአዲስ ሠረገላ ላይ አኑ
ረው፣ በኰረብታ ላይ ካለው ከአሚናዳብ ቤት
አውጥተው አመጡ፤ ሠረገላውን ይነዱ የነበሩ
ትም የአሚናዳብ ልጆች ዖዛና አሒዮ ሲሆኑ፣
4የእግዚአብሔርም ታቦት በሠረገላው ላይ ሆኖ[በ]፣
አሒዮ ፊት ፊት ይሄድ ነበር:: 5ዳዊትና የእስራ
ኤል ቤት በሙሉ በዝማሬ፣ በበገና፣ በመሰንቆ፣
በከበሮ፣ በጽናጽልና በቃጭል ባለ ኀይላቸው
ሁሉ *በእግዚአብሔር* ፊት ያሸበሽቡ ነበር::

6፥6 ዘኍ4፥15፡ 19-20
6፥7 ዘፀ19፥22፤ 1ሳሙ5፥6፤6፥19፤ 25፥38፤ 1ዜና15፥13-15
6፥8 ዘፍ38፥29፤ መዝ7፥11
6፥9 1ሳሙ6፥20
6፥10 1ዜና15፥18፤ 26፥4-5
6፥11 ዘፍ30፥27፤ 39፥5
6፥12 1ነገ8፥1
6፥13 1ነገ8፥5፡62፤ ዕዝ6፥17
6፥14 ዘፀ15፥20፤ 19፥6፤1ሳሙ2፥18
6፥15 ኢሱ6፥5፤ መዝ47፥5፤98፥6
6፥16 1ሳሙ18፥27 ፤2ሳሙ5፥7
6፥17 ዘሌ1፥1-17፤ 1ነገ8፥6፡62-64፤ 1ዜና15፥1፤2ዜና1፥4

6ወደ ናኮን ዐውድማ ሲደርሱም በሬዎቹ
ስለ ተደናቀፉ፣ ዖዛ እጁን ዘርግቶ የእስራ
ኤልን ታቦት ያዘ:: 7ዖዛ በድፍረት ይህን
ስላደረገ፣ *የእግዚአብሔር* ቍጣ በላዩ ላይ
ነደደ፤ ስለዚህም እግዚአብሔር ቀሠፈው፤ እር
ሱም በእግዚአብሔር ታቦት አጠገብ እዚያው
ሞተ::

8*የእግዚአብሔር* ቍጣ ዖዛን ስለ ሰበረው፣
ዳዊት ተከፋ፤ ዐዘነም፤ ያም ቦታ እስከ
ዛሬ ድረስ ፔሬዝ ዖዛ[ተ] ተብሎ ይጠራል::

9ዳዊት በዚያን ቀን *እግዚአብሔርን* ስለ
ፈራ “*የእግዚአብሔር* ታቦት እንዴት ወደ
እኔ ይመጣል?” አለ:: 10ስለዚህ ዳዊት *የእግ
ዚአብሔር* ታቦት አብሮት እንዲሆን ወደ
ዳዊት ከተማ ይዞት ለመሄድ አልፈለገም፤
በዚህ ፈንታ አቅጣጫ ለውጦ የጌት ሰው
ወደ ሆነው ወደ አቢዳራ ቤት ወሰደው::
11*የእግዚአብሔርም* ታቦት የጌት ሰው በሆነው
በአቢዳራ ቤት ሦስት ወር ተቀመጠ፤ *እግዚ
አብሔርም* አቢዳራንና ቤተ ሰቡን ሁሉ
ባረከ::

12በዚህ ጊዜ፣ “በእግዚአብሔር ታቦት ምክንያት
የአቢዳራን ቤተ ሰውና ያለውን ሁሉ *እግዚአብሔር*
ባረከለት” ብለው ለዳዊት ነገሩት። ስለዚህ ዳዊት
ወደዚያው ወርዶ፣ የእግዚአብሔርን ታቦት ከአቢ
ዳራ ቤት ወደ ዳዊት ከተማ በታላቅ ደስታ አመ
ጣው:: 13እነዚያ *የእግዚአብሔርን* ታቦት ተሸክ
መው የነበሩት ሰዎች ስድስት ርምጃ በሄዱ
ቍጥር፣ አንድ በሬና አንድ የሰባ ጥጃ ይሠዋ
ነበር:: 14ዳዊትም የበፍታ ኤፉድ በወገቡ
ታጥቆ በሙሉ ኀይሉ *በእግዚአብሔር* ፊት
ይጨፍር ነበር:: 15እንዲህ ባለ ሁኔታም ዳዊ
ትና መላው የእስራኤል ቤት ሆ! እያሉና
ቀንደ መለከቱን እየነፉ *የእግዚአብሔርን* ታቦት
አመጡ::

16*የእግዚአብሔር* ታቦት ወደ ዳዊት ከተማ
ሲገባ፣ የሳኦል ልጅ ሜልኮል በመስኮት ሆና
ትመለከት ነበር፤ ንጉሥ ዳዊት *በእግዚአብሔር*
ፊት ሲዘልና ሲያሸበሽብ ባየችው ጊዜ በልቧ
ናቀችው::

17ከዚያም *የእግዚአብሔርን* ታቦት አምጥተው፣
ዳዊት በተከለለት ድንኳን ውስጥ አግብተው
በተዘጋጀለት ስፍራ አኖሩት፤ ዳዊትም የሚ
ቃጠል መሥዋዕትና የኅብረት መሥዋዕት[ቸ]

[ሰ]20 *በአልፐራሲም* ማለት *የሰባበረ ጌታ* ማለት ነው::
[ሸ]25 የሰብዓ ሊቃናት ትርጒም ከዚህ ጋር ይስማማል (1ዜና 14፥16 ይመ)፤ ዕብራይስጡ ግን፣ *ጊባ* ይላል::
[ቀ]2 ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ የሰብዓ ሊቃናት ትርጒም ግን፣ *ስም የሚለውን* አይጨምርም::
[በ]4 የሙት ባሕር ጥቅልና አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጒሞች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ የማሶሬቲኩ ቅጅ ግን፣ *ኰረብታው ላይ ካለው ከአቢናዳብ ቤት ከእግዚአብሔር ታቦት ጋር አመጡት* ይላል::
[ተ]8 *ፔሬዝ ዖዛ* ማለት *ዖዛን ማስበር* ማለት ነው
[ቸ]17 በትውፊት *የሰላም መሥዋዕት* ይባላል::

በእግዚአብሔር ፊት አቀረበ። [18]ዳዊት የሚ
ቃጠለውን መሥዋዕትና የኅብረቱን መሥዋዕት
ካቀረበ በኋላ ሕዝቡን በሰራዊት ጌታ *በእግዚ*
አብሔር ስም ባረከ። [19]የእስራኤል ወገን ለሆ
ነው ለሕዝቡ ሁሉ፣ ለወንዱም ለሴቱም ለእ
ያንዳንዱ ሰው አንዳንድ እንጀራ፣ አንዳንድ
ሙዳ ሥጋና አንዳንድ የዘቢብ ጥፍጥፍ ሰጠ፤
ከዚህ በኋላ ሁሉም ወደየቤቱ ሄደ።
[20]ዳዊት ቤተ ሰውን ለመመረቅ ወደ ቤቱ በተ
መለሰ ጊዜ፣ የሳኦል ልጅ ሜልኮል ልትቀበለው
ወጥታ፣ "ዛሬ የእስራኤል ንጉሥ በሎሌዎቹ ገረ
ዶች ፊት እንደ አንድ ተራ ሰው ራቍቱን መታ
የቱ ክብሩ ሆኖ ነው!" አለችው።
[21]ዳዊትም እንዲህ አላት፤ "አዎን ከአባትሽና
በቤቱ ካሉት ሁሉ አስበልጦ *በእግዚአብሔር*
ሕዝብ በእስራኤል ላይ ገዥ አድርጎ በመረጠኝ
በእግዚአብሔር ፊት አሸብሽቤአለሁ፤ አሁንም
አሸበሽባለሁ። [22]እንዲያውም ከዚህ ይልቅ
ራሴን በፊቱ ዝቅ አደርጋለሁ፤ ከዚህም የባሰ
የተናቅሁ እሆናለሁ፤ ነገር ግን በጠቀስሻቸው
ገረዶች ፊት እከብራለሁ።"
[23]የሳኦልም ልጅ ሜልኮል እስከሞተችበት
ጊዜ ድረስ ልጅ አልወለደችም ነበር።

እግዚአብሔር ለዳዊት የሰጠው ተስፋ

7፥1-17 ተጓ ምብ - 1ዜና 17፥1-15

7 ንጉሡ በቤተ መንግሥቱ ተደላድሎ ከተ
ቀመጠና *እግዚአብሔርም* በዙሪያው
ካሉት ጠላቶቹ ሁሉ ካሳረፈው በኋላ፣ [2]ነቢ
ዩን ናታንን፣ "እነሆ፤ እኔ ከዝግባ በተሠራ
ቤተ መንግሥት ውስጥ እኖራለሁ፤ የእግዚአብሔር
ታቦት ግን በድንኳን ውስጥ ይኖራል" አለው።
[3]ናታንም፣ "*እግዚአብሔር* ካንተ ጋር ስለ
ሆነ፣ ያሰብኸውን ሁሉ አድርግ" አለው።
[4]በዚያች ሌሊት *የእግዚአብሔር* ቃል እንዲህ
ሲል ወደ ናታን መጣ፤

[5]"ሂድና ባሪያዬን ዳዊትን፣ '*እግዚአ*
ብሔር እንዲህ ይላል፤ የምኖርበትን ቤት
የምትሠራልኝ አንተ አይደለህም፤ [6]እስራ
ኤላውያንን ከግብፅ ምድር ካወጣሁበት
ቀን አንሥቶ እስከ ዛሬ ድረስ ድንኳንን
ማደሪያዬ አድርጌ ከቦታ ወደ ቦታ
ተጓዝሁ እንጂ በቤት ውስጥ አልተቀመ
ጥሁም። [7]ከእስራኤላውያን ሁሉ ጋር
በተጓዝሁበት ስፍራ ሁሉ ሕዝቤን እስራ
ኤልን እንዲጠብቁ ካዘዝኋቸው መሪዎቻ
ቸው አንዱን፣ "ከዝግባ ዕንጨት ለምን
ቤት አልሠራህልኝም?" ያልሁት አለን?
[8]"አሁንም ባሪያዬን ዳዊትን እንዲህ
በለው፤ 'የሠራዊት ጌታ *እግዚአብሔር*
እንዲህ ይላል፤ በሕዝቤ በእስራኤል
ላይ ገዥ እንድትሆን ከሜዳ አነሣሁህ፤

6፥18 ዘፀ39፥43፤ 1ነገ8፥22
6፥19 ዘዳ26፥13፤ ነህ8፥10፤ሆሴ3፥1
6፥20 1ሳሙ19፥24
6፥21 1ሳሙ13፥14፤15፥28፤2ሳሙ5፥2፤ 7፥8፤1ዜና5፥2፤ 17፥7፤ሚክ5፥2
7፥1 ቍ11፤2ሳሙ 6፥3፤1ዜና22፥18
7፥2 ዘፀ26፥1፤2ሳሙ 5፥11፤12፥1፤1ነገ1፥8፡22፤3፥1፤7፥1፡2፡7፤ 9፥1፤1ዜና29፥29፤ 2ዜና8፥1፤9፥29፤ መዝ132፥3፤ኤር 22፥14፤ሐጌ1፥4፤ ሐሥ7፥45-46
7፥3 1ሳሙ10፥7፤ መዝ132፥1-5
7፥5 1ነገ5፥3-5፤ 8፥19፤1ዜና22፥8፤ 28፥3
7፥6 ዘፀ40፥18፡34፤ ኢሱ18፥1፤1ነገ8፥16፤ ሐሥ7፥45
7፥7 ዘሌ26፥11-12፤ ዘዳ23፥14፤ 2ሳሙ5፥2፤ 1ነገ8፥27፤ኢሳ66፥1
7፥8 1ሳሙ2፥7-8፤ 9፥16፤16፥1፡11፤ 2ሳሙ6፥21፤1ዜና 21፥17፤መዝ74፥1፤ 78፥70-72፤አሞ7፥15 ፤2ቆሮ6፥18
7፥9 ዘፀ11፥3፤1ሳሙ 18፥14፤2ሳሙ5፥10፤ መዝ18፥37-42
7፥10 ዘፀ15፥17፤ 2ነገ21፥8፤2ዜና33፥8 ፤መዝ89፥22-23፤ 147፥14፤ኢሳ5፥1-7፤ 54፥14፤60፥18
7፥11 ቍ1፤ዘፀ1፥21 ፤መሳ2፥16፤1ሳሙ12፥ 9-11፤25፥28፤1ነገ2፥ 24፤መዝ89፥35-37፤ ኢሳ7፥2፤ማቴ1፥1፤ ሉቃ1፥32-33፤ሐሥ 13፥22-23፤2ጢሞ2፥8
7፥12 ዘፍ15፥15፤ 1ነገ2፥1፤8፥20፤2ዜና 23፥3፤መዝ132፥11- 12፤ኤር30፥21፤33፥ 15፤ሐሥ13፥36
7፥13 ቍ16፤ዘፍ 16፥11፤2ሳሙ22፥51 ፤1ነገ2፥4፡45፤5፥5፤6፥ 12፤8፥19፡29፤2ነገ21፥ 4፡7፤1ዜና22፥10፤28፥ 6፤2ዜና6፥16፤7፥18፤ 13፥5፤21፥7፤መዝ89፥ 3-4፡29፡35-37ምሳ 25፥5፤ኢሳ9፥7፤16፥5፤ ኤር17፥25፤33፥17፡ 21፤ዳን7፥27
7፥14 ዘዳ8፥5፤1ነገ 11፥34፤1ዜና22፥10፤ መዝ2፥7፤89፥26፡30- 33፤ምሳ13፥24፤ኤር 3፥19፤ማቴ3፥17፤

ከበግ ጥበቃም ወሰድሁህ፤ [9]በሄድህበት
ሁሉ እኔ ከአንተ ጋር ነበርሁ፤ ጠላቶ
ችህንም ሁሉ ከፊትህ አጠፋሁልህ፤ አሁ
ንም ስማቸው በምድር ላይ ከገነነው
እጅግ ታላላቅ ሰዎች እንደ አንዱ ስም
ህን ገናና አደርገዋለሁ፤ [10]የራሱ የሆነ
መኖሪያ እንዲኖረውና ከእንግዲህ ወዲያ
እንዳይናወጥ፣ ለሕዝቤ ለእስራኤል ቦታ
እሰጠዋለሁ፤ አጸናዋለሁም። ከዚህ በፊት
እንደሆነውም ከእንግዲህ ወዲህ ክፉ ሕዝብ
አይጨቍነውም፤ [11]ለሕዝቤ ለእስራኤልም
መሪዎች[*] ከሾምሁለት ጊዜ አንሥቶ እን
ዳደረጉበት ሁሉ ከእንግዲህ አያደርጉብ
ትም፤ እንዲሁም ከጠላቶችህ ሁሉ እጠብ
ቅሃለሁ። "'*እግዚአብሔር* ራሱ ቤት እን
ደሚሠራልህ ይነግርሃል፤ [12]ዕድሜህን ጨር
ሰህ ከአባቶችህ ጋር በምታንቀላፋበት ጊዜ፣
በእግርህ እንዲተካ ከአብራክህ የተከፈለ
ዘር አስነሣልሃለሁ፤ መንግሥቱንም አጸና
ለሁ። [13]ለስሜ ቤት የሚሠራ እርሱ ነው፤
እኔም የመንግሥቱን ዙፋን ለዘላለም
አጸናለሁ። [14]አባት እሆነዋለሁ፤ እርሱም
ልጄ ይሆናል። በደል ቢፈጽም ግን ሰዎች
በሚቀጡበት በትር እቀጣዋለሁ፤ የሰው
ልጆችም በዐለንጋ እንደሚገረፉ እገርፈ
ዋለሁ። [15]ምሕረቴን ከአንተ በፊት ካስወገ
ድሁት ከሳኦል እንዳራቅሁ ሁሉ ከእርሱ
አላርቅም። [16]ቤትህና መንግሥትህ በፊቴ[*]
ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል፤ ዙፋንህም እን
ደዚሁ ለዘላለም የጸና ይሆናል።'"
[17]ናታንም የዚህን የጠቅላላውን ራእይ ቃል
በሙሉ፣ ለዳዊት ነገረው።

የዳዊት ጸሎት

7፥18-29 ተጓ ምብ - 1ዜና 17፥16-27

[18]ከዚያም ንጉሥ ዳዊት ገባ፤ *በእግዚአብሔር*
ፊት ተቀምጦ እንዲህ አለ፤
"ልዑል *እግዚአብሔር* ሆይ፤ እስከዚህ
ያደረስኸኝ እረ እኔ ማን ነኝ? ቤቴስ
ምንድን ነው? [19]ልዑል *እግዚአብሔር*
ሆይ፤ ይህ በፊትህ ጥቂት ሆኖ ሳለ፤
አንተ ግን ስለ ወደፊቱ የባሪያህ ቤት
ተናገርህ፤ ልዑል *እግዚአብሔር* ሆይ፤
ከሰው ጋር የምታደርገው ግንኙነት ለካ
እንዲህ ነው?

ዮሐ1፥49፤2ቆሮ6፥18፤ዕብ1፥5፤12፥7፤ራእ21፥7 **7፥15** ቍ25፤ 1ሳሙ13፥13፤15፥28፤16፥14፤1ነገ2፥4፤6፥12፤8፥25፤9፥5፤11፥13፡ 32፤2ነገ19፥34፤2ዜና6፥16፤7፥18፤21፥7፤መዝ89፥24፡33፤ኤር33፥17 **7፥16** ቍ13፤መዝ 9፥7፤89፥36-37፤93፥2፤103፥19፤ሉቃ1፥33፤ 9፥16፤ዘዳ12፥5፤ **7፥18** ዘፀ3፥11 **7፥19** ኢሳ55፥8-9

*11 በትውፊት፣ *መሳፍንት* ይባላል
*16 አንዳንድ የዕብራይስጥ ቅጆችና የሰብዓ ሊቃናት ትር
ጉም ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ አብዛኞቹ የዕብራይስጥ
ቅጆች ግን፣ *በፊትህ* ይላሉ

20“ዳዊት ከዚህ በላይ ምን ሊልህ ይች
ላል? ልዑል እግዚአብሔር ሆይ፤ ባሪያ
ህን አንተ ታውቀዋለህና! 21ስለ ቃልህና
እንደ ልብህ ሐሳብ ይህን ታላቅ ነገር
አድርገሃል፤ ባሪያህም እንዲያውቀው ገል
ጸህለታል።
22ልዑል እግዚአብሔር ሆይ፤ እንዴት
ታላቅ ነህ! ኩቶ የሚመስልህ ማንም የለም፤
በጆሮአችን እንደሰማነው ሁሉ፣ ከአንተ
በቀር አምላክ የለም።
23ለራሱ ሕዝብ ይሆን ዘንድ ሊታደ
ገው፣ እግዚአብሔር በፊቱ እንደሄደለት
ሕዝብ፣ ለራሱም ስም ያደርግ ዘንድ
አሕዛብንና አማልክቶቻቸውን ከፊቱ
አሳዶ ታላቅና አስፈሪ ታምራት እንዳ
ደረገለትና ከግብፅም እንደ ተቤዠው
እንደ ሕዝብህ እንደ እስራኤል ያለ
በምድር ላይ ማን አለ? 24ሕዝብህን እስ
ራኤልን ለዘላለሙ ያንተው የራስህ
ሕዝብ አድርገህ አጽንተኸዋል፤ እግዚ
አብሔር ሆይ፤ አንተም አምላክ ሆነኸ
ዋል።
25“አሁንም እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፤
ለባሪያህና ለቤቱ የሰጠኸውን ተስፋ ለዘላ
ለም ጠብቅለት፤ እንደተናገርኸውም
ፈጽም፤ 26ስለዚህ ስምህ ለዘላለም ታላቅ
ይሆናል፤ ሰዎችም፣ ‘የሰራዊት ጌታ እግ
ዚአብሔር የእስራኤል አምላክ ነው!’ ይላሉ።
የባሪያህ የዳዊትም ቤት በፊትህ የጸና
ይሆናል።
27“አቤቱ የእስራኤል አምላክ የሰራዊት
ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፤ ‘እኔ ለአንተ ቤት
እሠራልሃለሁ’ ብለህ ይህን ለባሪያህ ገል
ጸህለታል። ስለዚህ ባሪያህ ይህችን ጸሎት
ወደ አንተ ለማቅረብ በልቡ ደፈረ።
28ልዑል እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ አምላክ
ነህ፤ ቃልህም የታመነ ነው፤ ይህንንም መል
ካም ነገር ለማድረግ ለባሪያህ ተስፋ ሰጥ
ተኸዋል፤ 29በፊትህ ለዘላለም ጸንቶ እንዲ
ኖር፣ አሁንም የባሪያህን ቤት እባክህ
ባርክ። ልዑል እግዚአብሔር ሆይ፤ ይህን
አንተው ራስህ ተናግረሃል፤ በበረከትህም
የባሪያህ ቤት ለዘላለም ይባረካል።

ዳዊት የተቀዳጃቸው ድሎች
8፥1-14 ተጓ ምብ - 1ዜና 18፥1-13

8 ከዚህ በኋላ ዳዊት ፍልስጥኤማውያንን
ድል አደረጋቸው፤ በቍጥጥሩም ሥር
አዋላቸው፣ ሜቴግ አማ የተባለችውንም
ከተማ ከፍልስጥኤማውያን ቍጥጥር ነጻ አደ
ረጋት።
2እንዲሁም ዳዊት ሞዓባውያንን ድል አደረገ፤
በመሬት ላይ አጋድሞ በገመድ ለካቸው፤ በገ
መድ ከተለኩትም ሁለት እጅ ሲገድል፣ አንድ
እጅ ግን በሕይወት ይተው ነበር። ስለዚህ ሞዓ
ባውያን የዳዊት ተገዦች ሆኑ፤ ገበሩለትም።
3ከዚህም በቀር ዳዊት በኤፍራጥስ ወንዝ
አጠገብ ያለውን ግዛት መልሶ ለመያዝ በሄደ
ጊዜ፣ የሱባን ንጉሥ የረአባን ልጅ አድርአዛርን
ወጋው። 4ዳዊትም አንድ ሺህ ሠረገሎች፣ ሰባት
ሺህ ፈረሰኞችና[ኘ] ሃያ ሺህ እግረኞች ማረከበት።
ቍጥራቸው መቶ የሆነ የሠረገላ ፈረሶች ብቻ
ሲቀሩ ሌሎቹን በሙሉ ቋንጃቸውን ቈረጠ።
5የደማስቆዎቹ ሶርያውያን የሱባን ንጉሥ
አድርአዛርን ለመርዳት በመጡ ጊዜ ዳዊት
ሃያ ሁለት ሺህ ሰው ገደለባቸው። 6ከዚ
ያም የደማስቆ ክፍል በሆነው የሶርያውያን
ግዛት የጦር ሰፈሮችን አቋቋመ። ሶርያው
ያን ተገዙለት፤ ገበሩለትም። እግዚአብሔ
ርም ዳዊት በሄደበት ሁሉ ድልን ሰጠው።
7ዳዊት የአድርአዛር ሹማምንት ያነገቧ
ቸውን የወርቅ ጋሻዎች ወስዶ ወደ ኢየሩ
ሳሌም አመጣቸው። 8ንጉሡ ዳዊት ቤጣ
ህና[ኦ] ቤሮታይ ከተባሉ ከአድርአዛር ከተሞ
ችም እጅግ ብዙ ናስ አጋዘ።
9የሐማት ንጉሥ ቶዑ ዳዊት መላውን የአድ
ርአዛርን ሰራዊት ማሸነፉን በሰማ ጊዜ፣ 10ቶዑ
ከአድርአዛር ጋር ሁልጊዜ ይዋጋ ስለ ነበር፣
ሰላ ምታና በአድርአዛር ላይ ስለ ተቀዳጀውም
ድል የደስታ መግለጫ እንዲያቀርብለት፣
ልጁን ዮራምን ወደ ንጉሥ ዳዊት ላከው፤ እር
ሱም የብር፣ የወርቅና የናስ ዕቃ ይዞ መጣ።
11ንጉሥ ዳዊትም፣ ቀድሞ ካስገበራቸው መን
ግሥታት ሁሉ በገባለት ብርና ወርቅ እንዳደ
ረገው እነዚህንም ዕቃዎች ለእግዚአብሔር ቀደ
ሳቸው። 12የገበሩትም መንግሥታት ኤዶምና[ከ]
ሞዓብ፣ አሞናውያን፣ ፍልስጥኤማውያንና
አማሌቃውያን ነበሩ። እንዲሁም ከሱባ ንጉሥ
ከረአብ ልጅ ከአድርአዛር የወሰደውን ምርኮ
ለእግዚአብሔር ቀደሰ።
13ዳዊት የጨው ሸለቆ በተባለው ስፍራ
ዐሥራ ስምንት ሺህ ኤዶማውያንን[ኸ] ገድሎ
ከተመለሰ በኋላ ስሙ ገነነ።
14በመላው ኤዶም የጦር ሰፈሮችን አቋቋመ፤
ኤዶማውያን ሁሉ ለዳዊት ተገዙ፤ እግዚአብሔ
ርም ዳዊት በሄደበት ስፍራ ሁሉ ድልን ሰጠው።

[ኘ]4 የሰብዓ ሊቃናት ትርጒም (እንዲሁም የሙት ባሕር ጥቅልና 1ዜና 18፥4 ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ የማሶሬቱ ቅጅ ግን፣ ሰባት መቶ ሠረገለኞቹን ይላል።
[ኦ]8 ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጒሞች (እንዲሁም 1ዜና 18፥8 ይመ)፤ አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጆች ግን፣ ቴባ ይላሉ።
[ከ]12 አንዳንድ የዕብራይስጥ ቅጆች፣ የሰብዓ ሊቃናት ትርጒምና የሱርስቱ ቅጅ ከዚህ ጋር ይስማማል (እንዲሁም 1ዜና 18፥11 ይመ)፤ አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጆች ግን፣ አራም ይላሉ።
[ኸ]13 ጥቂት የዕብራይስጥ ቅጆች፣ የሰብዓ ሊቃናት ትርጒምና የሱርስቱ ቅጅ (እንዲሁም 1ዜና18፥11 ይመ)፤ ከዚህ ጋር ይስማማል አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጆች ግን፣ አራም ይላሉ።

7፥20 1ሳሙ16፥7፤ ኢሳ38፥15፤ዮሐ21፥17
7፥22 ዘፀ8፥10፤ 9፥14፤10፥2፤20፥4፤ ዘዳ3፥24፤መሳ6፥13፤ መዝ44፥1፤48፥1፤ 77፥13፤86፥10፤ ኤር10፥6
7፥23 ዘኍ6፥27፤ ዘዳ4፥32-38፤7፥7-8፤ 9፥26፤10፥21፤33፥29 ፤1ሳሙ12፥22
7፥24 ዘፀ6፥6-7፤ ዘዳ26፥18፤ መዝ48፥14
7፥25 ቀኑ15፤ ዘኍ23፥19፤2ዜና1፥9
7፥26 ዘፀ6፥3፤ ነህ9፥5፤ 1ሳሙ25፥28፤ መዝ72፥19፤ 96፥8፤ማቴ6፥9
7፥28 ዘፀ34፥6፤ ዮሐ17፥17
7፥29 ዘኍ6፥23-27
8፥1 መዝ60፥8፤ 87፥4፤108፥9፤ ዕብ11፥32-33
8፥2 ዘፍ19፥37፤ ዘኍ21፥29፤ መሳ3፥15፤ኢሳ45፥14
8፥3 ዘፍ2፥14፤ 1ሳሙ 14፥47፤ 2ሳሙ10፥16፡19፤ 1ነገ11፥23
8፥4 ዘፍ49፥6፤ ኢሱ 11፥9
8፥5 ዘፍ14፥15፤ 2ሳሙ10፥6፤ 1ነገ11፥24፤2ነገ8፥7፤ 14፥28
8፥6 2ሳሙ3፥18፤ 10፥19፤1ነገ20፥34
8፥7 1ነገ10፥16፤ 14፥26፤2ነገ11፥10
8፥8 ሕዝ47፥16
8፥9 1ነገ8፥65፤ 2ነገ14፥28፤ 2ዜና8፥4፤ ሉቃ14፥31-32
8፥11 ቀኑ12፤ 1ነገ7፥51፤15፥15፤ 1ዜና26፥26፤2ዜና5፥1
8፥12 ቀኑ2፤ዘኍ24፥18፡20፤1ሳሙ27፥8፤ 2ሳሙ5፥25፤10፥14
8፥13 2ሳሙ7፥9፤ 2ነገ14፥7፤1ዜና18፥12፤መዝ60 ርዕስ
8፥14 ዘፍ27፥29፡37-40፤ዘኍ24፥17-18፤2ሳሙ22፥44፤ መዝ108፥9፤144፥10፤ ኢሳ34፥5፤63፥1፤ ኤር49፥7፤ሕዝ25፥12

የዳዊት ሹማምት
8፥15-18 ተጓ ምብ - 1ዜና 18፥14-17

15ዳዊት በመላው እስራኤል ላይ ነገሠ፤
ለሕዝቡም ሁሉ ፍትሕና ርትዕ አሰፈነላቸው።
16የጽሩያ ልጅ ኢዮአብ የሰራዊቱ አለቃ ሲሆን፣
የአሒሉድ ልጅ ኢዮሣፍጥም ታሪክ ጸሓፊ
ነበረ። 17እንዲሁም የአኪጦብ ልጅ ሳዶቅና
የአብያታር ልጅ አቢሜሌክ ካህናት ሲሆኑ፣
ሡራያ ጸሓፊ ነበረ፤ 18የዮዳሔ ልጅ በናያስ
የከሪታውያንና የፈሊታውያን አለቃ ሲሆን፣
የዳዊት ወንዶች ልጆች ደግሞ የቤተ መንግ
ሥት አማካሪዎች[w] ነበሩ።

ዳዊትና ሜምፊቦስቴ

9 ዳዊትም፣ “ስለ ዮናታን ስል ቸርነት
አደርግለት ዘንድ ከሳኦል ቤት የቀረ
ሰው ይኖር ይሆን?” በማለት ጠየቀ።
2በዚያን ጊዜ ከሳኦል ቤት ሲባ የሚባል
አንድ አገልጋይ ስለ ነበር፣ ወደ ዳዊት እንዲ
ሄድ ነገሩት። ንጉሡም፣ “ሲባ የምትባለው
አንተ ነህን?” ሲል ጠየቀው።
እርሱም፣ “አዎን እኔ አገልጋይህ ነኝ”
አለ።
3ንጉሡም፣ “*የእግዚአብሔርን* ቸርነት እን
ዳደርግለት ከሳኦል ቤት የቀረ ሰው የለምን?”
ሲል ጠየቀው።
ሲባም ለንጉሡ፣ “እግሮቹ ሽባ የሆኑ አንድ
የዮናታን ልጅ አለ” ብሎ መለሰለት።
4ንጉሡም፣ “የት ነው ያለው?” ብሎ ጠየቀ።
ሲባም፣ “ሎዶባር በተባለ ስፍራ በዓሚ
ኤል ልጅ በማኪር ቤት ይገኛል” ብሎ መለ
ሰለት።
5ስለዚህም ንጉሥ ዳዊት፣ ሜምፊቦስቴን
ከዓሚኤል ከማኪር ቤት ከሎደባር ልኮ አስ
መጣው።
6የሳኦል ልጅ፣ የዮናታን ልጅ ሜምፊቦስቴ
ወደ ዳዊት በመጣ ጊዜ፣ አክብሮቱን ለመ
ግለጥ ለጥ ብሎ እጅ ነሣ።
ዳዊትም፣ “ሜምፊቦስቴ!” ብሎ ጠራው።
እርሱም፣ “እነሆ፤ አገልጋይህ” አለ።
7ዳዊትም፣ “አትፍራ፤ ስለ አባትህ ስለ ዮና
ታን ስል በእርግጥ ቸርነት አደርግልሃለሁና።
የአባትህን የሳኦልን ምድር በሙሉ እመ
ልስልሃለሁ፤ ዘወትርም ከማዕዴ ትበላለህ”
አለው።
8ሜምፊቦስቴ ለጥ ብሎ እጅ ነሣና፣ “እንደ
ሞተ ውሻ ለምቈጠር ለእኔ ይህን ያህል
የምታደርግልኝ አገልጋይህ ኧረ ማን ነኝ?”
አለ።
9ከዚያም ንጉሡ የሳኦልን አገልጋይ ሲባን
ጠርቶ እንዲህ አለው፤ “የሳኦልና የቤተ ሰቡ
የሆነውን ሁሉ ለጌታህ የልጅ ልጅ ሰጥቼዋለሁ።

8፥15 ዘፍ18፥19፤ 1ነገ11፥38፤14፥8፤ 15፥11፤22፥43፤2ነገ 12፥2፤ኢዮ29፥14፤ መዝ5፥12፤119፥121 ፤ዕብ11፥33
8፥16 2ሳሙ2፥13፤ 20፥24፤1ነገ4፥3፤ ኢሳ36፥3፡22
8፥17 1ሳሙ2፥35፤ 2ሳሙ15፥24፡29፤ 4፥3፡4፤2ነገ12፥10፤ 19፥2፤22፥3፤ 1ዜና6፥8፡53፤16፥39፤ 24፥3፤27፥17፤ 2ዜና31፥10፤ኢሳ36፥3፤ ኤር36፥12፤ ሕዝ40፥46፤ 43፥19፤44፥15፤ 48፥11፤ማር2፥26
20፥25፤1ነገ1፥8፤
8፥18 1ሳሙ30፥14፤ 2ሳሙ20፥23፤23፥20 ፤1ነገ1፥8፡38፤2፥25፡3 5፡46፤4፥4
9፥1 1ሳሙ20፥ 14-17፡42፤23፥18
9፥2 2ሳሙ16፥1-4 ፤19፥17፡26፡29
9፥3 ዘሌ21፥18፤ 1ዜና8፥34
9፥4 2ሳሙ17፥27-29
9፥6 ዘፍ37፥7
9፥7 ቊ13፤ 1ሳሙ 20፥14-15፤ 2ሳሙ19፥28፤21፥7፤ 1ነገ2፥7፤2ነገ25፥29፤ ኤር52፥33
9፥8 2ሳሙ3፥8፤ 4፥4
9፥10 2ሳሙ16፥3
9፥11 ኢዮ36፥7፤ መዝ113፥8
9፥12 2ሳሙ4፥4
10፥2 1ሳሙ11፥1
10፥3 ዘኁ21፥32
10፥4 ዘሌ19፥27፤ ኢሳ7፥20፤15፥2፤ 20፥4፤50፥6፤52፥14፤ ኤር48፥37፤ሕዝ5፥1
10፥6 ዘፍ34፥30፤ ዘኁ13፥21፤ዘዳ3፥14፤ መሳ11፥3-5፤1ሳሙ 14፥47፤2ሳሙ8፥5
10፥7 2ሳሙ2፥18

10አንተ፣ ልጆችህና አገልጋዮችህ የጌታችሁ
የልጅ ልጅ የሚበላውን እንዲያገኝ መሬቱን
እረሱለት፣ ምርቱንም አግቡለት። የጌታህ
የልጅ ልጅ ሜምፊቦስቴ ግን ምን ጊዜም
ከማእዴ ይበላል።” በዚያን ጊዜ ሲባ ዐሥራ
አምስት ወንዶች ልጆችና ሃያ አገልጋዮች
ነበሩት።
11ከዚያም ሲባ ንጉሡን፣ “ጌታዬ ንጉሥ፣
አገልጋዩን ያዘዘውን ሁሉ፣ አገልጋይህም ይፈ
ጽመዋል” አለው። ስለዚህም ሜምፊቦስቴ
ከንጉሡ ልጆች እንደ አንዱ ሆኖ ከዳዊት[o]
ማእድ ይበላ ነበር።
12ሜምፊቦስቴ ሚካ የተባለ አንድ ትንሽ ልጅ
ነበረው፤ የሲባ ቤተ ሰዎች በሙሉ ሜምፊቦስ
ቴን ያገለግሉት ነበር። 13ሜምፊቦስቴም ሁል
ጊዜ ከንጉሥ ማእድ ስለሚበላ ይኖር የነበ
ረው በኢየሩሳሌም ነው፤ ሁለት እግሮቹም ሽባ
ነበሩ።

ዳዊት አሞናውያንን ድል አደረገ
10፥1-19 ተጓ ምብ - 1ዜና 19፥1-19

10 ከዚህ በኋላ የአሞናውያን ንጉሥ ሞተ፤
ልጁ ሐኖንም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።
2ዳዊትም፣ “አባቱ ቸርነትን እንዳደረገልኝ
ሁሉ፣ እኔም ለናዖስ ልጅ ለሐኖን ወሮታውን
ልክፈል” ሲል አሰበ። ስለዚህ ስለ አባቱ
ሞት የተሰማውን ሐዘን እንዲገልጹለት
ዳዊት መልክተኞችን ላከ።
የዳዊት ሰዎች ወደ አሞናውያን ምድር
በደረሱ ጊዜ፣ 3የአሞናውያን መኳንንት ጌታ
ቸውን ሐኖንን፣ “ዳዊት የተሰማውን ሐዘን
ለመግለጽ ሰዎች መላኩ አባትህን ለማክበር
አስቦ ይመስልሃል? የላካቸው ሰዎች ከተማ
ዪቱን እንዲመረምሩ፣ እንዲሰልሉና እን
ዲያጠፏት አይደለምን?” አሉት። 4ስለ
ዚህ ሐኖን የዳዊትን ሰዎች ይዞ፣ የእያን
ዳንዳቸውን ጢም በከፊል ላጨ፣ ልበሳቸው
ንም ወገባቸው ድረስ አሳጥሮ በመቀኈረጥ
መልሶ ሰደዳቸው።
5ዳዊት ይህን በሰማ ጊዜ፣ ሰዎቹ እጅግ ዐፍ
ረው ስለ ነበር መልክተኞቹን ላከባቸው፤
ንጉሡም፣ “ጢማችሁ እስኪያድግ በኢያ
ሪኮ ቈዩና ከዚያ በኋላ ተመለሱ” አላቸው።
6አሞናውያን፣ ዳዊት እንደ ጠላቸው ባወቁ
ጊዜ፣ ከቤትሮዖብና ከሱባ ሃያ ሺህ ሶርያውያን
እግረኛ ወታደሮችን እንዲሁም ንጉሥ መዓ
ካን ከአንድ ሺህ ሰዎቹ ጋር ደግሞም
ከጦብ ዐሥራ ሁለት ሺህ ሰዎች ቀጠሩ።
7ዳዊት ይህን ሲሰማ፣ ኢዮአብን ከመላው ተዋጊ
ሰራዊት ጋር ላከው። 8አሞናውያን ወጥተው

[w]18 ወይም *ካህናት* ተብሎ መተርጐም ይችላል።
[o]11 የሰብዓ ሊቃናት ትርጒም ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ዕብራይስጡ ግን፣ *ከእኔ* ይላል።

በከተማቸው መግቢያ በር ላይ ተሰለፉ፤
የሱባና የረአብ ሶርያውያን እንዲሁም የጦ
ብና የመዓካ ሰዎች ለብቻ ሜዳው ላይ
ተሰለፉ።

9ኢዮአብም ከፊትና ከኋላው ጦር እንደ
ከበበው ባየ ጊዜ፣ በእስራኤል ጀግንነታቸው
ከታወቀው ጥቂቶቹን መርጦ በሶርያውያን
ግንባር አሰለፋቸው። 10የቀሩትን ሰዎች ደግሞ
በወንድሙ በአቢሳ ሥር መድቦ በአሞናው
ያን ግንባር አሰለፋቸው።

11ኢዮአብም እንዲህ አለ፤ ሶርያውያን የሚያይ
ሉብኝ ከሆነ አንተ መጥተህ ትረዳኛለህ፤ አሞ
ናውያን የሚያይሉብህ ከሆነ እኔ መጥቼ
እረዳሃለሁ። 12እንግዲህ በርታ፤ ለሕዝባች
ንና ለአምላካችን ከተሞች በጀግንነት እን
ዋጋ፤ እግዚአብሔርም በፊቱ መልካም መስሎ
የታየውን ያድርግ።

13ከዚያም ኢዮአብና አብሮት የነበረው ሰራ
ዊት ሶርያውያንን ለመውጋት ወደፊት ገሠገሡ፤
ሶርያውያንም ከፊቱ ሸሹ። 14ሶርያውያን መሸ
ሻቸውን አሞናውያን ባዩ ጊዜ፣ እነርሱም ከአ
ቢሳ ፊት ሸሽተው ወደ ከተማዪቱ ውስጥ ገቡ።
ስለዚህም ኢዮአብ አሞናውያንን መውጋቱን
አቁሞ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሰ።

15ሶርያውያን በእስራኤላውያን እንደ ተሸ
ነፉ ባዩ ጊዜ፣ እንደ ገና ተሰባሰቡ። 16አድ
ርአዛር መልክተኞችን ሰዶ ከወንዙ‖ ማዶ
ያሉትን ሶርያውያን አስመጣ፤ እነርሱም በአ
ድርአዛር ሰራዊት አዛዥ በሶባክ መሪነት
ወደ ኤላም ሄዱ።

17ዳዊት ይህን በሰማ ጊዜ፣ መላውን እስ
ራኤልን ሰበሰበ፤ ከዚያም ዮርዳኖስን ተሻግሮ
ወደ ዔላም ሄደ። ሶርያውያንም ለጦርነት
ተሰልፈው ዳዊትን በግንባር ገጠሙት፤ 18ይሁን
እንጂ ከእስራኤል ፊት ሸሹ፤ ዳዊትም ሰባት
መቶ ሠረገለኞችንና አርባ ሺህ እግረኛ ወታ
ደሮች‡ ገደለባቸው። እንዲሁም የሰራዊታ
ቸውን አዛዥ ሶባክን አቍስሎት ስለ ነበር፣
እዚያው ሞተ። 19በአድርአዛር ሥር የነበሩት
ነገሥታት ሁሉ በእስራኤል መሸነፋቸውን
ባዩ ጊዜ ከእስራኤላውያን ጋር ሰላም መሠ
ረቱ፤ ተገዙላቸውም።

ስለዚህም ሶርያውያን ከዚያ በኋላ አሞ
ናውያንን መርዳት ፈሩ።

ዳዊትና ቤርሳቤህ

11 ነገሥታት ለጦርነት በሚወጡበት፣
በጸደይ ወራት ዳዊት ኢዮአብን
ከንጉሡ ሰዎችና ከመላው የእስራኤል ሰራ
ዊት ጋር አዘመተው፤ እነርሱም አሞናው
ያንን አጠፉ፤ ረባት የተባለችውንም ከተማ
ከበቡ፤ በዚህ ጊዜ ግን ዳዊት በኢየሩሳሌም
ቀርቶ ነበር።

10፥10 1ሳሙ26፥6
10፥12 ዘዳ1፥21፤ 31፥6፤መሳ10፥15፤ ነህ4፥14፤ኤፌ6፥10
10፥14 2ሳሙ8፥12
10፥19 2ሳሙ8፥6፤ 1ነገ11፥25፤22፥31፤ 2ነገ5፥1
11፥1 ዘዳ3፥11፤ 2ሳሙ2፥18፤ 1ነገ 20፥22፡26፤ 1ዜና20፥1
11፥2 ዘዳ22፥8፤ ኢሱ2፥8፤ማቴ5፥28
11፥3 2ሳሙ23፥34፡ 39፤1ዜና3፥5
11፥4 ዘሌ15፥25-30፤20፥10፤ ዘዳ22፥22፤ መዝ51 ርእስ፤ ያዕ1፥14-15
11፥6 1ዜና11፥41
11፥8 ዘፍ18፥4
11፥11 1ሳሙ 21፥5፤2ሳሙ7፥2
11፥14 1ነገ21፥8

2አንድ ቀን ማታ፣ ዳዊት ከዐልጋው ተነ
ሥቶ በቤተ መንግሥቱ ሰገነት ወዲያና ወዲህ
ይመላለስ ነበር፤ ከሰገነቱ ላይ እንዳለም፣ አን
ዲት ሴት ገላዋን ስትታጠብ አየ፤ ሴቲቱም
እጅግ በጣም ውብ ነበረች። 3ዳዊትም
ሰው ልኮ ስለ ሴቲቱ አጠያየቀ። ሰውየውም፣
“ይህች የኤልያብ ልጅ፣ የኬጢያዊው የኦ
ርዮ ሚስት ቤርሳቤህ አይደለችምን?” አለ።
4ከዚያም ዳዊት መልእክተኞች ልኮ አስመ
ጣት፤ እርሱ ወዳለበት ገባች፤ አብሮአትም
ተኛ። በዚህም ጊዜ ወርሐዊ የመንጻት ጊዜ
ዋን ፈጽማ ነበር። ከዚያም ተመልሳ ወደ
ቤቷ ሄደች። 5ሴቲቱ ፀነሰች፤ ለዳዊትም፣
“አርግዣለሁ” ብላ ላከችበት።

6ስለዚህም ዳዊት ለኢዮአብ፣ “ኬጢያዊ
ውን ኦርዮን ወደ እኔ ስደደው” ሲል ላከ
በት፤ ኢዮአብም ወደ ዳዊት ላከው። 7ኦር
ዮን በመጣ ጊዜም፣ ዳዊት የኢዮአብንና
የሰራዊቱን ሁሉ ደኅንነት እንዲሁም ጦር
ነቱ እንዴት እየተካሄደ እንዳለ ጠየቀው።
8ከዚያም ዳዊት ኦርዮን፣ “በል እንግዲህ ወደ
ቤትህ ወርደህ እግርህን ታጠብ” አለው።
ኦርዮ ከቤተ መንግሥት ተሰናብቶ ወጣ፤
ንጉሡም ማለፊያ ምግብ አስከትሎ ላከ
ለት። 9ነገር ግን ኦርዮ ከጌታው አገልጋዮች
ሁሉ ጋር በቤተ መንግሥቱ ቅጽር በር ተኛ
እንጂ፣ ወደ ቤቱ አልወረ ደም ነበር።

10ዳዊት፣ “ኦርዮ ወደ ቤቱ አልሄደም”
መባሉን ሲሰማ ኦርዮን፣ “ከመንገድ ገና
አሁን መግባትህ አይደለምን? ወደ ቤትህ
ያልሄድኸው ለምንድን ነው?” ሲል ጠየ
ቀው።

11ኦርዮም ዳዊትን፣ “ታቦቱ፣ እስራኤ
ልና ይሁዳ በድንኳን ሆነው፣ ጌታዬ ኢዮ
አብና የጌታዬም ሰዎች አውላላ ሜዳ ላይ
ሰፍረው፣ ለመብላትና ለመጠጣት እንዲ
ሁም ከሚስቴ ጋር ለመተኛት እንዴት ወደ
ቤቴ እሄዳለሁ? እንዲህ ያለውን ነገር እንደ
ማላደርገው በነፍስህ እምላለሁ” አለው።

12ከዚያም ዳዊት፣ “እንግዲያውስ ዛሬ እዚህ
እደርና ነገ አሰናብትሃለሁ” አለው። ስለዚህ
ኦርዮ በዚያ ዕለትና በማግስቱ እዚያው ኢየ
ሩሳሌም ቈየ። 13በማግስቱም ዳዊት ራሱ ባለ
በት ግብዣ አድርጎለት በላ፤ ጠጣ፤ አሰከረ
ውም፤ ሲመሽም ኦርዮ በምንጣፉ ላይ ለመ
ተኛት የጌታው አሽከሮች ወዳሉበት ወጥቶ
ሄደ እንጂ ወደ ቤቱ አልወረደም።

14ሲነጋም ዳዊት ለኢዮአብ ደብዳቤ ጽፎ
በኦርዮ እጅ ላከለት፤ 15በደብዳቤውም ላይ፣

‖16 የኤፍራጥስ ወንዝ ነው።
‡18 የሰብዓ ሊቃናት ትርጕም እንዲሁም (1ዜና 19፥18 ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማል፤ የዕብራይስጡ፣ ፈረሰኞች ይላል።

"ኦርዮ ውጊያው በተፋፋመበት ግንባር መድ
በው፤ ከዚያም ተወግቶ እንዲሞት ትታችሁት
ሽሹ" ብሎ ጻፈ።
16ስለዚህም ኢዮአብ ከተማዪቱን በከበ
ባት ጊዜ፣ እጅግ ጠንካራ ተከላካዮች እን
ዳሉበት በሚያውቀው ግንባር ኦርዮን መደ
በው። 17የከተማዪቱም ሰዎች ወጥተው
ከኢዮአብ ጋር ጦርነት ገጠሙ፤ ከዳዊት ሰራ
ዊት ውስጥ ጥቂቶቹ ወደቁ፤ እንዲሁም ኬጢ
ያዊው ኦርዮም ሞተ።
18ኢዮአብም በጦርነቱ የሆነውን ሁሉ ለዳ
ዊት ላከ። 19መልእክተኛውንም እንዲህ አለው፤
"ይህን የጦርነቱን ወሬ ለንጉሡ ከነገርኸው
በኋላ፣ 20ንጉሡ በቍጣ ቱግ ብሎ 'ለመዋ
ጋት ስትሉ ይህን ያህል ወደ ከተማዪቱ
የተጠጋችሁት ስለምንድን ነው? ከግንቡ
ቅጥር በላይ ፍላጻ እንደሚሰዱባችሁ አታ
ውቁም ኖሮአል? 21የይሩቤሼትን[የ] ልጅ አቤ
ሜሌክን የገደለው ማነው? በቴቤስ ከግ
ንብ ቅጥር የወፍጮ መጅ ለቃበት የገደለ
ችው አንዲት ሴት አይደለችምን? ታዲያ
እናንተስ ወደ ግንቡ ቅጥር ይህን ያህል የተጠ
ጋችሁት ለምንድን ነው?' በማለት ቢጠይቅህ፣
አንተም መልሰህ፣ 'አገልጋይህ ኬጢያዊው
ኦርዮም ሞቶአል' ብለህ ንገረው።"
22ስለዚህ መልእክተኛው ተነሥቶ ሄደ፤
እዚያ እንደ ደረሰም፣ ከኢዮአብ የተቀበለ
ውን መልእክት በሙሉ ለዳዊት ነገረው።
23መልእክተኛውም ለዳዊት እንዲህ አለው፤
"ሰዎቹ አየሉብን፤ እኛንም ለመውጋት ወጥ
ተው እስከ ሜዳው ድረስ መጡ፤ እኛ ግን
እስከ ከተማዪቱ ቅጽር መግቢያ ድረስ አሳ
ደን መለስናቸው። 24ከዚያም ባለ ፍላጻ
ዎቹ ከግንቡ ላይ ሆነው በእኛ በአገልጋ
ዮችህ ላይ ቀስት ስለ ለቀቁ፣ ከንጉሡ አገ
ልጋዮች ጥቂቶቹን ገደሉ፤ አገልጋይህ ኬጢ
ያዊው ኦርዮም ሞተ።"
25ዳዊትም፣ መልእክተኛውን፣ "እንግዲህ
እንዲህ ብለህ ይህን ለኢዮአብ ንገረው፤
'መቼም ሰይፍ አንድ ጊዜ ይህን፣ ሌላ
ጊዜም ሌላውን ትበላለችና በዚህ አትዘን'"
አለው።
26የኦርዮ ሚስት ባሏ መሞቱን በሰማች ጊዜ
አዘነች፤ አለቀሰችለትም። 27የሐዘኑ ጊዜ ካበቃ
በኋላም፣ ዳዊት ልኮ ቤርሳቤህን ወደ ቤቱ
አስመጣት፤ ሚስቱ ሆነች፤ ወንድ ልጅም
ወለደችለት፤ ነገር ግን ዳዊት የሠራው ሥራ
እግዚአብሔርን አላስደሰተውም ነበር።

ናታን ዳዊትን ገሠጸው

11፥1፤ 12፥29-31 ተጓ ምብ - 1ዜና 20፥1-3

12 *እግዚአብሔር* ናታንን ወደ ዳዊት
ላከው፤ እርሱም ወደ ዳዊት መጥቶ

11፥15 ቀኍ14-17፤
2ሳሙ12፥9፡12
11፥21 መሳ8፥31፤
9፥50-54
11፥27 ዘዳ34፥8፤
2ሳሙ12፥9፤
መዝ51፥4-5
12፥1 2ሳሙ7፥2፤
14፥4፤መዝ51ርእስ
12፥5 ዘፍ34፥7፤
1ሳሙ14፥39፤
1ነገ20፥40፤ሮሜ2፥1
12፥6 ዘፀ22፥1
12፥7 1ሳሙ2፥35፤
2ሳሙ14፥13፤1ነገ
20፥42፤ዳን4፥22
12፥8 2ሳሙ9፥7
12፥9 ዘኍ15፥31፤
1ሳሙ13፥14፤
2ሳሙ11፥15፤
1ነገ 15፥5፤
መዝ26፥9፤51፥14
12፥10 2ሳሙ13፥28፤
18፥14-15፤
1ነገ2፥25
12፥11 ዘዳ17፥17፤
28፥30፤2ሳሙ16፥11፡
21-22
12፥12 2ሳሙ
11፥4-15፤16፥22
12፥13 ዘፍ13፥13፤
20፥6፡ዘሌ20፥10፤
24፥17፤ዘኍ22፥34፤
መዝ32፥1-5፤
51፥1፡9፤103፥12፤
ምሳ28፥13፤
ኢሳ43፥25፤44፥22፤
ኤር2፥35፤ሚክ
7፥18-19፤ዘካ3፥4፡9

እንዲህ አለው፤ "በአንድ ከተማ የሚኖሩ
ሁለት ሰዎች ነበሩ፤ ከእነርሱም አንዱ ባለ
ጠጋ ሲሆን፣ ሌላው ደግሞ ድኻ ነበረ።
2ባለ ጠጋው እጅግ ብዙ በጎችና የቀንድ
ከብቶች ነበሩት፤ 3ድኻው ግን ከገዛት ከአ
ንዲት ጠቦት በግ በስተቀር ሌላ አልነበ
ረውም። ተንከባከባት፤ አብራውም ከልጆቹ
ጋር አደገች፤ አብራው ትበላ፤ ከጽዋው
ትጠጣ እንዲሁም በዕቅፉ ትተኛ ነበር፤ ልክ
እንደ ገዛ ልጁ ነበረች።
4ወደ ባለ ጠጋውም ቤት እንግዳ መጣ፤
ባለ ጠጋው ግን ከራሱ በጎች ወይም
ቀንድ ከብቶች ወስዶ ለመጣበት እንግዳ
ምግብ ማዘጋጀት አልፈለገም፤ ከዚህ ይልቅ
የድኻውን እንስት ጠቦት በግ ወስዶ ቤቱ
ለመጣው እንግዳ አዘጋጀው።
5ዳዊት በዚያ ሰው ላይ እጅግ ተቈጥቶ
ናታንን እንዲህ አለው፤ "ሕያው *እግዚአ
ብሔርን* ይህን ያደረገው ሰው ሞት ይገባ
ዋል! 6እንዲህ ያለውን ነገር በማድረጉና
ባለ ማዘኑም ስለ በጊቱ አራት ዕጥፍ መክ
ፈል አለበት።"
7ከዚያም ናታን፣ ዳዊትን እንዲህ አለው፤
"ያ ሰው አንተ ነህ፤ የእስራኤል አምላክ
እግዚአብሔር የሚለው ይህን ነው፤ በእስ
ራኤል ላይ ንጉሥ ትሆን ዘንድ ቀባሁህ፤
ከሳኦልም እጅ ታደግሁህ፤ 8የጌታህን ቤት
ሰጠሁህ፣ የጌታህንም ሚስቶች በብብትህ
አስታቀፍሁህ፤ የእስራኤልንና የይሁዳን ቤት
ሰጠሁህ፤ ይህም ሁሉ አንሶህ ቢሆን ኖሮ፤
ከዚህ በላይ ጨምሬ በሰጠሁህ ነበር።
9ታዲያ በፊቱ ክፉ ነገር በማድረግ፣ *የእግዚ
አብሔርን* ቃል ያቃለልኸው ስለምንድን ነው?
ኬጢያዊውን ኦርዮን በሰይፍ መታህ፤ ሚስት
እንድትሆንህም ሚስቱን ወሰድሃት፤ እርሱ
ንም በአሞናውያን ሰይፍ ገደልኸው። 10ስለ
ዚህ ሰይፍ ለዘላለም ከቤትህ አይርቅም፤
እኔን አቃለኸኛል፤ ሚስት እንድትሆን
ህም የኬጢያዊውን የኦርዮን ሚስት ወስደሃ
ታልና።'
11"*እግዚአብሔር* እንዲህ ይላል፤ 'እነሆ ከራ
ስህ ቤት ክፉ ነገር አስነሣብሃለሁ፤ ዐይንህ
እያየም ሚስቶችህን ወስጄ ለአንተ ቅርብ
ለሆነ ሰው ለአንዱ እሰጣለሁ፤ እርሱም በቀን
ብርሃን ከሚስቶችህ ጋር ይተኛል። 12አንተ
ይህን በስውር አድርገኸዋል፤ እኔ ግን ይህ
ንኑ ነገር በቀን ብርሃን በእስራኤል ሁሉ
ፊት እገልጠዋለሁ።' "
13ከዚያም ዳዊት ለናታን፣ "*እግዚአብሔ
ርን* በጣም በድያለሁ" አለው።

[የ]21 ጌዴዎን፣ *ይሩበኣል* በመባልም ይታወቃል።

ናታንም እንዲህ አለው፣ “እግዚአብሔር ኀጢ
አትህን አስወግዶልሃል። አንተ አትሞትም፤
14ይህን በመፈጸምህ ግን፣ የእግዚአብሔር
ጠላቶች እጅግ እንዲያቃልሉት[ደ] ስላደረግህ፣
የተወለደልህ ልጅ ይሞታል።”
15ናታን ወደ ቤቱ ከሄደ በኋላ፣ የኦር
ዮን ሚስት ለዳዊት የወለደችለትን ሕፃን
እግዚአብሔር ከባድ ሕመም ላይ ጣለው።
16ዳዊት ስለ ሕፃኑ እግዚአብሔርን ለመነ፤
ጾመም፤ ከዚያም ወደ ክፍሉ ገብቶ በተከ
ታታይ ሌሊቱን መሬት ላይ ተኝቶ ዐደረ።
17የቤተ ሰው ሽማግሌዎችም ከመሬት ሊያ
ስነሡት በአጠገቡ ቆሙ፤ እርሱ ግን እምቢ
አለ፤ አብሮአቸውም አንዳች ነገር አልበ
ላም።
18በሰባተኛው ቀን ሕፃኑ ሞተ፤ የዳዊት
አገልጋዮችም፣ “እነሆ ሕፃኑ በሕይወት እያለ
የነገርነውን ዳዊት አልሰማንም ታዲያ አሁን
የሕፃኑን መሞት እንዴት አድርገን ልንነ
ግረው እንችላለን? በራሱ ላይ ጒዳት ሊያ
ደርስ ይችላል” ብለው መንገሩን ፈሩ።
19ዳዊት አገልጋዮቹ በሹክሹክታ ሲነጋ
ገሩ አይቶ፣ ሕፃኑ መሞቱን ዐወቀ፤ ስለዚህ፣
“ሕፃኑ ሞተ?” ብሎ ጠየቃቸው።
እነርሱም፣ “አዎን ሞቶአል” ብለው መለ
ሱለት።
20በዚህ ጊዜ ዳዊት ከመሬት ተነሣ፤
ከታጠበ፣ ከተቀባና ልብሱን ከለወጠ በኋላ
ወደ እግዚአብሔርም ቤት ሄዶ ሰገደ።
ከዚያም ወደ ክፍሉ ገባ፤ በራሱም ጥያቄ
ምግብ አቀርበውለት በላ።
21አገልጋዮቹም፣ “እንደዚህ ያደረግኸው
ለምንድን ነው? ሕፃኑ በሕይወት እያለ ጾምህ፤
አለቀስህ፤ ሕፃኑ ከሞተ በኋላ ግን ተነሥ
ተህ በላህ” ብለው ጠየቁት።
22እርሱም እንዲህ አለ፤ “በርግጥ ሕፃኑ
በሕይወት እያለ፣ ‘እግዚአብሔር ይቅር
ብሎኝ ሕፃኑን በሕይወት ያኖረው ይሆ
ናል’ ብዬ ጾምሁ፤ አለቀስሁ። 23አሁን ግን
ሕፃኑ ስለ ሞተ፣ የምጾመው ለምንድን ነው?
መልሼ ላመጣው እችላለሁን? እኔ ወደ
እርሱ እሄዳለሁ እንጂ፣ እርሱ ወደ እኔ
አይመለስ!”
24ከዚያም ዳዊት ሚስቱን ቤርሳቤህን አጽ
ናናት፤ ወደ እርሷም ገብቶ አብሮአት ተኛ፤
ወንድ ልጅ ወለደች፤ ስሙንም ሰሎሞን
አለው። እግዚአብሔርም ወደደው፤ 25እግ
ዚአብሔር ሕፃኑን ስለ ወደደም ስሙ ይዲ
ድያ[ጀ] ተብሎ እንዲጠራ በነቢዩ በናታን
በኩል ቃል ላከ።
26በዚያን ጊዜም ኢዮአብ የአሞናውያንን
ከተማ ረባትን ወግቶ የቤተ መንግሥቱን

12፥14 ኢሳ52፥5፤ ሮሜ2፥24
12፥15 1ሳሙ 25፥38
12፥16 መዝ5፥7፤ 95፥6
12፥17 ዘፍ37፥35፤ 1ሳሙ1፥7፤ 2ሳሙ3፥35፤ዳን6፥18
12፥20 ዘፍ41፥14፤ማቴ6፥17
12፥21 መሳ20፥26
12፥22 ኢሳ 38፥1-5፤ዮና3፥9
12፥23 ዘፍ37፥35፤ 1ሳሙ31፥13፤ 2ሳሙ13፥39፤ ኢዮ7፥10፤10፥21
12፥24 1ነገ1፥10፡ 11፤1ዜና22፥9፤ 28፥5፤ማቴ1፥6
12፥25 ነህ13፥26
12፥26 ዘዳ3፥11
12፥30 አስ8፥15፤ መዝ21፥3፤132፥18
12፥31 1ሳሙ 14፥47
13፥1 2ሳሙ3፥2፡3፤ 14፥27፤1ዜና3፥9
13፥3 1ሳሙ16፥9

ምሽግ ያዘ። 27ከዚያም ኢዮአብ እንዲህ በማ
ለት ወደ ዳዊት መልክተኞችን ላከ፤ “ረባ
ትን ወግቼ የውሃውን ከተማ ይዤአለሁ፤
28እንግዲህ የቀረውን ሰራዊት አሰባስበህ ከተ
ማዪቱን ከበብና ያዛት፤ ያለበለዚያ እኔ ከተ
ማዪቱን እይዛትና በስሜ መጠራቷ ነው።”
29ስለዚህ ዳዊት መላውን ሰራዊት አሰባ
ስቦ ወደ ረባት በመሄድ ወግቶ ያዛት።
30የንጉሣቸውንም ዘውድ ከራሱ ላይ ወሰደ፤
የዘውዱ ክብደት የሚመዝን አንድ መክሊት
ወርቅ ሲሆን፣ በከበረ ዕንቍም ያጌጠ ነበር፤
ይህም በዳዊት ራስ ላይ ተጫነ። ዳዊትም
ከከተማዪቱ እጅግ ብዙ ምርኮ ወሰደ፤
31እዚያ የነበሩትንም ሕዝብ አውጥቶ መጋዝ፣
የብረት መቈፈሪያና መጥረቢያ ተጠቅመው
ሥራ እንዲሠሩ አደረጋቸው፣ እንዲሁም
የሸክላ ጡብ አሠራቸው[ገ]። እንዲህ ያለ
ውም ሥራ በሌሎቹ የአሞናውያን ከተ
ሞች ሁሉ እንዲፈጸም አደረገ። ከዚያም
ዳዊትና ሰራዊቱ በሙሉ ወደ ኢየሩሳሌም
ተመለሱ።

አምኖን ትዕማርን ደፈረ

13 የዳዊት ልጅ አቤሴሎም ትዕማር የም
ትባል ቈንጆ እኅት ነበረችው፤
እርሷንም የዳዊት ልጅ አምኖን ወደዳት።
2አምኖን እኅቱን ትዕማርን ከማፍቀሩ
የተነሣ እስኪታመም ድረስ ተጨነቀ፤ ድን
ግል ስለ ሆነች እርሷን ማግኘት የማይቻል
ሆኖ አገኘቶታልና።
3አምኖን ኢዮናዳብ የተባለ ወዳጅ ነበረው፤
እርሱም የዳዊት ወንድም የሳምዓ ልጅ ነው።
ኢዮናዳብ እጅግ ተንኰለኛ ሰው ነበር። 4አም
ኖንንም፣ “የንጉሥ ልጅ ሆይ፤ ሰውነትህ
ቀን በቀን የሚከሳበትን ምክንያት ለምን
አትነግረኝም?” ሲል ጠየቀው።
አምኖንም፣ “የወንድሜን የአቤሴሎምን
እኅት ትዕማርን አፍቅሬ ነው” አለው።
5ኢዮናዳብም፣ “እንግዲያው ‘ታምሜአለሁ’
ብለህ ዐልጋ ላይ ተኛ፤ አባትህ ሊጠይቅህ
ሲመጣም፣ ‘እኅቴ ትዕማር መጥታ የምበ
ላውን ነገር ብትሰጠኝ ደስ ይለኛል፤ መብ
ሉንም እዚሁ አጠገቤ ሆና እያየሁ አዘጋ
ጅታ በእጇ እንድታጐርሰኝ እባክህ ፍቀድ
ልኝ ብለህ ንገረው” አለው።
6ስለዚህ አምኖን የታመመ ሰው መስሎ
ተኛ፤ ንጉሡም ሊጠይቀው መጣ፤ አምኖ
ንም፣ “እኅቴ ትዕማር መጥታ፣ እያየሁ ሁለት

ደ14 የማሶሬቱ ቅጅ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ጥንታዊው የዕብራ
ይስጥ የጸሓፍት ትውፊት ግን፤ በዚህም እግዚአብሔርን
እጅግ ስላቃለልህ ይላል።
ጀ25 ይዲድያ ማለት በእግዚአብሔር (ያህዌ) የተወደደ ማለት ነው
ገ31 በዕብራይስጡ የዚህ ሐረግ ትርጒም በትክክል አይታ
ወቅም።

እንጀራ ጋግራ በእጇ እንድታጕርሰኝ እለ
ምንሃለሁ” ብሎ ጠየቀው።
7ዳዊትም፣ “ወንድምሽ አምኖን ቤት ሄደሽ
ምግብ እንድታዘጋጂለት” በማለት ለትዕማር
እንዲነግሯት ወደ ቤተ መንግሥቱ ላከ።
8ስለዚህም ትዕማር ወንድሟ አምኖን ወደ
ተኛበት ቤት ሄደች፤ ጥቂት ሊጥ ወስዳ ካቦ
ካች በኋላ እያየ አዘጋጀችታ ጋገረችው፤ 9ከዚ
ያም መጋገሪያውን አውጥታ እንጀራውን አቀ
ረበችለት፤ እርሱ ግን መብላት አልፈለገም።
አምኖንም፣ “ሰውን ሁሉ ከዚህ አስወጡ
ልኝ” አለ፤ ያለውም ሰው ሁሉ ትቶት ወጣ።
10ከዚያም አምኖን ትዕማርን፣ “እንድታጐ
ርሺኝ ምግቡን እዚሁ መኝታ ክፍሌ አም
ጪልኝ” አላት። ትዕማርም ያዘጋጀችውን
እንጀራ ይዛ ወንድሟ አምኖን ወዳለበት
መኝታ ክፍል ገባች። 11ነገር ግን ምግቡን
ስታቀርብለት አፈፍ አድርጎ ያዛትና፣ “እህቴ
ነዪ አብረን እንተኛ” አላት።
12እርሷም እንዲህ አለችው፤ “እባክህ ወን
ድሜ ተው አይሆንም! አታስገድደኝ፤ እንዲህ
ያለው ነገር በእስራኤል ተደርጎ አያው
ቅም፤ ይህን አሳፋሪ ድርጊት አታድርግ።
13እኔስ እንዴት እሆናለሁ? ነውሬንስ ተሸ
ክሜ የት እገባለሁ? አንተስ ብትሆን በእስ
ራኤል ከወራዳዎቹ እንደ አንዱ መቈጠ
ርህ አይደለምን? እባክህ ለንጉሡ ንገረው፤
እንዳላገባህም አይከለክለኝም።” 14እርሱ ግን
ሊሰማት አልፈለገም፤ ከእርሷ ይልቅ ብርቱ
ስለ ነበር፣ በግድ አስነወራት፤ ከእርሷም
ጋር ተኛ።
15ከዚያም አምኖን እጅግ ጠላት፤ እንዲ
ያውም ቀድሞ ካፈቀራት የበለጠ ጠላት።
አምኖንም፣ “ተነሽ ውጪልኝ!” አላት።
16እርሷም፣ “ይህ አይሆንም! እኔን አስወ
ጥቶ መስደድ፣ አስቀድመህ ካደረስህብኝ በደል
የባሰ መፈጸምህ ነው” አለችው። እርሱ ግን
አልተቀበላትም፤ 17በግል የሚያገለግለውን
ወጣት ጠርቶ፣ “ይህቺን ሴት ከዚህ አስወ
ጣና በሩን ዝጋባት” አለው። 18ስለዚህም
አገልጋዩ አስወጥቶ በሩን ዘጋባት፤ ጌጠኛ[ጠ]
የሆነና በዚያን ጊዜ ድንግል የሆኑት የንጉሥ
ልጆች የሚለብሱትን ዐይነት ልብስ ለብሳ
ነበር። 19ትዕማርም በራሷ ላይ ዐመድ ነሰነ
ሰች፤ ጌጠኛ[ጨ] ልብሷን ቀደደች፤ ከዚያም
እጇን በራሷ ላይ አድርጋ እያለቀሰች ሄደች።
20ወንድሟ አቤሴሎምም፣ “ያ ወንድምሽ
አምኖን ካንቺ ጋር ነበርን? እኅቴ ሆይ፣
አሁን ዝም በዪ፤ ወንድምሽ ስለ ሆነ፤ ነገሩን
በልብሽ አትያዢው” አላት። ትዕማርም በወ
ንድሟ በአቤሴሎም ቤት ብቸኛ ሴት ሆና
ኖረች።

13፥9 ዘፍ45፥1
13፥11 ዘፍ38፥16፤ 39፥12
13፥12 ዘፍ34፥7፤ ዘሌ20፥17
13፥13 ዘሌ18፥9፤ ዘዳ22፥21፡23-24
13፥14 ዘፍ34፥2፤ ሕዝ22፥11
13፥18 ዘፍ37፥23
13፥19 ኢሱ7፥6፤ አስ4፥1፤ዳን9፥3
13፥21 ዘፍ34፥7
13፥22 ዘፍ31፥24፤ ዘሌ19፥17-18፤ 1ዮሐ2፥9-11
13፥23 1ሳሙ25፥7
13፥28 ሩት3፥7፤ 2ሳሙ3፥3፤12፥10
13፥31 ዘኍ14፥6

21ንጉሥ ዳዊት ይህን ሁሉ በሰማ ጊዜ
እጅግ ተቈጣ፤ 22አቤሴሎም አምኖንን ክፉም
ሆነ ደግ አንዳች ቃል አልተናገረውም፤ ምክ
ንያቱም አምኖን እኅቱን ትዕማርን ስላ
ስነወራት ጠልቶት ነበር።

አቤሴሎም አምኖንን ገደለው

23ከሁለት ዓመት በኋላ አቤሴሎም በኤ
ፍሬም ድንበር አቅራቢያ ባለችው በቤ
ላሶር ከተማ በጎቹን ይሸልት ነበር፤ በዚህን
ጊዜ የንጉሡን ወንዶች ልጆች ሁሉ በዚያ
እንዲገኙለት ጋበዛቸው። 24አቤሴሎምም ወደ
ንጉሡ ሄዶ፣ “እነሆ፤ ባሪያህ በጎቹን እየሸለተ
ነው፤ ታዲያ ንጉሡና ሹማምቱ ፈቃዳ
ቸው ሆኖ እባክህ ይገኙልኝ?” ሲል ጠየ
ቀው።
25ንጉሡም፣ “ልጄ ሆይ፣ ሁላችንም መሄድ
የለብንም፤ ሸክም እንሆንብሃለን” ሲል መለ
ሰለት። አቤሴሎም አጥብቆ ቢለምነውም
ንጉሡ መሄድ አልፈለገም፤ ነገር ግን መርቆ
አሰናበተው።
26አቤሴሎምም፣ “እንግዲያውስ ወንድሜ
አምኖን አብሮን ይሂድ” አለው።
ንጉሡም፣ “አብሮአችሁ የሚሄደው ስለ
ምንድን ነው?” ሲል ጠየቀው። 27ነገር ግን
አቤሴሎም አጥብቆ ስለ ለመነው፣ አምኖ
ንና ሌሎቹ የንጉሡ ወንዶች ልጆች ሁሉ
አብረውት እንዲሄዱ አደረገ።
28አቤሴሎምም አገልጋዮቹን፣ “አምኖን የወ
ይን ጠጅ ጠጥቶ መንፈሱ መለወጡን ተጠ
ባበቁ፤ ከዚያም እኔ አምኖንን፣ ‘ምቱት’ ስላ
ችሁ ግደሉት፤ ያዘዝኋችሁ እኔ ነኝ አት
ፍሩ፤ በርቱ፤ ጠንክሩ” ብሎ አዘዛቸው። 29የአ
ቤሴሎምም አገልጋዮች ጌታቸው ያዘዛቸ
ውን በአምኖን ላይ ፈጸሙ። ከዚያም የን
ጉሡ ልጆች በሙሉ ተነሥተው በየበቅ
ሎዎቻቸው ላይ ተቀምጠው ሸሹ።
30እነርሱ በመንገድ ላይ ሳሉም፣ “አቤሴ
ሎም የንጉሡን ልጆች በሙሉ ፈጃቸው፤
አንድም የተረፈ የለም” የሚል ወሬ ለዳ
ዊት ደረሰው። 31ንጉሡም ተነሥቶ ቆመ፤
ልብሱን ቀደደ፤ በመሬትም ላይ ተዘረረ፤
በአጠገቡ ቆመው የነበሩት አገልጋዮቹም
ሁሉ ልብሳቸውን ቀደዱ።
32የዳዊት ወንድም የሳምዓ ልጅ ኢዮና
ዳብ ግን እንዲህ አለ፤ “የንጉሡን ልጆች
በሙሉ እንደ ፈጇቸው አድርጎ ጌታዬ
አያስብ፤ እኅቱን ትዕማርን በግድ ካስነወራት
ጊዜ አንሥቶ አቤሴሎም ቈርጦ የተነሣበት

[ጠ]18 በዕብራይስጡ የዚህ ሐርግ ትርጒም በትክክል አይታወቅም።
[ጨ]19 በዕብራይስጡ የዚህ ሐርግ ትርጒም በትክክል አይታወቅም።

ጕዳይ ስለ ሆነ፣ የሞተው አምኖን ብቻ
ነው። 33እንግዲህ የሞተው አምኖን ብቻ ስለ
ሆነ፣ 'የንጉሡ ልጆች በሙሉ ተገደሉ' ተብሎ
የተነገረውን ንጉሥ ጌታዬ ማመን የለበትም።"
34አቤሴሎምም ፈጥኖ ሸሸ።

ለዘብ ጥበቃ የቆመውም ሰው ቀና ብሎ
ሲመለከት፣ ከእርሱ በስተ ምዕራብ ካለው
መንገድ ብዙ ሰዎች በተራራው ጥግ ቊል
ቊል ሲወርዱ አየ፤ ዘብ ጠባቂውም ሄዶ
ለንጉሡ፣ "ከበስተ ሖሮናይም አቅጣጫ በኰ
ረብታው ጥግ ላይ ሰዎች ቊልቊል ሲወ
ርዱ አያለሁ"[ጰ] ብሎ ነገረው።
35ኢዮናዳብም ዳዊትን፣ "እነሆ፣ የንጉሡ
ልጆች መጥተዋል፤ አገልጋይህም እንዳለው
ሆኖአል" አለው።
36ገና ተናግሮ ሳይጨርስ፣ የንጉሡ ልጆች
ጮኸው እየተላቀሱ ገቡ፤ እንደዚሁም
ንጉሡና አገልጋዮቹ ሁሉ እጅግ አለቀሱ።
37አቤሴሎም ኰብልሎ የጌሹር ንጉሥ
ወደ ሆነው ወደ ዓሚሁድ ልጅ ወደ ተልማይ
ሄደ፤ ነገር ግን ዳዊት ስለ ሞተው ልጁ
ዘወትር ያለቅስ ነበር።
38አቤሴሎም ሸሽቶ ወደ ጌሹር ከሄደ
በኋላ፣ በዚያ ሦስት ዓመት ተቀመጠ።
39ንጉሥ ዳዊት በልጁ በአምኖን ሞት ከደ
ረሰበት ሐዘን ከተጽናና በኋላ፣ ወደ አቤሴ
ሎም ለመሄድ መንፈሱ ተነሣሣ[ጰ]።

አቤሴሎም ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሰ

14 የጽሩያ ልጅ ኢዮአብ የንጉሡ ልብ
አቤሴሎምን እንደ ናፈቀ ተረዳ።
2ስለዚህም ኢዮአብ ወደ ቴቁሔ፤ ሰው
ልኮ አንዲት ብልኅ የሆነች ሴት አስመጣ፤
እንዲህም አላት፤ "ሐዘንተኛ በመምሰል የሐ
ዘን ልብስ ልበሺ፤ ዘይት አትቀቢ፤ ለሞተ
ሰው ብዙ ጊዜ እንዳዘነች ሴት መስለሽም
ታዪ። 3ከዚያም ወደ ንጉሡ ሄደሽ እንዲህ
በዪው።" ከዚያም ኢዮአብ የምትናገራቸ
ውን ቃላት ነገራት።
4የቴቁሔዪቱም ሴት ወደ ንጉሡ ገብታ፣[θ]
በንጉሡ ፊት ወደ መሬት በግምባሯ ተደፍታ
እጅ በመንሣት አክብሮቷን ከገለጠች በኋላ፣
"ንጉሥ ሆይ! እርዳኝ" አለች።
5ንጉሡም፣ "ችግርሽ ምንድን ነው?" ብሎ
ጠየቃት።

እርሷም እንዲህ አለች፤ "እኔ በርግጥ
ባሌ የሞተብኝ መበለት ነኝ፤ 6እኔ አገልጋ
ይህ ሁለት ወንዶች ልጆች ነበሩኝ፤ ሜዳ
ላይ እርስ በርሳቸው ተጣሉ፤ ገላጋይም ስላ
ልነበረ፣ አንዱ ሌላውን መትቶ ገደለው።
7እነሆ ቤተ ዘመዱ ሁሉ በባሪያህ ላይ ተነ
ሥተው፣ 'ወንድሙን ስለ ገደለ እንገድለ
ዋለንና ወንድሙን የገደለውን ሰው አሳል
ፊሽ ስጪን፣ ከዚያም ወራሽ አልባ ትሆኛ
ለሽ' ይሉኛል፤ ስለዚህ የቀረኝን አንዱን
መብራቴን አጥፍተው፣ ባሌን በምድር ላይ
ያለ ስምና ያለ ዘር ሊያስቀሩት ነው።"
8ንጉሡም ሴቲቱን፣ "አንቺ ወደ ቤትሽ
ሂጂ፤ ስለ ጕዳይሽ አስፈላጊውን ትእዛዝ እሰ
ጣለሁ" አላት። 9ነገር ግን የቴቁሔዪቱም
ሴት፣ "ንጉሥ ጌታዬ፣ በደሉ በእኔና በአ
ባቴ ቤተ ሰብ ላይ ይሁን፤ ንጉሡና ዙፋኑ
ከበደል የነጹ ይሁኑ" አለች።
10ንጉሡም፣ "ማንም ሰው አንዳች ነገር
ቢናገርሽ እኔ ዘንድ አምጪው፤ ዳግም አያ
ስቸግርሽም" ሲል መለሰላት።
11እርሷም፣ "ደም ተበቃዮቹ ልጄን በማ
ጥፋት የባሰ ጕዳት እንዳያደርሱ፣ ንጉሡ ስሙ
ባኩን *እግዚአብሔርን* ይለምን" አለች።

ንጉሡም፣ "ሕያው *እግዚአብሔርን*! ከል
ጅሽ ራስ ላይ አንዲት ጠጕር እንኳ አት
ነካም" አላት።
12ከዚያም ሴቲቱ፣ "እኔ አገልጋይህ ለጌ
ታዬ ለንጉሡ አንዲት ቃል እንድናገር ፍቀ
ድልኝ" አለችው። እርሱም፣ "እሺ ተና
ገሪ" አላት።
13ሴቲቱም መልሳ እንዲህ አለችው፣ "እን
ዲህ ያለውን ነገር በ*እግዚአብሔር* ሕዝብ ላይ
ያሰብኸው ለምንድን ነው? ንጉሡ ከአገር የተ
ሰደደውን ልጁን አልመለሰውም፤ ታዲያ ይህን
ሲናገር በራሱ ላይ መፍረዱ አይደለምን?
14በመሬት ላይ የፈሰሰ ውሃ እንደማይታ
ፈስ ሁሉ፣ እኛም እንደዚሁ እንሞታለን፤
እግዚአብሔር ግን ከአገር የተሰደደ ሰው
ከእርሱ እንደ ራቀ በዚያው እንዳይቀር የሚ
መለስበትን ሁኔታ ያመቻቻል እንጂ ሕይ
ወቱ እንድትጠፋ አይፈቅድም።
15"አሁንም ወደዚህ የመጣሁት ሕዝቡ
ስላስፈራኝ ይህንኑ ለንጉሥ ጌታዬ ለመንገር
ነው። እኔም አገልጋይህ ይህን አሰብሁ፤
'ለንጉሡ እነግረዋለሁ፤ ምናልባትም አገል
ጋዩ የጠየቀችውን ይፈጽምላት ይሆናል፤
16*እግዚአብሔር* ከሰጠን ርስት እኔንም ልጄ
ንም ሊነቅለን ከተነሣው ሰው እጅ ንጉሡ
አገልጋዩን ሊታደግ ይፈቅድ ይሆናል።'
17"አሁንም አገልጋይህ፤ 'ንጉሥ ጌታዬ በጎ
ውንና ክፉውን በመለየት እንደ *እግዚአብሔር*

13፥37 2ሳሙ3፥3
13፥39 2ሳሙ12፥19-23፤14፥13
14፥1 2ሳሙ2፥18
14፥2 ሩት3፥3፤ 2ሳሙ20፥16፤ ነህ3፥5፤ኢሳ1፥6፤ ኤር6፥1፤አሞ1፥1
14፥3 ቊ19
14፥7 ዘኍ35፥19፤ ዘዳ19፥10-13፤ ማቴ21፥38
14፥8 1ሳሙ25፥35
14፥9 1ሳሙ25፥24፡28፤ማቴ27፥25
14፥11 ዘኍ35፥12፡21፤1ሳሙ14፥45፤ ማቴ10፥30
14፥13 2ሳሙ12፥7፤ 13፥38-39፤ 1ነገ20፥40
14፥14 ዘኍ35፥15፡25-28፤ኢዮ10፥8፤ 14፥11፤17፥13፤ 30፥23፤መዝ22፥15፤ 58፥7፤ኢሳ19፥5፤ ዕብ9፥27
14፥16 ዘፀ34፥9፤ 1ሳሙ26፥19
14፥17 1ሳሙ29፥9፤ 1ነገ3፥9፤ዳን2፥21

[ጰ]34 የሰብዓ ሊቃናት ትርጕም ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ዕብራይስጡ ግን ይህን ዐረፍተ ነገር አይጨምርም።
[ጰ]39 የሙት ባሕር ጥቅልና አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ቅጆች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ የማሶሬቱ ቅጅ ግን፣ *የንጉሥ ዳዊት መንፈስ ተነሣሣ* ይላል።
[θ]4 ብዙ የዕብራይስጥ ቅጆች፣ የሰብዓ ሊቃናት፣ የቩልጌትና የሱርስት ትርጕሞች፣ *ሄዳ* ይላሉ፤ አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጆች ግን፣ *ለንጉሡ ተናገረች* ይላሉ።

መልአክ ስለ ሆነ፣ የጌታዬ የንጉሡ ቃል
ያጽናናኝ፤ እግዚአብሔር ከአምላክህም ካንተው
ጋር ይሁን’ ትላለች።”
[18]ከዚያም ንጉሡ ሴቲቱን፣ “እኔም ለምጠ
ይቅሽ ነገር አንቺም መልሱን አትደብ
ቂኝ” አላት።
ሴቲቱም፣ “ንጉሥ ጌታዬ፤ እሺ ይና
ገር” አለችው።
[19]ንጉሡም፣ “በዚህ ሁሉ የኢዮአብ እጅ
የለበትምን?” ሲል ጠየቃት።
ሴቲቱም መልሳ እንዲህ አለች፤ “ንጉሥ
ጌታዬ ሆይ በሕያው ነፍስህ እምላለሁ፤ ንጉሥ
ጌታዬ ከተናገረው ሁሉ ወደ ቀኝም ወደ
ግራም የሚል ማንም የለም። አዎን ይህን
እንዳደርግ ያዘዘኝና ይህም ሁሉ ቃል
በእኔ በአገልጋይህ አንደበት እንዲነገር የላ
ከኝ አገልጋይህ ኢዮአብ ነው። [20]አገልጋይህ
ኢዮአብ ይህን ያደረገውም ያለውን ሁኔታ
ለመለወጥ ሲል ነው፤ ነገር ግን ጌታዬ የእግዚ
አብሔርን መልአክ ጥበብ የመሰለ ጥበብ ስላ
ለው፣ በምድሪቱ ላይ የሚሆነውን ነገር ሁሉ
ያውቃል።”
[21]ንጉሡም ኢዮአብን፣ “መልካም ነው፤
ፈቅጃለሁ፤ ሂድና ወጣቱን አቤሴሎምን መል
ሰህ አምጣው” አለው።
[22]ኢዮአብም አክብሮቱን ለንጉሡ ለመግ
ለጥ ወደ መሬት በግምባሩ ተደፍቶ እጅ ነሣ፤
ንጉሡንም ባረከ፣ ኢዮአብም በመቀጠል፣
“ንጉሡ የአገልጋዩን ልመና ስለ ተቀበለው፣
ባሪያህ በፊትህ ሞገስ ማግኘቱን ዛሬ ለማ
ወቅ ችሎአል” አለ።
[23]ከዚያም ኢዮአብ ወደ ጌሹር ሄዶ አቤ
ሴሎምን ወደ ኢየሩሳሌም መልሶ አመጣው።
[24]ንጉሡ ግን፣ “እዚያው እቤቱ ይሂድ፤ ዐይ
ኔን ማየት የለበትም” አለ። ስለዚህም አቤ
ሴሎም ወደ ቤቱ ሄደ፤ የንጉሡንም ፊት
አላየም።
[25]መቼም በመልኩ ማማር አቤሴሎምን
የሚያህል አንድም ሰው በመላው እስራ
ኤል አልነበረም፤ ከራስ ጠጕሩ እስከ እግር
ጥፍሩ የሚወጣለት እንከን አልነበረም።
[26]የራስ ጠጕሩ ሲከብደው በዓመት አንድ
ጊዜ ይቈርጠው ነበር፤ የተቈረጠውን በሚ
መዝነው ጊዜ ክብደቱ በቤተ መንግሥቱ
ሚዛን ሁለት መቶ ሰቅል[ፊ] ይሆን ነበር።
[27]አቤሴሎም ሦስት ወንዶች ልጆችና ትዕ
ማር የተባለች አንዲት ሴት ልጅ ተወለ
ዱለት፤ ሴት ልጁም በጣም ውብ ነበረች።
[28]አቤሴሎም የንጉሡን ዐይን ሳያይ ሁለት
ዓመት በኢየሩሳሌም ኖረ። [29]ከዚያም አቤ
ሴሎም ወደ ንጉሡ እንዲሄድለት ኢዮአ
ብን አስጠራው፤ ኢዮአብ ግን ወደ እርሱ
መምጣት አልፈለገም፤ ለሁለተኛ ጊዜም
ላከበት፤ ኢዮአብ አሁንም መምጣት አል
ፈለገም። [30]ከዚያም አቤሴሎም ለአገል
ጋዮቹ “ተመልከቱ የኢዮአብ ዕርሻ የሚገኘው
ከእኔ ዕርሻ አጠገብ ነው፤ በዕርሻው ላይ
የገብስ አዝመራ አለው፤ ሂዱችሁም እሳት
ልቀቁበት” አላቸው። ስለዚህ የአቤሴሎም
አገልጋዮች ሄደው የኢዮአብን ዕርሻ በእ
ሳት አቃጠሉት።
[31]ከዚያም ኢዮአብ ወደ አቤሴሎም
ቤት ሄደ፣ “አገልጋዮችህ ለምንድን ነው ዕር
ሻዬን ያቃጠሉት?” ብሎ ጠየቀው።
[32]አቤሴሎምም፣ ኢዮአብን፣ “ከጌሹር ለምን
መጣሁ? ለእኔ እስካሁንም እዚያው ብሆን
ይሻለኝ ነበር ብሎአል ብለህ እንድ ትነግ
ርልኝ ‘ወደ ንጉሡ እልክህ ዘንድ ወደ እኔ
ና’ ብዬ አስጠራሁህ፤ አሁንም ቢሆን፤ የን
ጉሡን ዐይን ማየት እፈልጋለሁ፤ ምንም ዐይ
ነት በደል ከተገኘብኝ ይግደለኝ” አለው።
[33]ኢዮአብም ወደ ንጉሡ ሄዶ ይህንኑ
ነገረው። ከዚያም ንጉሡ አቤሴሎምን አስጠ
ራው፤ እርሱም መጥቶ በንጉሡ ፊት በግ
ምባሩ ተደፍቶ እጅ ነሣ፤ ንጉሡም አቤ
ሴሎምን ሳመው።

የአቤሴሎም ዐመፅ

15 ከዚህ በኋላ አቤሴሎም ሠረገላና
ፈረሶች እንዲሁም ፊት ፊቱ የሚ
ሮጡ አምሳ ሰዎች ለራሱ አዘጋጀ። [2]አቤ
ሴሎምም በማለዳ ተነሥቶ ወደ ከተማዪቱ
መግቢያ በር በሚወስደው መንገድ ዳር ሆን
ብሎ ይቆም ነበር። ማናቸውም ባለ ጉዳይ
አቤቱታውን ለንጉሡ አቅርቦ ለማስወሰን
በሚመጣበት ጊዜ ሁሉ፣ አቤሴሎም ወደ
እርሱ እየጠራ፣ “አንተ ከየትኛው ከተማ
ነው የመጣኸው? በማለት ይጠይቀዋል፤ ያም
ሰው፣ “አገልጋይህ ከአንዱ የእስራኤል ነገ
ዶች ነው” ብሎ ይመልስለታል። [3]ከዚያም
አቤሴሎም፣ “ተመልከት! ጉዳይህማ ትክ
ክልና ተገቢም ነው፤ የትኛው የንጉሥ እን
ደራሴ ነው ታዲያ የሚያይልህ?” ይለዋል።
[4]ቀጠል አድርጎም፣ “ምነው ዳኛ ሆኜ በም
ድሪቱ ላይ በተሾምሁ! አቤቱታ ወይም
ክስ ያለበት ሁሉ ወደ እኔ እየመጣ ፍትሕ
እንዲያገኝ አደርገው ነበር” ይል ነበር።
[5]እንዲሁም ማናቸውም ሰው ወደ እርሱ
ቀርቦ እጅ በሚነሣው ጊዜ፣ አቤሴሎም እጁን
ዘርግቶ ይይዘውና ይስመው ነበር። [6]አቤሴ
ሎም ፍትሕ ለማግኘት ወደ ንጉሡ የሚ
መጣውን እስራኤላዊ ሁሉ የሚቀርበው

14፥19 ቀኑ3
14፥20 2ሳሙ18፥13፤
1ነገ3፥12፡28፤
10፥23-24፤ኢሳ28፥6
14፥22 ዘፍ47፥7
14፥26 2ሳሙ18፥9
14፥27 2ሳሙ13፥1፤
18፥18
14፥30 ዘፀ9፥31
14፥31 መሳ15፥5
14፥32 1ሳሙ20፥8፤
2ሳሙ3፥3
14፥33 ሉቃ15፥20
15፥1 1ሳሙ8፥11፤
2ሳሙ12፥11
15፥2 ዘፍ23፥10፤
2ሳሙ19፥8
15፥3 ምሳ12፥2
15፥4 መሳ9፥29
15፥6 ሮሜ16፥18

[ፊ]26 2.3 ኪሎ ግራም ያህል ነው።

በዚህ መንገድ ስለ ነበር፣ የእስራኤልን
ሰዎች ልብ ሰረቀ።
[7]ከአራት ዓመት[ፐ] በኋላም አቤሴሎም ንጉ
ሡን እንዲህ አለው፤ “ለእግዚአብሔር የተ
ሳልሁትን ስእለት ለማድረስ ወደ ኬብሮን
እንድሄድ ፍቀድልኝ፤ [8]እኔ አገልጋይህ በሶ
ርያ ምድር በጌሹር ሳለሁ ‘እግዚአብሔር
ወደ ኢየሩሳሌም የመለሰኝ እንደ ሆነ፣ በኬ
ብሮን[ሀ] ለእግዚአብሔር እሰግዳለሁ’ ብዬ ተስ
ያለሁ።”
[9]ንጉሡም፣ “በሰላም ሂድ” አለው፤ ስለዚህ
አቤሴሎም ወደ ኬብሮን ሄደ።
[10]ከዚያም አቤሴሎም፣ “የቀንደ መለ
ከት ድምፅ ስትሰሙ፣ ‘አቤሴሎም በኬብሮን
ነገሠ በሉ” የሚሉ የምስጢር ሠራተኞችን
በመላው የእስራኤል ነገዶች አሰማራ። [11]ከኢ
የሩሳሌምም ሁለት መቶ ሰዎች አብረ
ውት ሄዱ፤ በእንግድነት ተጋብዘው በየዋ
ህነት ከመሄዳቸው በስተቀር፣ ስለ ጉዳዩ
የሚያውቁት አንዳችም ነገር አልነበረም።
[12]አቤሴሎም መሥዋዕት በሚያቀርብበት ጊዜ
የዳዊት አማካሪ የሆነው ጊሎአዊው አኪጦ
ፌል ከአገሩ ከጊሎ ወደ እርሱ እንዲመጣ
ላከበት፤ ስለዚህ ሤራው ጥንካሬ አገኘ፤
የአቤሴሎምም ተከታዮች ቍጥር እየጨመረ
መጣ።

የዳዊት ሽሽት

[13]መልእክተኛም መጥቶ፣ “የእስራኤል ሰዎች
ልብ ከአቤሴሎም ጋር ሆኖአል” ብሎ ለዳ
ዊት ነገረው።
[14]ከዚያም ዳዊት በኢየሩሳሌም ላሉት ሹማ
ምቱ ሁሉ፣ “ተነሡ እንሽሽ፤ ያለበለዚያ
አንዳችንም ከአቤሴሎም እጅ ማምለጥ አን
ችልም፤ አሁኑኑ ከዚህ መውጣት አለ
ብን፤ ካልሆነ ገሥግሦ መጥቶ ከያዘን እኛን
ያጠፉናል፤ ከተማዪቱንም በሰይፍ ይመታ
ታል” አላቸው።
[15]የንጉሡ ሹማምትም፣ “ጌታችን ንጉሡ
የመረጠውን ሁሉ ለማድረግ እኛ አገልጋ
ዮችህ ዝግጁ ነን” ብለው መለሱለት።
[16]ንጉሡ ከመላው ቤተ ሰቡ ጋር ወጣ፤ ቤተ
መንግሥቱንም እንዲጠብቁ ዐሥር ቁባ
ቶች አስቀረ። [17]ስለዚህ ንጉሡ መላውን
ሕዝብ አስከትሎ ወጣ፤ ጥቂት ርቀው
ከሄዱ በኋላም በአንዲት ቦታ ቆሙ። [18]ሰዎቹ
ሁሉ፣ ከሊታውያን፣ ፈሊታውያን እንዲሁም
ከጌት አብረውት የመጡትን ስድስት መቶ
ጌታውያንን ሁሉ ጨምሮ ተሰልፈው በንጉሡ
ፊት ዐለፉ።
[19]ንጉሡም ጌታዊውን ኢታይን እንዲህ
አለው፤ “ከእኛ ጋር የመጣኸው ለምንድን
ነው? ተመለስና ከንጉሡ ከአቤሴሎም ጋር
ተቀመጥ፤ አንተ ለራስህ ከአገርህ ተወስ
ደህ የመጣህ እንግዳ ነህ፤ [20]የመጣኸውም
ገና ትናንት ነው፤ ታዲያ የት እንደምሄድ
የማላውቅ ሰው እንዴት ዛሬ ከእኛ ጋር
እንድትንከራተት ላድርግ? በል አሁንም ሰዎ
ችህን ይዘህ ተመለስ፤ በጎነትና ታማኝነ
ትም ከአንተ ጋር ይሁን” አለው።
[21]ኢታይ ግን፣ “ሕያው እግዚአብሔርን!
እንዲሁም በጌታዬ በንጉሡ እምላለሁ፤ ሕይ
ወትም ይሁን ሞት በየትም ቦታ ንጉሥ
ጌታዬ የሚሆነውን ሁሉ አገልጋይህም እን
ደዚያው ይሆናል” ብሎ መለሰለት።
[22]ዳዊትም ኢታይን፣ “በል እንግዲያው
ቅደምና ሂድ” አለው። ስለዚህ ጌታዊው ኢታይ
ሰዎቹን ሁሉና አብረውት የነበሩትን ቤተ
ሰቦቹን ይዞ ሄደ።
[23]ሕዝቡ ሁሉ በሚያልፍበትም ጊዜ ባላ
ገሩ በሙሉ እየጮኸ አለቀሰ፤ ንጉሡም
የቄድሮንን ሸለቆ ተሻገረ፤ ሕዝቡም ሁሉ
ተሻግሮ ወደ ምድረ በዳው ተጓዘ።
[24]ሳዶቅም በዚያ ነበር፤ አብረውት የነ
በሩትም ሌዋውያን ሁሉ የእግዚአብሔርን
የኪዳኑን ታቦት ተሸክመው ነበር። እነር
ሱም የእግዚአብሔርን ታቦት ዐሳረፉ፤ አብያ
ታርም ሕዝቡ በሙሉ ከከተማዪቱ ለቆ
እስኪወጣ ድረስ መሥዋዕት አቀረበ[ለ]።
[25]ከዚያም ንጉሡ ሳዶቅን እንዲህ አለው፤
“አንተ የእግዚአብሔርን ታቦት ወደ ከተማ
ዪቱ ይዘህ ተመለስ፤ በእግዚአብሔር ፊት
ሞገስ አግኝቼ እንደ ሆነ፣ እርሱ እኔንም
መልሶ ታቦቱንና ማደሪያውን እንደ ገና
ለማየት ያበቃኛል፤ [26]ነገር ግን እርሱ፣
‘ባንተ አልተደሰትሁም’ የሚል ከሆነ፣ መል
ካም መስሎ የታየውን ነገር ያድርግብኝ፤
እኔም ለመቀበል ዝግጁ ነኝ።”
[27]እንዲሁም ንጉሡ ካህኑን ሳዶቅን እንዲህ
አለው፤ “አንተ ነቢይ አይደለህምን? እንግ
ዲህ አንተም ልጅህን አኪማአስን፣ የአብያ
ታርን ልጅ ዮናታንን ይዘህ በሰላም ወደ
ከተማዪቱ ተመለስ። አንተና አብያታር ሁለ
ቱን ልጆቻችሁን ይዛችሁ ሂዱ። [28]እኔም
ከአንተ ዘንድ ወሬ እስካገኝ ድረስ በም
ድረ በዳው በሚገኘው በወንዙ መሻገሪያ
እቈያለሁ” [29]ስለዚህ ሳዶቅና አብያታር የእ
ግዚአብሔርን ታቦት ይዘው ወደ ኢየሩሳሌም
በመመለስ እዚያው ቈዩ።

15፥8 ዘፍ28፥20፤ 2ሳሙ3፥3
15፥10 1ነገ1፥34፡39፤2ነገ9፥13
15፥12 ቍ31፡34፤ ኢሱ15፥51፤ 2ሳሙ16፥15፡23፤ 17፥14፤23፥34፤ 1ዜና27፥33፤ ኢዮ19፥14፤ መዝ3፥1፤41፥9፤ 55፥13፤ኤር9፥4
15፥14 2ሳሙ19፥9፤ 1ነገ2፥26፤ መዝ3 ርእስ፤132፥1
15፥16 2ሳሙ16፥21-22፤20፥3
15፥18 1ሳሙ30፥14፤ 2ሳሙ20፥7፡23፤ 1ነገ1፥38፡44፤ 1ዜና18፥17
15፥19 ዘፍ31፥15፤ 2ሳሙ18፥2
15፥20 1ሳሙ22፥2፤ 2ሳሙ2፥6
15፥21 ሩት1፥16-17፤ምሳ17፥17
15፥23 1ሳሙ11፥4፤ 1ነገ2፥37፤2ነገ23፥12፤ 2ዜና15፥16፤ 29፥16፤30፥14፤ ኢዮ2፥12፤ ኤር31፥40፤ ዮሐ18፥1
15፥24 ዘኍ4፥15፤ 10፥33፤1ሳሙ22፥20፤2ሳሙ8፥17፤19፥11
15፥25 ዘፀ15፥13፤ ዘሌ15፥31፤ መዝ43፥3፤46፥4፤ 84፥1፤132፥7
15፥26 መሳ10፥15፤ 2ሳሙ22፥20
15፥27 ቍ36፤ 1ሳሙ9፥9፤ 2ሳሙ17፥17፤ 1ነገ1፥42
15፥28 2ሳሙ17፥16

[ፐ]7 የሰብዓ ሊቃናት ትርጒም፣ የሱርስቱ ቅጅና የአይሁዳዊው የታሪክ ጸሓፊ የዮሴፍ ወልደ ኮሪዮን ጽሑፎች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ዕብራይስጡ ግን፣ *አርባ* ይላል።
[ሀ]8 አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጒሞች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ዕብራይስጡ ግን፣ *ኬብሮን* የሚለውን ቃል አይጨምርም።
[ለ]24 ወይም *አብያታር ሄዶ*

30ዳዊት ግን እያለቀሰ የደብረ ዘይትን ተራራ
ሽቅብ ወጣ፤ ራሱን ተከናንቦ፣ ባዶ እግሩን
ነበር፤ አብሮት ያለውም ሕዝብ ሁሉ እንደ
ዚሁ ራሱን ተከናንቦ እያለቀሰ ሽቅብ
ይወጣ ነበር። 31በዚህ ጊዜ፣ “ከአቤሴሎም
ጋር ካሤሩት መካከል አንዱ አኪጦፌል
ነው” ብለው ለዳዊት ነገሩት። ስለዚህ
ዳዊት፣ “*እግዚአብሔር* ሆይ፤ እባክህን የአ
ኪጦፌልን ምክር ወደ ከንቱነት ለውጠው”
ብሎ ጸለየ።

32ዳዊትም ሕዝቡ *እግዚአብሔርን* ወደ
ሚያመልክበት ወደ ተራራው ጫፍ ሲደ
ርስ፣ አርካዊው ኩሲ ልብሱን ቀዶ ትቢያ
በራሱ ላይ ነስንሶ ሊገናኘው መጣ።

33ከዚያም ዳዊት እንዲህ አለው፤ “አብ
ረኸኝ ብትሄድ ሸክም ትሆንብኛለህ፤ 34ነገር
ግን ወደ ከተማዪቱ ተመልሰህ አቤሴሎምን፣
‘ንጉሥ ሆይ፤ አገልጋይህ እሆናለሁ፤ ቀድሞ
የአባትህ አገልጋይ እንደ ነበርሁ ሁሉ፣ ዛሬም
አንተን አገለግልሃለሁ’ ብትለው የአኪጦፌ
ልን ምክር በማፍረስ ትረዳኛለህ። 35ካህ
ናቱ ሳዶቅና አብያታር እዚያው ከአንተው
ጋር ይሆኑ የለምን? ከቤተ መንግሥቱ
የምትሰማትን ሁሉ ንገራቸው። 36የሳዶቅ
ልጅ አኪማአስና የአብያታር ልጅ ዮና
ታን፣ ሁለቱ ወንዶች ልጆቻቸው እዚያው
አብረዋቸው ይገኛሉ። የምትሰማትን ሁሉ
በእነርሱ ላክልኝ።”

37ስለዚህ የዳዊት ወዳጅ ኩሲ ልክ አቤ
ሴሎም ኢየሩሳሌም በገባበት ሰዓት እዚ
ያው ደረሰ።

ዳዊትና ሲባ

16 ዳዊት ከተራራው ጫፍ ባሻገር ጥቂት
እልፍ ብሎ እንደ ሄደ፣ ሲባ የተ
ባለው የሜምፊቦስቴ አገልጋይ፣ ሁለት
መቶ እንጀራ፣ አንድ መቶ ጥፍጥፍ ዘቢብ፣
አንድ መቶ ጥፍጥፍ በለስና አንድ አቁ
ማዳ የወይን ጠጅ የተጫኑ ሁለት አህዮች
እየነዳ ሊገናኘው መጣ።

2ንጉሡም ሲባን፣ “ይህን ሁሉ ያመጣኸው
ለምንድን ነው?” ሲል ጠየቀው።

ሲባም “አህዮቹን የንጉሡ ቤተ ሰዎች እን
ዲቀመጡባቸው፣ እንጀራውንና በለሱን ወጣ
ቶቹ እንዲበሉት፣ የወይን ጠጁን ደግሞ በም
ድረ በዳ የደከሙት እንዲጠጡት ነው”
አለው።

3ከዚያም ንጉሡ፣ “የጌታህ ልጅ የት ነው?”
ሲል ጠየቀው።

ሲባም፣ “ ‘የእስራኤል ቤት ዛሬ የአባ
ቴን መንግሥት ይመልስልኛል’ ብሎ ስለ
ሚያስብ፣ በኢየሩሳሌም ተቀምጦአል” አለው።

15፥30 ዘኍ25፥6፤
አስ6፥12፤መዝ30፥5
15፥31 ቍ12
15፥32 ቍ37፤
ኢሱ 7፥6፤16፥2፤
2ሳሙ16፥16፤17፥5፤
1ነገ4፥16
15፥33 2ሳሙ19፥35
15፥34 2ሳሙ
16፥19፤17፥14፤
ምሳ11፥14
15፥35 2ሳሙ
17፥15-16
15፥36 ቍ27፤
2ሳሙ17፥17፤
18፥19፤1ነገ1፥42
15፥37 2ሳሙ
16፥15፤1ዜና27፥33
16፥1 1ሳሙ25፥18፤
2ሳሙ9፥1-13
፤1ዜና12፥40
16፥2 2ሳሙ
17፥27-29
16፥3 2ሳሙ9፥2፡
9-10
16፥4 2ሳሙ4፥4
16፥5 ዘፀ22፥28፤
2ሳሙ3፥16፤
19፥16-23፤
1ነገ2፥8-9፡36፡44
16፥8 2ሳሙ19፥19፡
28፤21፥9፤መዝ55፥3
16፥9 1ሳሙ26፥6፤
2ሳሙ3፥8፡39፤
ሉቃ9፥54
16፥10 2ሳሙ2፥18፤
19፥22፤ሮሜ9፥20
16፥11 ዘፍ45፥5፤
1ሳሙ26፥19፤
2ሳሙ12፥11
16፥12 ዘዳ23፥5፤
መዝ4፥1፤25፥18፤
109፥28፤ሮሜ8፥28
16፥14 2ሳሙ17፥2
16፥15 2ሳሙ
15፥12፡37
16፥16 2ሳሙ
15፥32
16፥17 2ሳሙ
19፥25
16፥19 2ሳሙ
15፥34
16፥22 2ሳሙ3፥7፤
12፥11-12፤15፥16

4ከዚያም ንጉሡ ሲባን፣ “የሜምፊቦስቴ
የነበረው ሁሉ ከእንግዲህ ያንተ ነው”
አለው።

ሲባም፣ “በታላቅ ትሕትና በግንባሬ ተደ
ፍቼ እጅ እነሣለሁ፤ ንጉሥ ጌታዬ ሆይ፤
በፊትህ ሞገስ ላግኝ” አለው።

ሳሚ ንጉሥ ዳዊትን ረገመ

5ንጉሥ ዳዊት ወደ ብራቂም ሲደርስ፣ ከሳ
ኦል ቤተ ሰብ ነገድ የሆነ አንድ ሰው ብቅ
አለ፤ እርሱም የጌራ ልጅ ሳሚ ነው፤ እየ
ተራገመም ወጣ። 6የንጉሡ ወታደሮችና
የክብር ዘቦቹ ሁሉ በዳዊት ግራና ቀኝ ቢኖ
ሩም እንኳ፣ በዳዊትና በሹማምቱ ላይ ሁሉ
ድንጋይ ይወረውርባቸው ነበር። 7ሳሚም
እንዲህ ብሎ ይራገም ነበር፤ “ውጣ! ከዚህ
ውጣ! አንተ የደም ሰው፤ አንተ ክፉ ሰው፤
8መንግሥቱን የወሰድክበትን የሳኦልን ቤተ
ሰው ደም ሁሉ *እግዚአብሔር* ወደ አንተው
እየመለሰው ነው። *እግዚአብሔር* መንግሥ
ትህን ለልጅህ ለአቤሴሎም አሳልፎ ሰጥቶ
ታል፤ አንተ የደም ሰው ስለ ሆንህ እነሆ፣
መከራ መጥቶብሃል።”

9ከዚያም የጽሩያ ልጅ አቢሳ ንጉሡን፤
“ይህ የሞተ ውሻ፣ ንጉሥ ጌታዬን እን
ዴት ይራገማል? ልሻገርና ራሱን ልቍረጠው”
አለ።

10ንጉሡ ግን፣ “እናንት የጽሩያ ልጆች እና
ንተንና እኔን የሚያገናኘን ምን ነገር አለ?
እግዚአብሔር፣ ‘ዳዊትን ርገመው’ ብሎት
የሚረግመኝ ከሆነ፣ ‘ይህን ለምን አደ
ረግህ’ ብሎ ማን ሊጠይቀው ይችላል?”
አለው።

11ከዚያም ዳዊት አቢሳንና ሹማምቱን
ሁሉ እንዲህ አላቸው፤ “ከአብራኬ የወ
ጣው ልጄ ሕይወቴን ሊያጠፋት ከፈለገ፣
ይህ ብንያማዊ ቢያደርገው ምን ያስደንቃል?
ስለዚህ ተዉት፤ *እግዚአብሔር* በል ብሎት
ነውና ይራገም፤ 12ምናልባትም *እግዚአ
ብሔር* ሐዘኔን አይቶ በዛሬውም ርግማን
ፈንታ በጎ ነገር ያደርግልኝ ይሆናል።”

13ስለዚህም ዳዊትና ሰዎቹ መንገዳቸውን
ቀጠሉ፤ ሳሚም በአንጻሩ ባለው ኮረብታ
ጥግ ጥግ እየሄደ ይራገም፣ ድንጋይ ይወረ
ውርበትና ዐፈር ይበትንበት ነበር። 14ንጉ
ሡና አብረውት የነበሩት ሰዎች ሁሉ ለመ
ሄድ ወዳሰቡበት ስፍራ ደረሱ፤ በጣም ደክ
ሞአቸው ስለ ነበር በዚያ ዐረፉ።

የኩሲና የአኪጦፌል ምክር

15በዚህን ጊዜ አቤሴሎምና የእስራኤል
ሰዎች ሁሉ ወደ ኢየሩሳሌም መጡ፤ አኪ

ጦፌልም አብሮት ነበር። 16የዳዊት ወዳጅ
አርካዊው ኩሲም ወደ አቤሴሎም መጥቶ
“ንጉሥ ሆይ፤ ለዘላለም ንገሥ፤ ንጉሥ ሆይ፤
ለዘላለም ንገሥ” አለው።
17አቤሴሎምም፣ ኩሲን፣ “ለወዳጅህ ያለህ
ታማኝነት እስከዚህ ድረስ ነው? ለምን ከወ
ዳጅህ ጋር አልሄድህም?” ሲል ጠየቀው።
18ኩሲም፣ አቤሴሎምን እንዲህ አለው፤
“ይህንንስ አላደርገውም! እኔ *በእግዚአብሔር*፣
በዚህ ሕዝብና በእስራኤል ሰዎች ሁሉ ለተ
መረጠው ለእርሱ እሆናለሁ፤ አብሬውም
እኖራለሁ፤ 19እንግዲህ ልጁን ካላገለገልሁ
ማንን ላገለግል ነው? አባትህን እንዳገለገልሁ
ሁሉ፤ አንተንም አገለግላለሁ።”
20አቤሴሎምም አኪጦፌልን፤ “እስቲ ምክር
አምጣ፤ ምን እናድርግ?” አለው።
21አኪጦፌልም መልሶ፣ “ቤተ መንግሥ
ቱን እንዲጠብቁ አባትህ ከተዋቸው ቁባቶቹ
ጋር ግባና ተኛ፤ ከዚያም አንተ፣ አባትህን
እጅግ የጠላህ መሆንህን መላው እስራኤል
ይሰማና አብሮህ ያለው ሁሉ ክንዱ ይበረታል”
አለው። 22ስለዚህ ለአቤሴሎም በሰገነቱ ላይ
ድንኳን ተከሉለት፤ እዚያም መላው እስራ
ኤል እያየው ከአባቱ ቁባቶች ጋር ተኛ።
23በዚያም ጊዜ አኪጦፌል የሚሰጠው ምክር
ሁሉ *የእግዚአብሔርን* ቃል እንደ መጠ
የቅ ይቈጠር ነበር፤ ዳዊትም ሆነ አቤሴሎም
የአኪጦፌልን ምክር የሚቀበሉት በዚህ
ሁኔታ ነበር።

17

አኪጦፌልም፣ አቤሴሎምን እንዲህ
አለው፤ “ዐሥራ ሁለት ሺህ ሰው
መርጬ[ሐ]፣ በዛሬዪቱ ሌሊት አባትህን አሳድ
ደዋለሁ፤ 2በደከመውና ዐቅም ባነሰው ጊዜም
አደጋ እጥልበታለሁ፤ ሽብር እለቅበታለሁ፤
ከዚያም አብሮት ያለው ሕዝብ ሁሉ ትቶት
ይሸሻል፤ ንጉሡን ብቻ እመታዋለሁ፣ 3ሕዝ
ቡን ሁሉ ወደ አንተ እመልሳለሁ፣ አንተ
የምትፈልገው የአንድ ሰው ብቻ መሞት
ሁሉም እንዲመለሱ ያደርጋል። ከዚያም ሕዝቡ
ሁሉ በሰላም ይኖራል።” 4ምክሩም አቤሴ
ሎምንና አብረውት የነበሩትን የእስራኤ
ልን ሽማግሌዎች ሁሉ ደስ አሰኘ።
5አቤሴሎም ግን፣ “እስቲ ደግሞ አርካዊ
ውን ኩሲን ጥሩትና የሚለውን እንስማ”
አለ። 6ኩሲ ወደ እርሱ በመጣ ጊዜ አቤሴ
ሎም፣ “አኪጦፌል ይህን ምክር አቅርቦአል፤
ታዲያ እርሱ ያለውን እናድርግ? ካልሆ
ነም እስቲ የአንተን ሐሳብ ንገረን” አለው።
7ኩሲም አቤሴሎምን እንዲህ አለው፤ “አኪ
ጦፌል የሰጠው ምክር በዚህ ጊዜ የሚያዋጣ
አይደለም፤ 8አባትህና ሰዎቹ የማይበገሩ ተዋ

16፥23 2ሳሙ15፥12፤ 17፥14፡23፡23
17፥2 2ሳሙ16፥14፤ 1ነገ22፥31፤ ዘካ13፥7
17፥5 2ሳሙ15፥32
17፥8 1ሳሙ16፥18፤ ሆሴ13፥8
17፥9 ኤር41፥9
17፥10 ኢሱ2፥9፡ 11፤2ሳሙ23፥8፤ 1ዜና11፥11፤12፥8፤ ሕዝ 21፥15
17፥11 ዘፍ12፥2፤ ኢሱ11፥4፤መሳ20፥1
17፥13 ሚክ1፥6
17፥14 2ሳሙ 15፥12፡34፤16፥23፤ 2ዜና10፥8፤ነህ4፥15፤ መዝ9፥16
17፥16 2ሳሙ 15፥28፡35
17፥17 ኢሱ15፥7፤ 18፥16፤2ሳሙ15፥27፡ 36፤1ነገ1፥9
17፥18 2ሳሙ3፥16

ጊዎችና ግልገሎቿም እንደ ተነጠቀባት የዱር
ድብ አስፈሪ መሆናቸውን አንተም ታው
ቃለህ፤ በተጨማሪም አባትህ በቂ ልምድ
ያለው ነው፤ ሌሊቱን ከሰራዊቱ ጋር አያ
ድርም፤ 9እነሆ፤ አሁን እንኳ በአንዱ ዋሻ
ወይም በሌላ ቦታ ተደብቆ ይሆናል። እርሱ
ቀድሞ አደጋ በመጣል ከሰዎችህ ጥቂት
ቢሞቱ[መ] ይህን የሰማ ሁሉ፣ ‘አቤሴሎምን
የተከተለው ሰራዊት አለቀ’ ብሎ ያወራል።
10አባትህ ታላቅ ጦረኛ፣ አብረውት ያሉትም
ጀግኖች መሆናቸውን እስራኤል ሁሉ ስለ
ሚያውቅ፣ ልቡ እንደ አንበሳ ልብ ነው የተ
ባለው ደፋሩ ወታደር እንኳ በፍርሀት
ይርዳል።
11“እንግዲህ እኔ የምመክርህ ይህ ነው፤
ቍጥሩ እንደ ባሕር ዳር አሸዋ የበዛው፣
ከዳን እስከ ቤርሳቤህ ያለው እስራኤል
ሁሉ ወዳንተ ይሰብሰብና አንተው ራስህ ወደ
ጦርነቱ ምራው፤ 12ከዚያም እርሱ እገባበት
ቦታ ሁሉ ገብተን አደጋ እንጥልበታለን፣
ጤዛ በመሬት ላይ እንደሚወርድ እንወር
ድበታለን፤ እርሱም ሆነ ሰዎቹ አንድ
እንኳ አይተርፉም፤ 13ከአንዲቱ ከተማ ቢገባ፣
እስራኤል ሁሉ ገመድ አምጥቶ አንድ ድን
ጋይ እንኳ እስከማይቀር ድረስ፣ ከተማዪቱን
ወደ ሸለቆ ስበን እንከታታለን።”
14አቤሴሎምና የእስራኤል ሰዎች ሁሉ፣
“ከአኪጦፌል ምክር ይልቅ የአርካዊው የኩሲ
ምክር ይሻላል” አሉ፤ *እግዚአብሔር* በአቤ
ሴሎም ላይ ጥፋት ለማምጣት ሲል መል
ካም የነበረው የአኪጦፌል ምክር ተቀባይነት
እንዲያጣ አድርጎአልና።
15ኩሲም ካህናቱን ሳዶቅንና አብያታርን
እንዲህ አላቸው፤ “አኪጦፌል አቤሴሎም
ንና የእስራኤልን ሽማግሌዎች ምን ምን
ማድረግ እንዳለባቸው መክሮአቸው ነበር፤
እኔ ግን እንዲህ እንዲህ አድርጉ ብዬ መክ
ሬአቸዋለሁ። 16አሁንም በፍጥነት ላኩና፣
‘በምድረ በዳው ባለው የወንዙ መሻገሪያ
እንዳታድር፤ ሳትዘገይ ፈጥነህ መሻገር አለ
ብህ፤ ያለዚያ ግን ንጉሡና አብሮት ያለው
ሕዝብ በሙሉ ትዋጣላችሁ’ ብላችሁ ለዳዊት
ንገሩት።”
17በዚህ ጊዜ ዮናታንና አኪማአስ ወደ ከተ
ማዪቱ ከገቡ ስለሚታዩ በዓይንሮጌል ይጠ
ባበቁ ነበር፤ አንዲት ልጃገረድ አገልጋይ
ወደዚያ እየሄደች በምትነግራቸው ጊዜ፣ እነ
ርሱ ደግሞ ይህንኑ ወስደው ለንጉሥ
ዳዊት ይነግሩት ነበር። 18ሆኖም አንድ
ወጣት አያቸውና ለአቤሴሎም ነገረው፤

[ሐ]1 ወይም፣ *ልምረጥ*
[መ]9 ወይም *በመጀመሪያው ጥቃት አንዳንድ ሰዎች ቢወድቁ*

ስለዚህ ሁለቱም በፍጥነት ተነሥተው በብራ
ቂም ወደሚገኝ ወደ አንድ ሰው ቤት ሄዱ፤
ሰውየው በግቢው ውስጥ ጕድጓድ ስለ
ነበረው ወደዚያው ወረዱ። 19ሚስቱም በጕ
ድጓዱ አፍ ላይ የስጥ ማስጫ ዘርግታ እህል
አሰጣች፤ ማንም ይህን አላወቀም ነበር።
20የአቤሴሎም ሰዎች እዚያ ቤት ወደ
ሴቲቱ ዘንድ መጥተው፣ "አኪማአስና ዮና
ታን የት አሉ?" ብለው ጠየቁ።
ሴቲቱም፣ "ወንዙን ተሻግረው ሄደዋል"[ሠ]
ብላ መለሰችላቸው፤ እነርሱም ፈልገው ስላ
ጧቸው፣ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ።
21ሰዎቹ ከሄዱ በኋላ እነዚህ ሁለቱ ከጕ
ድጓዱ ወጥተው ሄዱ፤ ለንጉሥ ዳዊትም፣
"አኪጦፌል በአንተ ላይ እንዲህ እንዲህ ብሎ
ስለ መከረብህ ተነሥተህ በፍጥነት ወንዙን
ተሻገር" አሉት። 22ስለዚህ ዳዊትና አብ
ሮት ያለው ሕዝብ በሙሉ ተነሥቶ ዮርዳ
ኖስን ተሻገረ፤ ሲነጋም ዮርዳኖስን ሳይሻ
ገር የቀረ አንድም ሰው አልነበረም።
23አኪጦፌልም ምክሩን እንዳልተከተሉት
ባየ ጊዜ፣ አህያውን ጭኖ ቤቱ ወደሚገኝ
በት ወደ መኖሪያ ከተማው ሄደ፤ ቤቱንም
መልክ መልክ ካስያዘ በኋላ በገዛ እጁ ታንቆ
ሞተ። በዚህ ሁኔታም ሞቶ በአባቱ መቃ
ብር ተቀበረ።
24አቤሴሎም ከመላው የእስራኤል ሰዎች
ጋር ዮርዳኖስን ሲሻገር፣ ዳዊት ግን መሃና
ይም ደርሶ ነበር። 25አቤሴሎምም በኢዮ
አብ ምትክ አሜሳይን በሰራዊቱ ላይ ሾመ፤
አሜሳይ የእስማኤላዊው[ረ] የዮቴር ልጅ
ነበረ፤ ዮቴርም የኢዮአብን እናት፣ የጽሩያን
እኅት፣ የናዖስን ልጅ አቢግያን[ሰ] አግብቶ
ነበር። 26እስራኤላውያንና አቤሴሎም በገ
ለዓድ ምድር ሰፈሩ።
27ዳዊት መሃናይም ሲደርስ፣ ከአሞናው
ያን ከተማ ከራባ የመጣው፣ የናዖስ ልጅ
ሾቢ፣ ከሎዶባር የመጣው የዓሚኤል ልጅ
ማኪርና ከሮግሊም የመጣው ገለዓዳዊው ቤር
ዜሊ 28መተኛ ምንጣፎች፣ ወጭቶችና የሸ
ክላ ዕቃዎች ይዘው መጡ፤ እንዲሁም ስን
ዴና ገብስ፣ ዱቄትና የተጠበሰ እሸት፣ ባቄ
ላና ምስር[ሸ]፣ 29ማር፣ እርጎ፣ በጎችና የላም
አይብ እንዲበሉ ለዳዊትና ለሕዝቡ አመጡ
ላቸው፤ ይህን ያደረጉትም፣ "ሕዝቡ በም
ድረ በዳ ተርቦአል፤ ደክሞአል፤ ተጠምቶአል"
በማለት ነው።

የአቤሴሎም መሞት

18 ዳዊት አብሮት የነበረውን ሕዝብ
ቈጠረ፤ የሻለቆችንና የመቶ አለቆ
ችን ሾመላቸው። 2ዳዊትም ሰራዊቱን ሲሦ
ውን በኢዮአብ፣ ሲሦውን በኢዮአብ ወን
ድም በጽሩያ ልጅ በአቢሳ፣ ሲሦውን ደግሞ
በጌታዊው በኢታይ አዛዥነት ሥር ላካቸው።
ንጉሡም ለሰራዊቱ፣ "እኔ ራሴም አብሬአ
ችሁ በእርግጥ እወጣለሁ" አላቸው።
3ሰዎቹ ግን፣ "አንተ መውጣት የለብህም፤
እንድንሸሽ ብንገደድ፣ ሰዎቹ ከቁም ነገር
አይቈጥሩንም፤ ግማሾቻችን እንኳ ብንሞት
ደንታቸው አይደለም፣ አንተ ግን ብቻህን
ከእኛ ከዐሥሩ ሺህ ትበልጣለህ[ቀ]፤ ስለዚህ
በከተማ ሆነህ ብትረዳን ይሻላል" አሉት።
4ንጉሡም፣ "መልካም መስሎ የታያች
ሁን ሁሉ አደርጋለሁ" አላቸው። ስለዚህ
ሕዝቡ ሁሉ በመቶና በሺህ እየሆነ ተሰልፎ
ሲወጣ፣ ንጉሡ በቅጥሩ በር ቆሞ ነበር።
5ንጉሡም ኢዮአብን፣ አቢሳንና ኢታይን፣
"ለእኔ ስትሉ በወጣቱ ልጄ በአቤሴሎም ላይ
ጕዳት እንዳታደርሱበት" ብሎ አዘዛቸው።
ንጉሡ ልጁን አቤሴሎምን አስመልክቶ ለእ
ያንዳንዱ አዛዥ ትእዛዝ ሲሰጥ ሰራዊቱ
ሁሉ ሰማ።
6ሰራዊቱ እስራኤልን ለመውጋት ተሰ
ልፎ ወደ ሜዳ ወጣ፤ ጦርነቱም በኤፍሬም
ደን ውስጥ ሆነ። 7እዚያም የእስራኤል ሰራ
ዊት በዳዊት ሰዎች ተመታ፤ በዚያም ቀን
ታላቅ እልቂት ሆነ፤ ሃያ ሺህም ሰው ተገ
ደለ። 8ውጊያው በገጠሩ ሁሉ ተስፋፋ፤
በዚያን ቀን ሰይፍ ከጨረሰው ይልቅ ጫካ
ውጦ ያስቀረው ሰው በለጠ።
9በዚህ ጊዜ አቤሴሎም ከዳዊት ሰዎች ጋር
ድንገት ተገናኘ፤ አቤሴሎም በበቅሎ ተቀ
ምጦ ይሄድ ስለ ነበር፣ በቅሎዋ ጥቅጥቅ ያለ
ቅርንጫፍ ባለው ትልቅ ወርካ ሥር በም
ታልፍበት ጊዜ፣ የአቤሴሎም ራስ በዛፉ
ቅርንጫፍ ተያዘ፤ የተቀመጠበትም በቅሎ
በሥሩ ስታልፍ፣ እርሱ በሰማይና በምድር
መካከል ተንጠልጥሎ ቀረ።
10አንድ ሰው ይህን አይቶ ለኢዮአብ፣
"እነሆ፤ አቤሴሎም በባሉጥ ዛፍ ላይ ተንጠል
ጥሎ አየሁት" አለው።
11ኢዮአብም ይህን የነገረውን ሰው፣ "ምን
አልህ! ካየኸው ታዲያ ለምንድን ነው ያኔ
ውኑ መተህ መሬት ላይ ያልጣልኸው?

17፥19 ኢሱ2፥6
17፥20 ዘፀ1፥19
17፥23 2ሳሙ 16፥23፤2ነገ20፥1
17፥24 ዘፍ32፥2
17፥25 2ሳሙ 19፥13፤20፥4፤9-12፤ 1ነገ2፥5፡32፤ 1ዜና2፥13-17፤ 12፥18
17፥27 ዘዳ3፥11፤ 1ሳሙ11፥1፤ 2ሳሙ9፥4፤ 19፥31-39፤ 1ነገ2፥7፤ዕዝ2፥61
17፥29 2ሳሙ 16፥2፤1ዜና12፥40፤ ሮሜ12፥13
18፥2 መሳ7፥16፤ 1ሳሙ11፥11፤26፥6፤ 2ሳሙ15፥19
18፥3 1ሳሙ18፥7፤ 2ሳሙ21፥17
18፥6 ኢሱ17፥15
18፥9 2ሳሙ14፥26
18፥11 1ሳሙ 18፥4፤2ሳሙ3፥39

[ሠ]20 ወይም፣ *በበጎች ጕረኖ አድርገው ወደ ውሃው ተሻገሩ*
[ረ]25 ዕብራይስጡና አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጕሞች፣ *እስ ራኤላዊ* ይላሉ፤ አብዛኞቹ የሰብዓ ሊቃናት ትርጕሞች ግን፣ *እስማኤላዊ* ወይም *ይዝራኢላዊ* ይላሉ (1ዜና 2፥17 ይመ)።
[ሰ]25 በዕብራይስጥ፣ *አቢግያ* ማለትና፣ *አቢጋኤል* ማለት አንድ ነው።
[ሸ]28 አብዛኞቹ የሰብዓ ሊቃናት ትርጕሞችና የሱርስቱ ቅጅ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ዕብራይስጡ ግን፣ *ምስርና የተቈላ ባቄላ* ይላል።
[ቀ]3 ሁለት የዕብራይስጥ ቅጆች፣ አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጕሞች እንዲሁም ቩልጌት ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ አብዛኞቹ የዕብራ ይስጥ ትርጕሞች ግን፣ *አሁን እንደኛ የሆኑ ዐሥር ሺህ አሉ* ይላል።

ይህን አድርገህ ቢሆን ኖሮ፣ ዐሥር ሰቅል[በ]
ጥሬ ብርና የጀግና ሰው ቀበቶም እሸልምህ
ነበር” አለው።
[12]ሰውየው ግን እንዲህ አለ፤ “እኛ እየሰ
ማን ንጉሡ፣ ‘ወጣቱ አቤሴሎም ጉዳት እን
ዳያገኘው ስለ እኔ ብላችሁ ጠብቁት’[ተ] ብሎ
አንተን፣ አቢሳንና ኢታይን ያዘዛችሁ ስለ
ሆነ፣ አንድ ሺህ ሰቅል[ቸ] ጥሬ ብር በእጄ
ላይ ቢመዘንልኝ እንኳ፣ በንጉሡ ልጅ ላይ
እጄን አላነሣም። [13]በሌላ በኩል ደግሞ በነ
ፍሴ ቈርጬ ሕይወቱን ባጠፋው ኖሮ[ኀ]፣
ከንጉሡ ተደብቆ የሚቀር ነገር ስለ ሌለ፣
አንተም ራስህ አትቀርበኝም ነበር” ብሎ
መለሰለት።
[14]ኢዮአብም፣ “ከእንግዲህ በዚህ ሁኔታ
ከአንተ ጋር ጊዜ ማጥፋት አልችልም” አለው፤
ስለዚህ በእጁ ሦስት ጦር ይዞ ሄደና አቤ
ሴሎም እዛፉ ላይ ተንጠልጥሎ ገና በሕይ
ወት እያለ፣ ወርውሮ በልቡ ላይ ተከላቸው።
[15]እንዲሁም ከኢዮአብ ጋሻ ጃግሬዎች ዐሥሩ
አቤሴሎምን በመክበብ ወግተው ገደሉት።
[16]ከዚያም ኢዮአብ ቀንደ መለከት ነፍቶ
ስለ ከለከላቸው፣ ሰራዊቱ እስራኤልን ማሳ
ደዱን አቆመ። [17]አቤሴሎምን ጫካ ወስ
ደው በትልቅ ጕድጓድ ውስጥ ወርውረው
ጣሉት፤ በላዩም ትልልቅ ድንጋይ ከመሩ
በት። በዚህ ጊዜ እስራኤላውያን ሁሉ ወደ
የቤታቸው ሸሹ።
[18]አቤሴሎም፣ “ስሜን የሚያስጠራ ልጅ
የለኝም” በማለት መታሰቢያ እንዲሆነው በሕ
ይወት እያለ የንጉሥ ሸለቆ በተባለው ስፍራ
በራሱ ስም ሐውልት አቁሞ ስለ ነበር፣ እስከ
ዛሬ ድረስ የአቤሴሎም ሐውልት ተብሎ
ይጠራል።

የዳዊት ሐዘን

[19]በዚህ ጊዜ የሳዶቅ ልጅ አኪማአስ፣ “እግ
ዚአብሔር ጠላቶቹን የተበቀለለት መሆ
ኑን ሮጬ ሄጄ ለንጉሡ የምሥራች ልን
ገረው” አለ።
[20]ኢዮአብም፣ “ዛሬ የምሥራቹን ወሬ የም
ትወስድለት አንተ አይደለህም፤ የንጉሡ ልጅ
ስለ ሞተ፣ ዛሬ ሳይሆን፣ የምሥራቹን ሌላ
ጊዜ ታደርስለታለህ” አለው።
[21]ከዚያም ኢዮአብ ለኢትዮጵያዊው፣ “ሂድና
ያየኸውን ለንጉሡ ንገር” አለው፤ ኢትዮጵ
ያዊውም ኢዮአብን እጅ ነሥቶ እየሮጠ
ሄደ።
[22]የሳዶቅ ልጅ አኪማአስም እንደ ገና ኢዮ
አብን፣ “የመጣው ይምጣ፤ እባክህ ኢትዮ
ጵያዊውን ተከትየው ልሩጥ” አለው።
ኢዮአብ ግን፣ “ልጄ ሆይ፣ መሄድ ለምን

18፥13 2ሳሙ 14፥19-20
18፥14 2ሳሙ 2፥18
18፥15 2ሳሙ 12፥10
18፥16 2ሳሙ 2፥28
18፥17 ኢሱ 7፥26፤ 8፥29
18፥18 ዘፍ 14፥17፤ 50፥5፤ ዘኍ 32፥42፤ 2ሳሙ 14፥27
18፥19 መሳ 11፥36፤ 2ሳሙ 15፥36
18፥24 1ሳሙ 14፥16፤ ኤር 51፥12
18፥26 1ነገ 1፥42፤ ኢሳ 52፥7፤ 61፥1
18፥27 2ነገ 9፥20
18፥32 መሳ 5፥31፤ 1ሳሙ 25፥26

አስፈለገህ? ሽልማት የሚያስጥህ ምን የም
ሥራች ይዘህ ነው?” ብሎ መለሰለት።
[23]አኪማአስም፣ “የመጣው ይምጣ፤ መሄድ
እፈልጋለሁ” አለ።
ስለዚህም ኢዮአብ፣ “እንግዲያውማ ሩጥ!”
አለው። ከዚያም አኪማአስ በሜዳው መን
ገድ[ነ] ሮጦ ኢትዮጵያዊውን ቀድሞት ሄደ።
[24]ዳዊት በውስጠኛውና በውጭኛው በሮች
መካከል ተቀምጦ ሳለ፣ ጠባቂው ቅጥሩ
ላይ ወዳለው ወደ በሩ ሰገነት ጣራ ወጥቶ
ወደ ውጭ ሲመለከት አንድ ሰው ብቻ
ውን ሲሮጥ አየ። [25]ጠባቂውም ተጣራና
ይህንኑ ለንጉሡ ነገረው፤
ንጉሡም፣ “ብቻውን ከሆነ መልካም
ወሬ ይዞ የመጣ መሆን አለበት” አለ።
ሰውየውም እየቀረበ መጣ።
[26]ከዚያም ጠባቂው ሌላ ሰው ሲሮጥ አይቶ፣
ዘበኛውን ተጣራና፣ “እነሆ ሌላም ሰው ብቻ
ውን እየሮጠ በመምጣት ላይ ነው!” አለ።
ንጉሡም፣ “ይኸኛውም መልካም ወሬ ይዞ
የመጣ መሆን አለበት” አለ።
[27]ጠባቂውም፣ “የመጀመሪያው ሰው ሩጫ
የሳዶቅን ልጅ የአኪማአስን ሩጫ ይመስለ
ኛል” አለ።
ንጉሡም፣ “እርሱማ ጥሩ ሰው ነው፤ የም
ሥራች ሳይዝ አይመጣም” አለ።
[28]አኪማአስም ጮኾ ንጉሡን፣ “ሁሉም ነገር
ተሳክቶአል” አለ፤ ከዚያም ወደ መሬት ለጥ
ብሎ በንጉሡ ፊት እጅ ነሣና፣ “በጌታዬ
በንጉሡ ላይ እጃቸውን ያነሡትን ሰዎች አሳ
ልፎ የሰጠ አምላክ እግዚአብሔር የተመሰ
ገነ ይሁን!” አለ።
[29]ንጉሡም፣ “ብላቴናው አቤሴሎም ደኅና
ነውን?” ሲል ጠየቀ።
አኪማአስም፣ “ኢዮአብ የንጉሡን አገል
ጋይና እኔንም ባሪያህን ሊልክ ሲል፣ ትልቅ
ሁካታ አይቻለሁ፤ ምን እንደ ሆነ ግን አላ
ወቅሁም” ብሎ መለሰ።
[30]ንጉሡም፣ “እልፍ በልና ቁም” አለው፤
ስለዚህ እልፍ ብሎ ቆመ።
[31]ከዚያም ኢትዮጵያዊው ደርሶ፣ “ንጉሥ
ጌታዬ ሆይ፤ የምሥራች! ዛሬ እግዚአብሔር
ከተነሡብህ ጠላቶችህ ሁሉ ታድጎሃል”
አለው።
[32]ንጉሡም ኢትዮጵያዊውን፣ “ብላቴናው
አቤሴሎም ደኅና ነውን?” ሲል ጠየቀው።

[በ]11 115 ግራም ያህል ነው።
[ተ]12 አንዳንድ የዕብራይስጥ ቅጆች፣ የሰብዓ ሊቃናት፣ የቩልጌትና የሱርስት ቅጆች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ አብዛኞቹን የዕብራይስጥ ቅጆች ግን፣ *አቤሴሎም ምንም ዐይነት ሰው ብትሆን* ይላሉ።
[ቸ]12 11 ኪሎ ግራም ያህል ነው።
[ኀ]13 ወይም፣ *ወይም እርሱን ባታልለው ኖሮ*
[ነ]23 ይህ የዮርዳኖስ ሜዳማ ስፍራ ነው።

ኢትዮጵያዊውም፣ “የጌታዬ የንጉሡ ጠላቶ
ችና ሊጐዱህ የሚነሡብህ ሁሉ እንደዚያ
ወጣት ይሁኑ” ሲል መለሰ።
33ንጉሡም እጅግ አዘነ፤ በቅጽር በሩ ዐናት
ላይ ወዳለችው ቤት ወጥቶ አለቀሰ፤ ሲሄ
ድም፣ “ልጄ አቤሴሎም ሆይ! ልጄ አቤሴ
ሎም! በአንተ ፈንታ ምነው እኔ በሞትሁ
ኖሮ! አቤሴሎም ሆይ፣ ልጄን፣ ወየው ልጄን!”
ይል ነበር።

19

ለኢዮአብ፣ “ንጉሡ ዳዊት ስለ ልጁ
ስለ አቤሴሎም እያለቀሰ እያዘነ ነው”
ተብሎ ተነገረው። 2ንጉሡ፣ “ስለ ልጁ
አዝኖአል” መባሉን በዚያ ቀን ሰራዊቱ
ሰምቶ ስለ ነበር፣ የዚያ ዕለት ድል በመ
ላው ሰራዊት ዘንድ ወደ ሐዘን ተለውጦ
ዋለ። 3በዚያችም ዕለት ከጦርነት ሸሽቶ
በኀፍረት እየተሸማቀቀ ወደ ከተማ እንደ
ሚገባ ሰው ሕዝቡም ተሸማቆ ወደ ከተማ
ገባ። 4ንጉሡ ፊቱን ሸፍኖ፣ “ልጄ አቤሴ
ሎም ሆይ፤ ልጄን! ወየው ልጄን!” እያለ
ጮኸ።
5ከዚያም ኢዮአብ ወደ ንጉሡ ቤት ገብቶ
እንዲህ አለው፤ “የአንተን፣ የወንዶችንና የሴ
ቶች ልጆችህን፣ የሚስቶችህንና የቁባቶች
ህን ሕይወት ያተረፉትን ሰዎች ሁሉ ዛሬ
አሳፍረሃቸዋል። 6የሚጠሉህን ትወዳለህ፤ የሚ
ወዱህን ትጠላለህ፤ የጦር አዛዦችህና ወታደ
ሮቻቸው ለአንተ ምንህም እንዳይደሉ ይኸው
ዛሬ ግልጽ አድርገሃል፤ ዛሬ አቤሴሎም በሕ
ይወት ኖሮ እኛ ሁላችን አልቀን ቢሆን
ደስ እንደሚልህ በዛሬው ዕለት ለማየት
በቅቻለሁ። 7በል አሁን ተነሥተህ ውጣና ሰዎ
ችህን አበረታታ፤ ባትወጣ ግን በዚች
ሌሊት አንድም ሰው አብሮህ እንደማይ
ሆን *በእግዚአብሔር* እምላለሁ፤ ይህ ደግሞ
ከልጅነትህ ጀምሮ እስካሁን ድረስ ከደረሰ
ብህ ክፉ ነገር ሁሉ የባሰ መከራ ያስከት
ልብሃል።” 8ስለዚህ ንጉሡ ተነሥቶ በበሩ
አጠገብ ተቀመጠ፤ ለሕዝቡም፣ “እነሆ ንጉሡ
በበሩ አጠገብ ተቀምጦአል” ተብሎ በተነ
ገረ ጊዜ ሕዝቡ በሙሉ ወደ ንጉሡ መጣ።

ዳዊት ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሰ

በዚያን ጊዜ እስራኤላውያን በሙሉ ወደ
የቤታቸው ሸሽተው ነበር።
9በመላው የእስራኤል ነገዶችም፣ ሕዝቡ
እንዲህ እያለ እርስ በርሱ ይከራከር ነበር፤
“ንጉሡ ከጠላቶቻችን እጅ አውጥቶናል፤ ከፍ
ልስጥኤማውያንም እጅ የታደገን እርሱ ነው፤
አሁን ግን በአቤሴሎም ምክንያት ከአገር
ሸሽቶ ሄዶአል፤ 10በላያችን ሆኖ እንዲገዛን
የቀባነው አቤሴሎም ደግሞ በጦርነት ሞቶ

18፥33 ዘፍ43፥14፤ ዘፀ32፥32፤ 2ሳሙ 19፥4
19፥7 ምሳ14፥28
19፥8 2ሳሙ15፥2
19፥9 2ሳሙ8፥1-14፤15፥14
19፥11 2ሳሙ 15፥24
19፥13 ዘፍ29፥14፤ ሩት1፥17፤ 2ሳሙ2፥13፤17፥25
19፥15 1ሳሙ 11፥15
19፥16 2ሳሙ 16፥5-13
19፥17ዘፍ43፥16፤ 2ሳሙ9፥2
19፥19 2ሳሙ 16፥6-8
19፥21 ዘፀ22፥28፤ 1ሳሙ12፥3፤26፥6፡9
19፥22 1ሳሙ 11፥13፤2ሳሙ2፥18፤ 16፥10

አል፤ ታዲያ ንጉሡን የመመለሱን ጉዳይ
ለምንድን ነው ዝም የምትሉት?”
11ንጉሥ ዳዊት ወደ ካህናቱ ወደ ሳዶ
ቅና ወደ አብያታር እንዲህ ሲል መልእክት
ላከ፤ “የእስራኤል ሽማግሌዎችን እንዲህ
በሏቸው አለ፤ ‘በመላው እስራኤል የሚባ
ለው ሁሉ ለንጉሡ ባለበት የደረሰው ስለ
ሆነ፣ ንጉሡን ወደ ቤተ መንግሥቱ ለመ
መለስ እንዴት የመጨረሻ ሰዎች ትሆናላ
ችሁ? 12እናንተ የዐጥንቴ ፍላጭ፣ የሥጋዬ
ቍራጭ ወንድሞቼ ናችሁ፤ ታዲያ ንጉ
ሡን ለመመለስ እንዴት የመጨረሻ ሰዎች
ትሆናላችሁ?’ 13አሜሳይንም፣ ‘አንተስ የዐ
ጥንቴ ፍላጭ፣ የሥጋዬ ቍራጭ አይደለህ
ምን? ከአሁን ጀምሮ እስከ ሕይወትህ ፍጻሜ
በኢዮአብ ምትክ የሰራዊቴ አዛዥ ባላደ
ርግህ፣ *እግዚአብሔር* ክፉ ያድርግብኝ፣
ከዚህ የባሰም ያምጣብኝ’ ብላችሁ ንገሩት።”
14እርሱም የይሁዳን ሰዎች ልብ ሁሉ እንደ
አንድ ሰው ልብ አድርጎ ማረከው፤ እነር
ሱም “አንተም ሰዎችህም ሁሉ ተመለሱ”
ብለው ላኩበት። 15ከዚያም ንጉሡ ተመ
ልሶ እስከ ዮርዳኖስ ድረስ መጣ።
በዚህ ጊዜ የይሁዳ ሰዎች ንጉሡን ተቀ
ብለው ዮርዳኖስን ለማሻገር እስከ ጌልገላ
ድረስ መጥተው ነበር። 16የብራቂም ሰው
የሆነው የጌራ ልጅ ብንያማዊው ሳሚ ከይ
ሁዳ ሰዎች ጋር ሆኖ ንጉሥ ዳዊትን ለመ
ቀበል ፈጥኖ ወረደ። 17ከእርሱም ጋር አንድ
ሺህ ብንያማውያን፣ እንዲሁም የሳኦል
ቤተ ሰብ አገልጋይ ሲባ ከዐሥራ አምስት
ወንዶች ልጆቹና ከሃያ አሽከሮቹ ጋር ሆኖ
አብረውት ነበሩ። ከዚያም ንጉሡ ወዳለ
በት ወደ ዮርዳኖስ በጥድፊያ ወረዱ።
18የንጉሡን ቤተ ሰው ለማምጣትና እርሱ
የሚፈልገውንም ሁሉ ለማድረግ በመልካው
ተሻገሩ።
የጌራ ልጅ ሳሚ ዮርዳኖስን ተሻገረ፤
በንጉሡም ፊት ተደፍቶ፣ 19እንዲህ አለ፤
“ጌታዬ በደሌን አይቍጠርብኝ፤ ንጉሥ
ጌታዬ ከኢየሩሳሌም በወጣህባት ዕለት
የፈጸምሁትን ስሕተት እርሳው፤ ከአእምሮ
ህም አውጣው። 20እኔ አገልጋይህ ኀጢአት
መሥራቴን አውቃለሁና፤ ዛሬ ግን ጌታ
ዬን ንጉሡን ለመቀበል ከዮሴፍ ቤት ሁሉ
የመጀመሪያ ሆኜ እነሆ መጥቻለሁ።”
21ከዚያም የጽሩያ ልጅ አቢሳ፣ “ሳሚ
በእግዚአብሔር የተቀባውን የረገመ ስለ
ሆነ፣ መሞት አይገባውምን?” አለ።
22ዳዊትም፣ “እናንት የጽሩያ ልጆች፣ እና
ንተንና እኔን ምን የሚያገናኘን ነገር አለ?
ዛሬ ጠላት ሆናችሁኛል! ማንስ ቢሆን ዛሬ

በእስራኤል ዘንድ ሰው መሞት አለበት? እኔ
በእስራኤል ላይ ንጉሥ መሆኔን ያወቅሁበት
ቀን አይደለምን?” ብሎ መለሰ። [23]ስለዚህ
ንጉሡ ሳሚን፣ “አትሞትም” አለው፤ ይህንንም
ንጉሡ በመሐላ አጸናለት።
[24]የሳኦል ልጅ ሜምፊቦስቴም ንጉሡን
ለመቀበል ወረደ። ንጉሡ ከተሰደደበት ጊዜ
ጀምሮ እስከ ተመለሰበት ዕለት ድረስ ለእ
ግሩ ተገቢውን ጥንቃቄ አላደረገም፤ ጢሙን
አልተላጨም፤ ልብሱንም አላጠበም ነበር።
[25]እርሱም ንጉሡን ለመቀበል ከኢየሩሳ
ሌም በመጣ ጊዜ ንጉሡ፣ “ሜምፊቦስቴ፣
አብረኸኝ ያልሄድኸው ለምንድን ነው?”
ሲል ጠየቀው።
[26]እርሱም እንዲህ አለው፤ “ጌታዬ ንጉሥ
ሆይ፤ እኔ አገልጋይህ ሽባ በመሆኔ፣ ‘ከን
ጉሡ ጋር መሄድ እንድችል አህያዬ ይጫ
ንልኝና ልቀመጥበት’ ብዬ ነበር፤ ይሁን
እንጂ አገልጋዬ ሲባ አታለለኝ። [27]በጌታዬ
በንጉሡ ፊትም የእኔን የባሪያህን ስም አጥ
ፍቶአል፤ መቼም ንጉሥ ጌታዬ እንደ እግ
ዚአብሔር መልአክ ስለ ሆንህ ደስ ያለህን
ሁሉ አድርግ። [28]የአባቴ ቤት ሁሉ ከን
ጉሥ ጌታዬ ሞት እንጂ ሌላ የሚገባው
አልነበረም፤ አንተ ግን ባሪያህን በማእድህ
ከሚካፈሉት ጋር አስቀመጥኸው፤ ከዚህ
በላይ ይደረግልኝ ብዬ ንጉሡን ለመጠየቅ
ምን መብት አለኝ?”
[29]ንጉሡም፣ “ነገርህን ለምን ታበዛለህ?
አንተና ሲባ ዕርሻውን ሁሉ እንድትካፈሉ
አዝዣለሁ” አለው።
[30]ሜምፊቦስቴም ንጉሡን፣ “ንጉሥ ጌታዬ
እንኳን በደኅና ተመለሰ እንጂ፣ እርሱ ሁሉ
ንም ይውሰደው” አለው።
[31]እንዲሁም ገለዓዳዊው ቤርዜሊ ከሮግ
ሊም ወረደ፤ ንጉሡን ለመሸኘትም አብሮት
ዮርዳኖስን ተሻገረ። [32]በዚያን ጊዜ ቤር
ዜሊ በዕድሜ የገፋ የሰማንያ ዓመት ሽማ
ግሌ ነበር፤ እጅግ ባለ ጸጋ ስለ ነበረም
ንጉሡ በመሃናይም ሳለ የሚመገበውን አም
ጥቶለት ነበር። [33]ንጉሡም ቤርዜሊን፣
“ከእኔ ጋር ተሻገርና በኢየሩሳሌም አብ
ረኸኝ ኑር፤ እኔ እመግብሃለሁ” አለው።
[34]ቤርዜሊ ግን ለንጉሡ እንዲህ ሲል መለ
ሰለት፤ “ከንጉሡ ጋር ወደ ኢየሩሳሌም
የምሄደው ለየትኛው ዕድሜዬ ብዬ ነው?
[35]እኔ አሁን የሰማንያ ዓመት ሽማግሌ ነኝ፤
ታዲያ ደግና ክፉውን መለየት እችላለሁ?
ከእንግዲህ አገልጋይህ የሚበላውንና የሚጠ
ጣውን ጣዕሙን መለየት ይችላል? የሚዘ
ፍኑትን የወንዶችና የሴቶችን ድምፅ አሁ
ንም መስማት እችላለሁ? ታዲያ አገልጋይህ

19፥23 1ነገ2፥8፡42
19፥24 2ሳሙ4፥4
19፥25 2ሳሙ16፥17
19፥26 ዘሌ21፥28፤ 2ሳሙ9፥2
19፥27 1ሳሙ29፥9
19፥28 2ሳሙ9፥7፡ 13፤16፥8
19፥31 2ሳሙ17፥27-29፤1ነገ2፥7
19፥32 1ሳሙ25፥2
19፥35 2ዜና35፥25፤ ዕዝ2፥65፤ መዝ90፥10፤መክ2፥8፤12፥1
19፥37 ዘፍ49፥29፤ ኤር41፥17
19፥39 ዘፍ47፥7
19፥41 መሳ8፥1፤ 12፥1
19፥43 2ሳሙ5፥1
20፥1 ዘፍ29፥14፤ 31፥14፤ 1ሳሙ22፥7-8፤ 1ነገ12፥16

ለንጉሥ ጌታዬ ለምን ተጨማሪ ሸክም ይሆ
ናል? [36]አገልጋይህ ዮርዳኖስን ተሻግሮ ከን
ጉሡ ጋር ጥቂት መንገድ ይሄዳል፤ ነገር
ግን ንጉሡ በዚህ ሁኔታ ወሮታ የሚመልስ
ልኝ ለምንድን ነው? [37]በገዛ ከተማዬ ሞቼ
በአባቴና በእናቴ መቃብር አጠገብ እቀ
በር ዘንድ፣ አገልጋይህን አሰናብተውና ይመ
ለስ፤ ነገር ግን አገልጋይህ ከመዓም እነሆ፤
ከጌታዬ ከንጉሡ ጋር ይሻገር፤ ደስ ያለህ
ንም ነገር አድርግለት።”
[38]ንጉሡም፣ “ከመዓም ከእኔ ጋር ይሻገራል፤
አንተን ደስ የሚያሰኝህንም ሁሉ አደርግለ
ታለሁ፤ ከእኔ የምትፈልገውን ማናቸው
ንም ነገር ለአንተም አደርግልሃለሁ” አለው።
[39]ስለዚህም ሕዝቡ በሙሉ ዮርዳኖስን ተሻ
ገረ፤ ከዚያ በኋላም ንጉሡ ተሻገረ። ንጉሡ
ቤርዜሊን ስሞ መረቀው፤ ቤርዜሊም ወደ
ቤቱ ተመለሰ።
[40]ንጉሡ ወደ ጌልገላ ሲሄድ፣ ከመዓም
አብሮት ሄደ። የይሁዳ ሰራዊት በሙሉ
እንዲሁም ግማሹ የእስራኤል ሰራዊት ንጉ
ሡን አጅበው አሻገሩት።
[41]ወዲያውም የእስራኤል ሰዎች ሁሉ
ወደ ንጉሡ መጥተው፣ “ወንድሞቻችን
የይሁዳ ሰዎች ንጉሡን በሹልክታ ለብቻ
ቸው ይዘው እርሱንና ቤተ ሰውን ከተከ
ታዮቹ ጋር ዮርዳኖስን ለምን አሻገሩ?”
አሉት።
[42]የይሁዳም ሰዎች ሁሉ፣ ለእስራኤል ሰዎች፣
“ይህን ያደረግነው ንጉሡ የቅርብ ዘመዳ
ችን ስለሆነ ነው፤ ታዲያ ይህ እናንተን
የሚያስቈጣ ነው? እኛ ከንጉሡ ተቀብለን
አንዳች በልተናልን? ለራሳችንስ ምን የወ
ሰድነው ነገር አለ?” አሉአቸው።
[43]ከዚያም የእስራኤል ሰዎች ለይሁዳ ሰዎች፣
“እኛ እኮ ከንጉሡ ዐሥር እጅ ድርሻ አለን፤
ከዚህም በተጨማሪ በዳዊት ላይ ከእናንተ
ይልቅ እኛ የበለጠ መብት አለን፤ ታዲያ
እኛን የናቃችሁን ስለ ምንድን ነው? ንጉ
ሣችን እንዲመለስ በመጀመሪያ የጠየቅ
ነው እኛ አይደለንምን?” አሉ።
ነገር ግን የይሁዳ ሰዎች የሰጡት መልስ
የእስራኤል ሰዎች ከሰጡት መልስ ይልቅ
እጅግ የከረረ ነበር።

ሳቤዔ በዳዊት ላይ ዐመፀ

20 በዚህ ጊዜ የቢክሪ ልጅ ስሙ ሳቤዔ
የተባለ አንድ ምናምንቴ ብንያማዊ
በዚያ ነበረ፤ እርሱም መለከት ነፍቶ እንዲህ
ሲል ጮኸ፤ “እኛ ከዳዊት ድርሻ የለንም፤
ከእሴይም ልጅ ርስት የለንም፤ እስራኤል
ሆይ፤ እያንዳንድህ ወደ ድንኳንህ ተመለስ!”

2ስለዚህ የእስራኤል ሰው ሁሉ ዳዊትን
ከድቶ የቢክሪን ልጅ ሳቤዔን ተከተለ።
የይሁዳ ሰዎች ግን ከዮርዳኖስ አንሥቶ
እስከ ኢየሩሳሌም ድረስ ከንጉሣቸው ሳይ
ለዩ አብረውት ሄዱ።
3ዳዊት ኢየሩሳሌም ወዳለው ቤተ መን
ግሥቱ በተመለሰ ጊዜ፣ ቤተ መንግሥቱን
እንዲጠብቁ ትቶአቸው የሄደውን ዐሥሩን
ቁባቶቹን ወሰደ፤ በአንድ ቤትም ውስጥ
እንዲጠበቁ አደረገ። ቀለብ ሰጣቸው፤
ይሁን እንጂ ወደ እነርሱ አልገባም ነበር፤
እነርሱም እስከ ሞቱበት ጊዜ ድረስ መበ
ለት ሆነው፣ ለብቻቸው ተገልለው ተቀ
መጡ።
4ከዚያም ንጉሡ አሜሳይን፣ “የይሁዳ
ሰዎች ሁሉ በሦስት ቀን ውስጥ፣ ወደ እኔ
እንዲመጡ ጥራልኝ፤ አንተ ራስህም ተገኝ”
አለው። 5አሜሳይ ይሁዳን ለመጥራት ሄደ፤
ነገር ግን ንጉሡ ከወሰነው ጊዜ በላይ ቈየ።
6ዳዊትም አቢሳን፣ “ከአቤሴሎም ይልቅ
አሁን የቢክሪ ልጅ ሳቤዔ የበለጠ ጕዳት
ሊያደርስብን ስለ ሆነ የጌታህን ሰዎች
ይዘህ አሳድደው፤ ያለዚያ የተመሸገ ከተማ
አግኝቶ ያመልጠናል” አለው። 7ስለዚህ የኢ
ዮአብ ሰዎች፣ ከሊታውያን፣ ፈሊታውያን
እንዲሁም ሌሎች ኀያላን ጦረኞች በሙሉ
በአቢሳ አዛዥነት ወጡ፤ ከኢየሩሳሌም
የወጡትም የቢክሪ ልጅ ሳቤዔን ለማሳደድ
ነበር።
8በገባዖን ከታላቁ ቋጥኝ አጠገብ ሳሉ፣
አሜሳይ ሊገናኛቸው መጣ፤ ኢዮአብ የጦር
ሜዳ ልብሱን ለብሶ ሰይፉን ከሰገባው በወ
ገቡ ላይ ታጥቆ ነበር፤ ወደ ፊት ራመድ
እንዳለም ሰይፉ ከሰገባው ወጥቶ ወደቀ።
9ኢዮአብም አሜሳይን፣ “ወንድሜ ሆይ፤
እንደምንድን ነህ?” አለው፤ ከዚያም አሜሳይን
የሚስም መስሎ በቀኝ እጁ ጢሙን ያዘው።
10አሜሳይ ግን በኢዮአብ እጅ ሰይፍ መኖሩን
ልብ ስላላለ ጥንቃቄ አላደረገም፤ ስለዚህ
ኢዮአብ ሰይፉን ሆዱ ላይ ሻጠበት፤ አንጀ
ቱም መሬት ላይ ተዘረገፈ፤ ከዚያም ኢዮአብ
መድገም ሳያስፈልገው፣ አሜሳይ በዚያው
ሞተ። ከዚህ በኋላ ኢዮአብና ወንድሙ አቢሳ፣
የቢክሪን ልጅ ሳቤዔን ማሳደድ ጀመሩ።
11በአሜሳይ ሬሳ አጠገብ ከቆሙት ከኢ
ዮአብ ሰዎች አንዱ፤ “ኢዮአብን የሚወድ፣
የዳዊትም የሆነ ሁሉ ኢዮአብን ይከተል!”
አለ። 12በዚህን ጊዜ የአሜሳይ ሬሳ በደም
ተጨማልቆ በመንገዱ መካከል ወድቆ ነበር፤
በዚያ የሚያልፈው ሰራዊት ሁሉ መቆ
ሙን ያ ሰው አየ፤ ወደ ሬሳው የደረሰው
ሰራዊት ሁሉ መቆሙን በተረዳ ጊዜም፣
የአሜሳይን ሬሳ ከመንገድ ወደ ዕርሻ ፈቀቅ
አድርጎ ልብስ ጣል አደረገበት። 13የአሜ
ሳይ ሬሳ ከመንገድ ላይ ከተነሣ በኋላ ሕዝቡ
ሁሉ ኢዮአብን ተከትሎ የቢክሪን ልጅ
ሳቤዔን ሊያሳድድ ሄደ።
14ሳቤዔም በእስራኤል ነገዶች ሁሉ መካ
ከል ዐልፎ ወደ አቤል ቤትማዓካና ወደ
መላው የቢክሪያውያን ግዛት መጣ፤ የቢ
ክሪ ሰዎችም ተሰብስበው ተከተሉት። 15ከኢ
ዮአብ ጋር ያለውም ሰራዊት መጥቶ ሳቤ
ዔን በአቤል ቤትመዓካ በኩል ከበበው፤
በስተ ውጭም እስከ ከተማዪቱ ግንብ
ጫፍ ድረስ ዙሪያውን የዐፈር ድልድል
ሠሩ፤ ግንቡን ለመናድ በኀይል በሚደበ
ድቡበት ጊዜ፣ 16አንዲት ብልኅ ሴት ድምፅ
ዋን ከፍ አድርጋ፣ “ስሙ! ስሙ! ለኢዮአብ
የምነግረው ነገር ስላለ ወደዚህ እንዲመጣ
ንገሩት” አለቻቸው። 17ኢዮአብ ወደ እርሷ
ሄደ፤ እርሷም፣ “ኢዮአብ አንተ ነህ?’ ስትል
ጠየቀችው።
እርሱም፣ “አዎን እኔ ነኝ” ብሎ መለሰ
ላት።
እርሷም፣ “እንግዲህ አገልጋይህ የምትለ
ውን አድምጥ” አለችው።
እርሱም፣ “እሺ፣ አደምጣለሁ” አላት።
18ከዚያ በመቀጠልም እንዲህ አለች፤ “በቀ
ድሞው ጊዜ ሰዎች፣ ‘ምክርን ከአቤል ጠይቁ’
ይሉ ነበር፤ ታዲያ እንዳሉትም ይፈጸም
ነበር፤ 19በእስራኤል ሰላማዊና ታማኝ ከሆኑ
ሰዎች መካከል አንዷ እኔ ነኝ፤ አንተ በእ
ስራኤል እናት የሆነችውን ከተማ ለማጥ
ፋት ትሻለህ፤ የእግዚአብሔርን ርስት ለመ
ዋጥ የፈለግኸው ለምንድን ነው?”
20ኢዮአብም እንዲህ ሲል መለሰ፤ “ይህስ
ከእኔ ይራቅ! መዋጡና ማጥፋቱ አሁንም
ከእኔ ይራቅ! 21ነገሩስ እንዲህ አይደለም፤
የኰረብታማው የኤፍሬሙ አገር ሰው፣
የቢክሪ ልጅ ሳቤዔ እጁን በንጉሡ በዳዊት
ላይ አንሥቶአል፤ እናንተ ይህን ሰው ብቻ
ስጡኝ እንጂ እኔ ከተማዪቱን ትቼ እሄዳለሁ”
አላት።
ሴቲቱም ኢዮአብን፣ “የሰውየው ራስ ተቈ
ርጦ በግንቡ ላይ ይወረወርልሃል” አለችው።
22ከዚህም በኋላ ሴቲቱ ብልኀነት የተሞ
ላበት ምክሯን ይዛ ወደ ሕዝቡ ሁሉ ሄደች፤
እነርሱም የቢክሪን ልጅ የሳቤዔን ራስ ቈርጠው
ለኢዮአብ ወረወሩለት፤ ስለዚህ ኢዮአብ
መለከቱን ነፋ፤ ሰዎቹም ከከተማዪቱ ርቀው
በየአቅጣጫው ተበታተኑ፤ እያንዳንዳቸውም
ወደየቤታቸው ሄዱ፤ ኢዮአብም ወደ ንጉሡ
ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሰ።
23ኢዮአብ በእስራኤል ሰራዊት ሁሉ ላይ

20፥3 2ሳሙ15፥16
20፥4 2ሳሙ17፥25
20፥6 2ሳሙ21፥17
20፥7 1ሳሙ30፥14፤ 2ሳሙ15፥18
20፥8 ኢሱ9፥3፤ 2ሳሙ2፥18
20፥10 መሳ3፥21፤ 1ነገ2፥5
20፥12 2ሳሙ2፥23
20፥14 ዘኍ21፥16
20፥15 1ነገ15፥20፤ 2ነገ15፥29፤ ኢሳ37፥33፤ ኤር6፥6፤32፥24
20፥16 2ሳሙ14፥2
20፥19 ዘዳ2፥26፤ 1ሳሙ26፥19
20፥21 2ሳሙ4፥8
20፥22 መክ9፥13
20፥23 2ሳሙ2፥28፤ 8፥16-18፤24፥2

የበላይ ሆነ፤ የዮዳሄ ልጅ በናያስ ደግሞ
በከሊታውያንና በፈሊያታውያን ላይ አለቃ
ሆነ። [24]አዶኒራም[ኘ] በግዳጅ ሥራ ላይ
ለተሰማሩት ሰዎች አለቃ ሆነ፤ የአሒሉድ
ልጅ ኢዮሣፍጥ ደግሞ ታሪክ ጸሓፊ ሆነ፤
[25]ሱሳ ጸሓፊ፣ ሳዶቅና አብያታር ካህናት
ነበሩ፤ [26]እንዲሁም የኢያዕር ሰው ዒራስ
የዳዊት አማካሪ ነበር።

የገባዖናውያን ብቀላ

21 በዳዊት ዘመነ መንግሥት፣ በተ
ከታታይ ለሦስት ዓመት ራብ ሆነ፤
ስለዚህ ዳዊት *እግዚአብሔርን* ጠየቀ፤ *እግዚ
አብሔርም*፣ ሳኦል ገባዖናውያንን ስለ
ገደለ፣ እርሱና ቤቱ የደም ዕዳ አለባቸው”
አለ።

[2]ንጉሡ ገባዖናውያንን ጠርቶ አነጋገራቸው።
ገባዖናውያን ከአሞራውያን የተረፉ እንጂ
ከእስራኤል ወገን አልነበሩም፤ እስራኤላው
ያን ሊጠብቋቸው ቢምሉላቸውም፣ ሳኦል
ግን ለእስራኤልና ለይሁዳ ካለው ቅናት የተ
ነሣ ሙሉ በሙሉ ሊያጠፋቸው ፈልጎ ነበር፤
[3]ዳዊትም ገባዖናውያንን፣ “ምን ላድርግላችሁ?
የእግዚአብሔርን ርስት ትባርኩ ዘንድ ማስ
ተሰረያውን ምን ማድረግ አለብኝ?” ሲል ጠየ
ቃቸው።

[4]ገባዖናውያንም፣ “ከሳኦልም ሆነ ከቤተ
ሰቡ ብር ወይም ወርቅ የመጠየቅ መብት የለ
ንም፤ እንዲሁም ከእስራኤል ማንንም ለመ
ግደል መብት የለንም” ብለው መለሱለት።

ዳዊትም፣ “ታዲያ ምን ላድርግላችሁ?”
ሲል ጠየቃቸው።

[5]እነርሱም፣ “እንድንፈራርስና በእስራኤ
ልም ውስጥ በየትኛውም ስፍራ እንዳንኖር
ካጠፉንና ደባ ከፈጸመብን ሰው [6]ከእርሱ
ዘሮች ሰባት ወንዶች ልጆች ይሰጠን፤ እኛም
ከእግዚአብሔር በተመረጠው በሳኦል አገር
በጊብዓ *በእግዚአብሔር ፊት* እንሰቀላቸው”
ብለው መለሱለት።

ስለዚህ ንጉሡ፣ “እሺ እሰጣችኋለሁ” አለ።

[7]ንጉሥ ዳዊት በራሱና በሳኦል ልጅ በዮ
ናታን መካከል *በእግዚአብሔር ፊት* ስላደ
ረጉት መሐላ ሲል የሳኦልን ልጅ፣ የዮና
ታንን ልጅ ሜምፊቦስቴን ከሞት አተረፈ።
[8]ነገር ግን ንጉሡ የኢዮሄል ልጅ ሪጽፋ
ለሳኦል የወለደቻቸውን ሁለቱን ወንዶች
ልጆች ሄርሞንንና ሜምፊቦስቴን፤ የሳ
ኦል ልጅ ሜሮብ[ኦ] ለምሓላታዊው ለቤርዜሊ
ልጅ ለኤስድሪኤል የወለደችለትን አምስት
ወንዶች ልጆች ጭምር ወሰደ፤ [9]ለገባዖና
ውያን አሳልፎ ሰጣቸው፤ እነርሱም ገድ
ለው በኰረብታው ላይ *በእግዚአብሔር ፊት*
ሰቀሏቸው። ሰባቱም በአንድነት ወደቁ፤

20፥24 2ሳሙ8፥16፤ 1ነገ4፥6፤5፥14፤ 12፥18፤2ዜና10፥18
20፥25 1ሳሙ 2፥35፤2ሳሙ8፥17
21፥1 ዘፍ12፥10፤ ዘፀ32፥11፤ዘዳ32፥24
21፥2 ኢሱ9፥15
21፥3 1ሳሙ26፥19
21፥4 ዘኍ35፥33-34
21፥6 ዘኍ25፥4፤ 1ሳሙ10፥24
21፥7 1ሳሙ18፥3 ፤2ሳሙ4፥4፤9፥7
21፥8 1ሳሙ18፥19፤ 2ሳሙ3፥7
21፥9 ሩት1፥22፤ 2ሳሙ16፥8
21፥10 ዘፍ40፥19፤ 1ሳሙ17፥44
21፥12 ኢሱ17፥11፤ መሳ21፥8፤ 1ሳሙ11፥1፤28፥4፤ 31፥10፡11-13
21፥14 ኢሱ7፥26፤ 18፥28፤ 2ሳሙ24፥25፤ 1ዜና8፥34
21፥15 2ሳሙ5፥25
21፥17 2ሳሙ18፥3፤ 20፥6፤1ነገ11፥36፤ 15፥4፤2ነገ8፥19፤ 2ዜና21፥7፤ መዝ132፥17
21፥18 1ዜና11፥29፤ 27፥11

የተገደሉትም በመከሩ ወራት የመጀመሪያ
ቀኖች፣ የገብስ ዐጨዳ በተጀመረበት ዕለት
ነበር።

[10]የኢዮሄል ልጅ ሪጽፋ ማቅ ወስዳ፣ በቋ
ጥኝ ላይ ለራሷ አነጠፈች፤ ከመከር ወቅት
መጀመሪያ አንሥቶ ዝናብ ከሰማይ በሬሳ
ዎቹ ላይ እስከ ወረደ ጊዜ ድረስ ቀን የሰ
ማይ ወፎች ሌሊት የዱር አራዊት እንዲ
ነኳቸው አልፈቀደችም፤ [11]የሳኦል ቁባት
የኢዮሄል ልጅ ሪጽፋ ያደረገችውን ዳዊት
በሰማ ጊዜ፣ [12]ሄዶ የሳኦልንና የልጁን የዮ
ናታንን ዐፅም ከኢያቢስ ገለዓድ ሰዎች
ወሰደ፤ የኢያቢስ ሰዎች፣ ፍልስጥኤማው
ያን ሳኦልን በጊልቦዓ ከገደሉ በኋላ እነር
ሱን ከሰቀሉት ከቤትሳን አደባባይ በድ
ብቅ ወስደዋቸው ነበር። [13]ዳዊትም የሳኦ
ልንና የልጁን የዮናታንን ዐፅም ከዚያ
አመጣ፤ እንዲሁም የእነዚያን የተገደሉትን
ሰዎች ዐፅም ሰበሰቡ።

[14]የሳኦልንና የልጁን የዮናታንን ዐፅም በብ
ንያም አገር ጼላ በተባለ ስፍራ በሳኦል አባት
በቂስ መቃብር ቀበሩት፤ ንጉሡ ያዘዘውንም
ሁሉ አደረጉ። ከዚያ በኋላም ስለ ምድሪቱ
የቀረበውን ጸሎት *እግዚአብሔር* ሰማ።

በፍልስጥኤማውያን ላይ የተደረገ ጦርነት

21፥15-22 ተጓ ምብ - 1ዜና 20፥4-8

[15]እንደ ገና በፍልስጥኤማውያንና በእስ
ራኤል መካከል ጦርነት ተደረገ። ዳዊትም
ከሰዎቹ ጋር ሆኖ ፍልስጥኤማውያንን ለመ
ውጋት ወረደ፤ በዚያም ደከመው። [16]ከራ
ፋይም ዘሮች አንዱ የሆነ ይሽቢብኖብ የተ
ባለ፣ የናስ ጦሩ ሦስት መቶ ሰቅል[ከ] የሚ
መዝንና አዲስ ሰይፍ የታጠቀ ሰው ነበረ፤
እርሱም ዳዊትን ለመግደል አሰበ። [17]የጽሩያ
ልጅ አቢሳ ግን ዳዊትን ለመታደግ መጣ፤
ፍልስጥኤማዊውንም ወግቶ ገደለው። ከዚ
ያም የዳዊት ሰዎች፣ “የእስራኤል መብራት
እንዳይጠፋ ከእንግዲህ አንተ ከእኛ ጋር
ወደ ጦርነት መውጣት የለብህም” ብለው
ማሉለት።

[18]ከዚህ በኋላ ጎብ በተባለ ስፍራ ከፍልስ
ጥኤማውያን ጋር ሌላ ጦርነት ተደረገ። በዚ
ያን ጊዜም ኩሳታዊው ሴቦካይ፣ ከራፋ
ይም ዘሮች አንዱ የሆነውን፣ ሳፍን ገደ
ለው።

[ኘ]24 አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ቅጆች (እንዲሁም 1ነገ 4፥6 እና 5፥14 ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ዕብራይስጡ ግን፣ *አዶራም* ይላል።

[ኦ]8 ሁለት የዕብራይስጥ ቅጆች፤ አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናትና የሱርስት ትርጒሞች ከዚህ ጋር ይስማማሉ (እንዲሁም 1ሳሙ18፥19 ይመ)፤ አብዛኞቹ የዕብራይስጥና የሰብዓ ሊቃናት ቅጆች ግን፣ *ሜልኮል* ይላሉ።

[ከ]16 3.5 ኪሎ ግራም ያህል ነው።

19ጎብ ላይ ከፍልስጥኤማውያን ጋር በተ
ደረገ ሌላ ጦርነትም፣ የቤተልሔሙ የየዓሬዓ
ርጊም[ኸ] ልጅ ኤልያናን፣ የጦሩ ዘንግ እንደ
ሸማኔ መጠቅለያ የሆነውን የጌት ሰው ጎል
ያድን ገደለ[ወ]።
20እንደ ገና ጌት ላይ በተደረገው ጦር
ነት በእያንዳንዱ እጁና በእያንዳንዱ እግሩ
ስድስት ስድስት ጣቶች ባጠቃላይ ሃያ አራት
ጣቶች የነበሩት አንድ ግዙፍ ሰው ነበረ፤
እርሱም ደግሞ ከራፋይም ዘር ነበረ። 21ይህም
ሰው እስራኤልን በተገዳደረ ጊዜ፣ የዳዊት
ወንድም የሣማ ልጅ ዮናታን ገደለው።
22እነዚህ አራቱ በጌት የራፋይም ዘሮች
የነበሩ ናቸው፤ እነርሱም በዳዊትና በሰዎቹ
እጅ ወደቁ።

የዳዊት የምስጋና መዝሙር

22፥1-51 ተጓ ምብ - መዝ 18፥1-50

22 *እግዚአብሔር* ከጠላቶቹ ሁሉና ከሳኦልም እጅ በታደገው ጊዜ፣ ዳዊት የዚህን መዝሙር ቃል *ለእግዚአብሔር* ዘመረ፤ 2እንዲህም አለ፤

“*እግዚአብሔር* ዐለቴ ዐምባዬና ታዳጊዬ ነው፤
3አምላኬ፣ የምጠጋበት ዐለቴ፣
ጋሻዬና የድነቴ ቀንድ[ዐ] ነው።
እርሱም ጠንካራ ምሽጌ፣ መጠጊያና አዳኜ
ነው፤
ከኀይለኞች ሰዎች ታድነኛለህ።
4ምስጋና የሚገባውን *እግዚአብሔርን*
እጠራለሁ፤
ከጠላቶቼም እድናለሁ።

5“የሞት ማዕበል ከበበኝ፤
የጥፋትም ጐርፍ አሰጠመኝ።
6የሲኦል ገመድ ተጠመጠመብኝ፤
የሞትም ወጥመድ ተጋረጠብኝ።
7በጨነቀኝ ጊዜ *እግዚአብሔርን* ጠራሁት፤
ወደ አምላኬም ጮኽሁ።
እርሱም ከመቅደሱ ድምፄን ሰማ፤
ጩኸቴም ከጆሮው ደረሰ።

8“ምድር ተንቀጠቀጠች፤ ተናወጠችም፤
የሰማያትም መሠረቶች[ዘ] ተናጉ፤
እርሱ ተቈጥቶአልና ራዱ።
9ከአፍንጫው የቍጣ ጢስ ወጣ፤
ከአፉ የሚባላ እሳት ነደደ፤
ከውስጡም ፍሙ ጋለ።
10ሰማያትን ሰንጥቆ ወረደ፤
ከእግሩም በታች ጥቅጥቅ ያለ ደመና
ነበረ።
11በኪሩቤል ላይ ተቀምጦ በረረ፤
በነፋስም ክንፍ መጠቀ።[ዠ]
12ጨለማው በዙሪያው እንዲከበው፣
ጥቅጥቅ ያለውም የሰማይ ዝናም ደመና
እንዲሰውረው አደረገ።
13በእርሱ ፊት ካለው ብርሃን፣
የመብረቅ ብልጭታ ወጣ።
14*እግዚአብሔር* ከሰማያት አንጐደጐደ፤
የልዑልም ድምፅ አስተጋባ።
15ፍላጻውን ሰድዶ ጠላቶቹን በተናቸው፤
መብረቆቹንም ልኮ አወካቸው።
16*ከእግዚአብሔር ተግሣጽ*፣ ከአፍንጫው
ከሚወጣው፣ ከእስትንፋሱ ቍጣ የተነሣ፣
የባሕር ሸለቆዎች ታዩ፤ የምድር
መሠረቶችም ተገለጡ።

17“ከላይ እጁን ዘርግቶ ያዘኝ፤
ከጥልቅ ውሆችም ውስጥ አወጣኝ።
18ከብርቱ ጠላቶቼ፣
ከማልቋቋማቸውም ባለጋሮቼ ታደገኝ።
19በመከራዬ ቀን መጡብኝ፤
እግዚአብሔር ግን ደገፈኝ።
20ሰፊ ወደ ሆነ ስፍራ አወጣኝ፤
በእኔ ደስ ስለ ተሰኘም አዳነኝ።

21“*እግዚአብሔር* እንደ ጽድቁ መለሰልኝ፤
እንደ እጄም ንጹሕነት ብድራትን ከፈለኝ፤
22*የእግዚአብሔርን* መንገድ ጠብቄአለሁና፤
ከአምላኬም ዘወር ብዬ ክፉ ነገር
አላደረግሁም።
23ሕጉ ሁሉ በፊቴ ነው፤
ከሥርዐቱም ዘወር አላልሁም።
24በፊቱ ያለ ነውር ነበርሁ፤
ራሴንም ከኀጢአት ጠብቄአለሁ።
25*እግዚአብሔር* እንደ ጽድቄ፣
በፊቱም እንዳለኝ ንጽሕና[የ] ብድራትን
ከፈለኝ።

26“ለታማኝ ሰው አንተም ታማኝ መሆንህን፣
ለቅን ሰው አንተም ቅን መሆንህን
ታሳያለህ።
27ለንጹሕ ሰው አንተም ንጹሕ መሆንህን፣
ለጠማማ ሰው ግን አንተም ጠማማ
መሆንህን ታሳያለህ።
28አንተ የተጠቃውን ሕዝብ ታድናለህ፤
ዐይንህ ግን ያዋርዳቸው ዘንድ፣
ትዕቢተኞችን ይመለከታል።

21፥19 1ሳሙ17፥4፡
21፥21 1ሳሙ16፥9፤
17፥10
22፥1 ዘፀ15፥1
22፥2 1ሳሙ2፥2፤
መዝ31፥3፤91፥2፤
መዝ144፥2
22፥3 ዘፍ15፥1፤
ዘዳ23፥15፤32፥37፤
33፥17፤መዝ9፥9፤
14፥6፤31፥2፤
52፥7፤59፥16፤
71፥7፤91፥2፤94፥22፤
ምሳ10፥29፤
ኢሳ25፥4፤
ኤር16፥19፤
ኢል3፥16፤
ሉቃ1፥69
22፥4 መዝ48፥1፤
96፥4፤145፥3
22፥5 መዝ69፥14-
15፤ ዮና2፥3
22፥6 መዝ116፥3፤
ሐሥ2፥24
22፥7 ዘፍ35፥3፤
መሳ2፥15፤2ዜና15፥4
፤መዝ4፥1፤34፥6፥15፤
77፥2፤116፥4፤120፥1
፤ኢሳ26፥16
22፥8 ዘፀ19፥18፤
መሳ5፥4፤ኢዮ9፥6፤
26፥11፤መዝ68፥8፤
75፥3፤77፥18፤97፥4፤
ኤር10፥10
22፥9 መዝ50፥3፤
97፥3፤ኢሳ6፥6፤
ሕዝ 1፥13፤10፥2፤
ዕብ12፥29፤ራእ11፥5
22፥10 ዘፀ19፥9፤
ዘሌ16፥2፤ዘዳ33፥26፤
1ነገ8፥12፤ኢዮ26፥9፤
መዝ104፥3፤ኢሳ19፥1
፤ኤር4፥13፤ናሆ1፥3
22፥11 ዘፍ3፥24፤
ዘፀ25፥22፤
መዝ104፥3
22፥12 ዘፀ19፥9
22፥13 ኢዮ37፥3፤
መዝ77፥18
22፥14 1ሳሙ2፥10
22፥15 ዘዳ32፥23
22፥16 ዘፀ14፥21፤
መዝ6፥1፤50፥8፡21፤
106፥9፤ኢሳ30፥33፤
40፥24፤ናሆ1፥4
22፥17 ዘፀ2፥10፤
መዝ144፥7
22፥18 ሉቃ1፥71
22፥19 መዝ23፥4
22፥20 2ሳሙ15፥26፤
ኢዮ36፥16፤
መዝ 22፥8፤31፥8፤
118፥5፤ኢሳ42፥1፤
ማቴ12፥18
22፥21 1ሳሙ26፥23
፤ኢዮ17፥9፤22፥30፤
42፥7-8፤መዝ24፥4፤
26፥6
22፥22 ዘፍ18፥19፤
መዝ128፥1፤ምሳ8፥32
22፥23 ዘዳ6፥4-9፤
መዝ119፥30-32፡102

22፥24 ዘፍ6፥9፤ኤፌ1፥4 22፥25 1ሳሙ26፥23 22፥27 ዘሌ 26፥23-24፤ማቴ5፥8 22፥28 ዘፀ3፥8፤1ሳሙ2፥8-9፤መዝ72፥12-13፤ 131፥1፤ምሳ30፥13፤ኢሳ2፥12፡17፤5፥15፤ዳን4፥31፤ሶፎ3፥11፤ ሉቃ1፥51

[ኸ]19 ወይም፣ ***የሸማኔው የይዔር ልጅ***

[ወ]19 ዕብራይስጡና የሰብዓ ሊቃናት ትርጕሞች ከዚህ ጋር ይስማ ማሉ፤ ነገር ግን 1ዜና20፥5 ላይ ያለው ከዚህ የተለየ ነው።

[ዐ]3 ***ቀንድ*** የጥንካሬ ወይም የኀይል ምልክት ነው።

[ዘ]8 ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ቩልጌትና ሱርስቱ ግን (እን ዲሁም መዝ 18፥7 ይመ) ***ተራሮች*** ይላሉ።

[ዠ]11 አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጆች (እንዲሁም መዝ 18፥10 ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ እጅግ ብዙ የሆኑ የዕብራይ ስጥ ቅጆች ግን፣ ***ተገለጠ*** ይላሉ።

[የ]25 ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ የሰብዓ ሊቃናትና የቩ ልጌት ትርጕሞች (እንዲሁም መዝ 18፥24 ይመ) ግን፣ ***እንደ እጄም ንጽሕ*** ይላሉ።

29 *እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ መብራቴ ነህ፤*
እግዚአብሔርም ጨለማዬን *ያበራል*።
30 በአንተ ርዳታ በጠላት ሰራዊት ላይ ወደ
ፊት ገፍቼ እሄዳለሁ[ዶ]፤
በአምላኬም ኀይል ቅጥሩን እዘላለሁ።
31 “የአምላክ *መንገዱ ፍጹም ነው፤*
የእግዚአብሔርም ቃል የነጠረ ነው፤
ለሚታመኑበትም ሁሉ ጋሻ ነው፤
32 *ከእግዚአብሔር* በቀር አምላክ *ማን አለና፤*
ከአምላካችንስ በቀር ዐለት ማን ነው?
33 ኀይልን *የሚያስታጥቀኝ*[ጆ]፣
መንገዴንም የሚያቀና እርሱ አምላኬ ነው።
34 እግሮቼን እንደ ብሆር እግር *ያበረታል፤*
በከፍ*ታዎችም* ላይ አጽንቶ *ያቆመኛል*።
35 እጆቼን ለጦርነት *ያሰለጥናል፤*
ክንዶቼም የናስ ቀስት *ይገትራሉ*።
36 የማዳንህን *ጋሻ* ሰጥተኸኛል፤
ድ*ጋፍ*ህ *ታላቅ* አድርጎኛል።
37 እርምጃዬን አሰፋህ፤
እግሮቼም አልተሰነካከሉም።

38 “ጠላቶቼን አሳደድሁ፤ አጠፋኋቸውም፤
እስኪደመሰሱም ድረስ ወደ ኋላ
አልተመለስሁም።
39 *ፈጽሜ* አጠፋኋቸው፤ *ተመልሰውም*
መቆም አልቻሉም፤
ከእግሬም *ሥር* ወድቀዋል።
40 ለጦርነት ኀይልን አስታጠቅኸኝ፣
ተቃዋሚዎቼንም ከእግሬ *ሥር*
አንበረከካቸው።
41 ጠላቶቼ *ፊታቸውን* አዙረው እንዲሸሹ
አደረግሃቸው።
ባላንጣዎቼንም ደመሰስኋቸው።
42 ለርዳታ *ጮኹ፤ ያዳናቸው ግን* አልነበረም፤
ወደ *እግዚአብሔር ጮኹ፤* እርሱ ግን
አል*መለሰላቸውም*።
43 በምድር ላይ እንዳለ ትቢያ አድቅቄ
ፈጨኋቸው፤
በ*መንገድም* ላይ እንዳለ *ጭቃ*
ወቀጥኋቸው፤ *ረገጥኋቸውም*።

44 “በሕዝቤ ከተቃጣብኝ አደ*ጋ* አዳንኸኝ፤
የ*መንግሥታትም ራስ* አደረግኸኝ።
የማላውቀው ሕዝብ ተገዛልኝ፤
45 ባዕዳን ሊለማመጡኝ መጡ፤
እንደ ሰሙኝም ወዲያውኑ *ይታዘዙኛል*።
46 ባዕዳን *ፈሩ፤*
ከምሽ*ጋቸውም* እየተንቀጠቀጡ ወጡ[ገ]።

47 “*እግዚአብሔር ሕያው ነው፤* ዐለቴ
የተባረከ *ይሁን፤*
የድነቴ ዐለት አምላኬ ከፍ ከፍ ይበል።
48 የሚበቀልልኝ አምላክ፣
መንግሥታትንም ከ*ሥሬ የሚያስገዛልኝ*
እርሱ ነው፤
49 እርሱ ከጠላቶቼ እጅ ነጻ *ያወጣኛል*።
አንተ ከጠላቶቼ በላይ ከፍ ከፍ
አደረግኸኝ፤
ከጨካኝ ሰዎችም እጅ *ታደግኸኝ*።
50 ስለዚህ *እግዚአብሔር ሆይ፤*
በ*መንግሥታት መካከል* አመሰግንሃለሁ፤
ለስምህም ምስ*ጋ*ና እዘምራለሁ።
51 ለንጉሡ *ታላቅ* ድል ይሰጠዋል፤
ለቀባው ለዳዊትና ለዘሩ፣
ለዘላለም የማይለወጥ ፍቅሩን *ያሳየዋል*።”

የዳዊት የመጨረሻ ቃል

23 የዳዊት የመጨረሻ ቃሉ ይህ ነው፤
“በያዕቆብ አምላክ የተቀባው፣
ልዑል ከፍ ከፍ ያደረገው ሰው፣
የእስራኤል ተወዳጁ ዘማሪ፣
የእሴይ ልጅ የዳዊት የትንቢት
ቃል ይህ ነው፤

2 “*የእግዚአብሔር መንፈስ* በእኔ ተናገረ፤
ቃሉ በአንደበቴ ላይ ነበረ።
3 የእስራኤል አምላክ ተናገረ፤
የእስራኤልም ዐለት እንዲህ አለኝ፤
ሰዎችን በጽድቅ የሚገዛ፣
በፈሪሀ *እግዚአብሔርም የሚያስተዳድር*፣
4 እርሱ፣ ደመና በሌለበት፣
በማለዳ ፀሓይ በምትወጣበት ጊዜ፣
እንዳለው ብርሃን ነው፤
በምድር ላይ ሣርን እንደሚያበቅለው፣
ከዝናብም በኋላ እንዳለው የብርሃን
ጸዳል ነው።’

5 “የእኔስ ቤት *በእግዚአብሔር* ዘንድ ትክክል
አይደለምን?
ሁሉንም ነገር አዘጋጅቶና ጠብቆ፣
ከእኔ ጋር ዘላለማዊ ኪዳን ያደረገ አይደለምን?
ድነቴን ከፍጻሜ የሚያደርሰው፣
መሻቴን ሁሉ የሚሰጠኝ እርሱ
አይደለምን?
6 ነገር ግን ክፉ ሰዎች ሁሉ፣
በእጅ እንደማይሰበሰብ እንደ እሾኽ
ይጣላሉ።
7 እሾኽ የሚነካ ሁሉ፣
የብረት *መሣሪያ* ወይም የጦር ዘንግ
ይይዛል፤
ባሉበትም ቦታ ፈጽመው በእሳት
ይቃጠላሉ።

22፥29 መዝ27፥1፤ ኢሳ2፥5፤ሚክ7፥8፤ ራእ21፥23፤22፥5
22፥31 ዘፍ15፥1፤ ዘዳ32፥4፤መዝ12፥6፤ 119፥140፤ ምሳ30፥5-6፤ማቴ5፥48
22፥32 1ሳሙ2፥2፤ 2ሳሙ7፥22
22፥34 ዘዳ32፥13፤ ኢሳ35፥6፤ዕን3፥19
22፥35 መዝ7፥12፤ 11፥2፤144፥1፤ዘካ9፥13
22፥36 ኤፌ6፥16
22፥37 ምሳ4፥11
22፥39 መዝ44፥5፤ 110፥6፤ሚል4፥3
22፥40 ኢሱ10፥24፤ 1ነገ5፥3
22፥41 ዘፀ23፥27
22፥42 1ሳሙ 14፥37፤መዝ50፥22፤ ኢሳ1፥15
22፥43 1ነገ20፥10፤ 2ነገ13፥7፤መዝ7፥5፤ ኢሳ5፥25፤10፥6፤22፥ 5፤41፥2፡25፤አሞ1፥3 ፤ሚክ7፥10፤ዘካ7፥10
22፥44 ዘፀ11፥3፤ ዘዳ28፥13፤2ሳሙ3፥1 ፤8፥1-14፤ኢሳ55፥3-5
22፥45 ዘዳ33፥29፤ መዝ66፥3፤81፥15
22፥46 ሚክ7፥17
22፥47 ዘፀ15፥2፤ ዘዳ 32፥15፤ መዝ18፥31፤89፥26፤ 95፥1
22፥48 ዘኍ31፥3፤ መዝ144፥2
22፥49 መዝ27፥6፤ 140፥1
22፥50 መዝ9፥11፤ 47፥6፤68፥4፤ሮሜ15፥9
22፥51 1ሳሙ16፥13፤ 2ሳሙ7፥13፤ መዝ21፥1፤መዝ89፥20፡ 24፡29፤144፥9-10፤ ሐሥ13፥23
23፥1 ዘፀ11፥3፤ 1ሳሙ2፥10፡35፤ መዝ18፥50፤20፥6፤ 78፥70-71፤84፥9፤ ኢሳ45፥1፤ዕን3፥13
23፥2 ማቴ22፥43፤ ማር12፥36፤2ጴጥ1፥21
23፥3 ዘፍ42፥18፤ ዘዳ32፥4፤1ሳሙ2፥2፤ መዝ18፥31፤72፥3፤ ኢሳ11፥1-5
23፥4 ዘዳ32፥2፤ መሳ5፥31፤ መዝ119፥147፤ 130፥6፤ምሳ4፥18፤ ማቴ13፥43፤ዮሐ1፥5
23፥5 ዘፍ9፥16፤ መዝ89፥29
23፥6 ኢሳ5፥6፤ 9፥18፤10፥17፤27፥4፤ 33፥12፤ሚክ7፥4፤ ናሆ1፥10፤ ማቴ13፥40-41

[ዶ]30 ወይም *በጋሬጣዎች ውስጥ እሮጣለሁ*
[ጆ]33 የሙት ባሕር ጥቅል፣ አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጒሞች፣ የቩልጌትና የሱርስት ቅጆች (እንዲሁም መዝ 18፥32 ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ የማሶሬቱ ቅጅ ግን፣ *ጠንካራ መሸሸጊያ የሚሆነኝ* ይላል።
[ገ]46 አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጒሞችና የቩልጌቱ ቅጅ (እንዲሁም መዝ 18፥32 ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ማሶሬቱ ግን *ራሳቸውን ጐዱ* ይላል።

የኀያላኑ የዳዊት ሰዎች ጀብዱ

23፥8-39 ተጓ ምብ - 1ዜና 11፥10-41

8የዳዊት ኀያላን ሰዎች ስም የሚከተለው
ነው፤ የታሕክሞን[ጠ] ሰው ዮሴብ በሴትቤት[ጨ]
የሦስቱ አለቆች አለቃ ሲሆን፣ እርሱም
ጦሩን ሰብቆ በአንድ ውጊያ ላይ ስምንት
መቶ ሰው የገደለ ነው።[ጰ]
9ከእርሱ ቀጥሎ የአሆሃዊው የዱዲ ልጅ
ኤልዔዘር ነበረ፤ እርሱም ለጦርነት አንድ
ላይ ተሰብስበው[ጸ] የነበሩትን ፍልስጥኤማ
ውያንን በተገዳደሩ ጊዜ፣ ከዳዊት ጋር ከነ
በሩት ከሦስቱ ኀያላን ሰዎች አንዱ ነበር።
ከዚያም የእስራኤል ሰዎች ሸሹ። 10እርሱ
ግን የቆመበትን ስፍራ አለቀቀም፤ እጁ
እስኪዝልና ከሰይፉ ጋር እስኪጣበቅ ድረስ
ፍልስጥኤማውያንን ወጋ፤ በዚያችም ዕለት
እግዚአብሔር ታላቅ ድልን ሰጠ። የሸሸ
ውም ሰራዊት ወደ ኤልዔዘር የተመለሰው
የተገደሉትን ሰዎች ለመግፈፍ ብቻ ነበር።
11ከእርሱም ቀጥሎ የአሮዳዊው የአጌ ልጅ
ሣማ ነበር፤ ፍልስጥኤማውያንም ሌሒ
በተባለ ስፍራ ምስር በሞላበት አንድ ዕርሻ
ላይ፣ በአንድነት ተሰብስበው ሳሉ፣ የእስራ
ኤል ሰራዊት ከፍልስጥኤማውያን ፊት
ሸሹ፤ 12ሣማ ግን የቆመበትን ስፍራ አለቀ
ቀም፤ ጦርነቱንም ተቋቁሞ ፍልስጥኤማው
ያንን ገደለ፤ በዚያችም ዕለት *እግዚአብሔር*
ታላቅ ድል ሰጠ።
13በመከር ወራት፣ የፍልስጥኤም ሰራ
ዊት በራፋይም ሸለቆ ሰፍሮ ሳለ፣ ከሠላሳዎቹ
አለቆች ሦስቱ ዳዊት ወዳለበት ወደ ዓዶ
ላም ዋሻ መጡ። 14በዚያም ጊዜ ዳዊት
በምሽግ ውስጥ ነበረ፤ የፍልስጥኤማው
ያንም ሰራዊት በቤተልሔም ነበረ፤ 15ዳዊ
ትም በናፍቆት፣ "በቤተልሔም በር አጠ
ገብ ካለችው ጕድጓድ ውሃ ማን ባመጣ
ልኝ!" አለ። 16ስለዚህ ሦስቱ ኀያላን በፍል
ስጥኤማውያን ሰራዊት መካከል ሰንጥቀው
በማለፍ፣ በቤተልሔም በር አጠገብ ካለ
ችው ጕድጓድ ውሃ ቀድተው ለዳዊት አመ
ጡለት። እርሱ ግን አልጠጣውም፤ ይልቁን
በእግዚአብሔር ፊት መሥዋዕት አድርጎ
አፈሰሰው፤ 17"እርሱም፣ *እግዚአብሔር* ሆይ፤
እንዲህ ያለውን ነገር ላደርግ? ይህስ ከእኔ
ይራቅ! ይህ በነፍሳቸው ቈርጠው የሄዱ
ሰዎች ደም አይደለምን?" አለ፤ ዳዊትም
ሊጠጣው አልፈለገም። እንግዲህ ሦስቱ
ኀያላን ሰዎች ያደረጉት ጀብዱ እንዲህ
ነበር።
18የጽሩያ ልጅ የኢዮአብ ወንድም አቢሳ
የሦስቱ[ፀ] ኀያላን አለቃ ነበረ። በሦስት መቶ
ሰዎች ላይ ጦሩን ሰብቆ የገደላቸውና እንደ

23፥8 2ሳሙ17፥10፤ 1ዜና27፥2
23፥9 1ዜና8፥4፤ 27፥4
23፥13 ዘፍ38፥1፤ ኢሱ12፥15፤17፥15
23፥14 ሩት1፥19፤ 1ሳሙ22፥4-5፤ 2ሳሙ5፥17
23፥16 ዘፍ35፥14
23፥17 ዘሌ17፥10-12
23፥18 1ሳሙ26፥6
23፥20 ኢሱ15፥21፤ 2ሳሙ8፥18፤ 1ዜና27፥5
23፥24 2ሳሙ2፥18
23፥25 መሳ7፥1
23፥26 1ዜና27፥9፡10
23፥27 ኢሱ21፥18፤ 1ዜና27፥12
23፥28 2ነገ25፥23፤ 1ዜና27፥13፤ ዕዝ2፥22፤ነህ7፥26፤ ኤር40፥8
23፥29 ኢሱ15፥57፤ 1ዜና27፥15
23፥30 ኢሱ24፥30፤ መሳ12፥13

ሦስቱ ኀያላን ሁሉ እርሱም ዝናን ያተረፈ
ሰው ነበረ። 19አቢሳ ከሦስቱ ይልቅ እጅግ
የከበረ አልነበረምን? ከእነርሱ እንደ አንዱ
ባይሆንም አለቃቸው ነበረ።
20የቀብጽኤል አገር ሰው የሆነው የዮዳሄ
ልጅ በናያስ ታላቅ ጀብዱ የሠራ ሌላው
ጐበዝ ተዋጊ ነበረ፤ እርሱም ሁለት በጣም
የታወቁ የሞዓብን ሰዎች ገደለ፤ እንዲሁም
በረዶ በጣለበት ዕለት በጕድጓድ ውስጥ
ገብቶ አንበሳ ገድሎአል፤ 21ደግሞም አንድ
ግዙፍ ግብፃዊ ገድሎአል፤ ግብፃዊው በእጁ
ጦር የያዘ ቢሆንም፣ በናያስ ግን ሊገጥመው
በትር ይዞ ወደ እርሱ ሄደ፤ ከግብፃዊውም
እጅ ጦሩን በመንጠቅ በገዛ ጦሩ ገደለው።
22የዮዳሄ ልጅ የበናያስ ጀግንነት እንደዚህ
ያለ ነበረ፤ እርሱም እንደ ሦስቱ ኀያላን ሁሉ
ዝናን ያተረፈ ሲሆን፣ 23ከሠላሳዎቹ ሁሉ
በላይ የከበረ ሰው ነበረ፤ ነገር ግን ከሦስቱ
እንደ አንዱ አልነበረም። ዳዊትም የክብር
ዘበኞቹ አለቃ አድርጎ ሾመው።

24ከሠላሳዎቹ መካከል የሚከተሉት ይገኙ
ባቸዋል፤
የኢዮአብ ወንድም አሣሄል፣
የቤተልሔሙ ሰው የዱዲ ልጅ
ኤልያናን፣
25አሮዳዊው ሣማ፣
አሮዳዊው ኤሊቃ፣
26ፈሊጣዊው ሴሌስ፣
የቴቁሐዊው የዒስካ ልጅ ዒራስ፣
27ዓናቶታዊው አቢዔዜር፤
ኩሳታዊው ምቡናይ[ፈ]፣
28አሆሃዊው ጸልሞን፣
ነጦፋዊው ማህራይ፣
29የነጦፋዊው የበዓና ልጅ ሔሌብ[ፐ]፣
ከብንያም ወገን የጊብዓ ሰው የሆነው
የሪባይ ልጅ ኢታይ፣
30ጲርዓቶናዊው በናያስ፣
የገዓስ ሸለቆ ሰው ሂዳይ[ሀ]፣

[ጠ]8 *የታሕክሞን ሰው* ማለት *ሐክሞናዊ* ማለት ሊሆን ይችላል። (1ዜና 11፥11ይመ)።

[ጨ]8 ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጕሞች ግን፣ *ኢያሱስቴ* ይላሉ፣ ይኸውም፣ *ያሸብዓም* ነው (1ዜና 11፥11 ይመ)።

[ጰ]8 አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጕሞች ከዚህ ጋር ይስማማሉ (1ዜና 11፥11 ይመ)፤ ዕብራይስጡና አብዛኞቹ የሰብዓ ሊቃናት ትርጕሞች ግን *ስምንት መቶ ሰዎችን የገደለው አዜናዊው አዲኑ ነበር* ይላሉ።

[ጸ]9 1ዜና 11፥13 ይመ፤ ዕብራይስጡ ግን፣ *በዚያ ተሰበሰቡ* ይላል

[ፀ]18 አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጆች (እንዲሁም 1ዜና 11፥20 ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ሁለት የዕብራይስጥ ቅጆችና የሱርስቱ ትርጕም፣ *ሠላሳ* ይላሉ።

[ፈ]27 ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጕሞች (እንዲሁም 1ዜና 11፥29 ይመ) ግን፣ *ሲባካይ* ይላሉ።

[ፐ]29 አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጆች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ አንዳንድ የዕብራይስጥ ቅጆችና ቩልጌት (እንዲሁም 1ዜና 11፥30 ይመ) ግን፣ *ሔሌድ* ይላሉ።

[ሀ]30 ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጕሞች (እንዲሁም 1ዜና 11፥32 ይመ) ግን፣ *ሁራይ* ይላሉ።

[31]ዓረባዊው አቢዓልቦን፣
በርሐማዊው ዓዝሞት፣
[32]ሸዓልቦናዊው ኤሊያሕባ፣
የአሳን ልጆች፤
ዮናታን የተባለው፣
[33]የአሮዳዊው የሣማ ልጅ[ሰ]፣
የአሮዳዊው የሻራር[ሐ] ልጅ አሒአም፤
[34]የማዕካታዊው የአሐሰባይ ልጅ ኤሌፋላት፣
የጊሎናዊው የአኪጦፌል ልጅ ኤሊአም፣
[35]ቀርሜሎሳዊው ሐጽሮ፤
አርባዊው ፌዓራይ፣
[36]የሱባ ሰው የሆነው የናታን ልጅ ይግዓል፣
[37]አሞናዊው ጻሌቅ፣
የጽሩያ ልጅ የኢዮአብ ጦር መሣሪያ ያዥ
የነበረው ብኤሮታዊው ነሃራይ፣
[38]ይትራዊው ዒራስ፣
ይትራዊው ጋሬብ፣
[39]እንዲሁም ኬጢያዊው ኦርዮ፤
በጠቅላላው ሠላሳ ሰባት ነበሩ።

ዳዊት ተዋጊዎቹን ቈጠረ

22፥1-51 ተጓ ምብ - መዝ 18፥1-50

24 እንደ ገናም *እግዚአብሔር* በእስራ
ኤል ላይ እጅግ ተቈጣ፤ ዳዊት
ንም በእነርሱ ላይ በማስነሣት፣ “ሂድ እስ
ራኤልንና ይሁዳን ቍጠር” አለው።
[2]ስለዚህም ንጉሡ ኢዮአብንና አብረ
ውት ያሉትን የጦር አዛዦች[መ]፣ “ከዳን
እስከ ቤርሳቤህ ወዳሉት የእስራኤል ነገዶች
ሁሉ ሂዱ፤ ብዛታቸው ምን ያህል እንደ ሆነ
ለማወቅ እንድችልም ተዋጊዎቹን መዝግቡ”
አላቸው።
[3]ኢዮአብ ግን ንጉሡን፣ “አምላክህ *እግዚአ
ብሔር* ሰራዊቱን መቶ ዕጥፍ ያድርገው፤
የጌታዬ የንጉሡ ዐይን ይህን ለማየት ይብቃ፤
ንጉሡ ጌታዬ ግን ይህን ለማድረግ የፈለ
ገው ለምንድን ነው?” ሲል መለሰለት።
[4]ሆኖም የንጉሡ ቃል ኢዮአብንና የሰራዊቱን
አዛዦች ስላሸነፋቸው፣ የእስራኤልን ሰራዊት
ለመመዝገብ ከፊቱ ወጥተው ሄዱ።
[5]ዮርዳኖስን ከተሻገሩ በኋላ፣ በሸለቆው
ውስጥ ካለችው ከተማ በስተ ደቡብ በምት
ገኘው በአሮዔር አጠገብ ሰፈሩ፤ ከዚያም
በጋድ በኩል አድርገው ወደ ኢያዜር ሄዱ፤
[6]እንዲሁም ወደ ገለዓድና ወደ ተባሶን አዳ
ሰይ፣ ቀጥሎም ወደ ዳንየዓን ከዚያም ዞረው
ወደ ሲዶና ሄዱ። [7]ደግሞም ወደ ጢሮስ
ምሽግ፣ ወደ ኤዊያውያንና ወደ ከነዓና
ውያን ከተሞች፣ በመጨረሻም በይሁዳ
ደቡብ ወዳለችው ወደ ቤር ሳቤህ ሄዱ።
[8]ምድሪቱን ሁሉ ዞረው ከዘጠኝ ወር
ከሃያ ቀን በኋላ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ።
[9]ኢዮአብም የተዋጊዎቹን ጠቅላላ ቍጥር

23፥31 2ሳሙ3፥16
23፥34 ዘዳ3፥14፤ 2ሳሙ11፥3፤15፥12
23፥35 ኢሱ12፥22
23፥36 1ሳሙ14፥47
23፥37 ኢሱ9፥17
23፥38 1ዜና2፥53
23፥39 2ሳሙ11፥3
24፥1 ዘθ30፥12፤ ኢሱ9፥15፤ 1ዜና27፥23፤ ኢዮ1፥6፤ዘካ3፥1
24፥2 2ሳሙ3፥10፤ 20፥23፤2ዜና2፥17፤ 17፥14፤25፥5
24፥3 ዘዳ1፥11፤ 2ሳሙ2፥18
24፥5 ዘኍ21፥32፤ ኢሱ13፥9
24፥6 ዘፍ10፥19፤ መሳ1፥31
24፥7 ዘፍ21፥31፤ ዘθ3፥8፤ዘዳ1፥7፤ ኢሱ19፥29
24፥9 ዘኍ1፥44-46
24፥10 ዘኍ12፥11፤ 22፥34፤1ሳሙ24፥5
24፥11 1ሳሙ9፥9፤ 22፥5
24፥13 ዘθ5፥3፤ 30፥12፤ዘሌ26፥25፤ ዘዳ28፥21-22፡27-28-35፤28፥38-42፡48፤ 32፥24፤ሕዝ14፥21
24፥14 ነህ9፥28፤ መዝ4፥1፤51፥1፤ 86፥5፤103፥8፡13፤ 119፥132፤130፥4፤ ኢሳ54፥7፤55፥7፤ ኤር33፥8፤42፥12፤ ዳን9፥9
24፥15 1ዜና27፥24
24፥16 ዘፍ6፥6፤ 16፥7፤19፥13፤ ዘθ12፥23፤ ሐሥ12፥23
24፥17 ዘፍ18፥23፤ መዝ74፥1፤100፥3፤ ኤር49፥20፤ዮና1፥12

ለንጉሡ አሳወቀ፤ በእስራኤል ስምንት
መቶ ሺህ፣ በይሁዳ አምስት መቶ ሺህ ሰይፍ
መምዘዝ የሚችሉ ብቃት ያላቸው ሰዎች
ተገኙ።
[10]ዳዊት ተዋጊዎቹን ከቈጠረ በኋላ ኅሊ
ናው ስለ ወቀሰው፣ “ባደረግሁት ነገር ታላቅ
ኀጢአት ሠርቻለሁ፤ አሁንም *እግዚአብሔር*
ሆይ፤ የአገልጋይህን በደል እንድታርቅ
እለምንሃለሁ፤ የፈጸምሁት ታላቅ የስን
ፍና ሥራ ነውና” አለ።
[11]በማግስቱ ጠዋት ዳዊት ከመነሣቱ በፊት
የእግዚአብሔር ቃል የዳዊት ባለ ራእይ ወደ
ሆነው ወደ ነቢዩ ወደ ጋድ መጣ፤ [12]እንዲ
ህም አለው፤ “ሂድና ዳዊትን፣ ‘*እግዚአብሔር*
እንዲህ ይላል፤ ሦስት ነገሮችን ለምርጫ
አቅርቤልሃለሁ፤ በአንተ ላይ አደርግብህ
ዘንድ አንዱን ምረጥ’ በለው።”
[13]ስለዚህም ጋድ ወደ ዳዊት ሄዶ፣ “በም
ድርህ የሦስት[ሠ] ዓመት ራብ ይምጣብህ?
ወይስ ጠላቶችህ እያሳደዱህ ሦስት ወር
ትሸሽ? ወይስ ደግሞ በምድርህ ላይ የሦ
ስት ቀን ቸነፈር ይምጣ? እንግዲህ አሁን
ለላከኝ ምን መልስ እንደምሰጥ አስበህበት
ወስን” አለው።
[14]ዳዊትም ጋድን፣ “እጅግ ተጨንቄአለሁ፤
ምሕረቱ ታላቅ ስለሆነ *በእግዚአብሔር*
እጅ እንውደቅ፤ በሰው እጅ ግን አልውደቅ”
አለው። [15]ስለዚህም *እግዚአብሔር* ከዚያች
ዕለት ጥዋት አንሥቶ እስከ ተወሰነው ቀን
ድረስ በእስራኤል ላይ ቸነፈር ላከ፤ በዚ
ህም ከዳን እስከ ቤርሳቤህ ድረስ ሰባ ሺህ
ሰው አለቀ። [16]*የእግዚአብሔር* መልአክ
ኢየሩሳሌምን ለማጥፋት እጁን በዘረጋ ጊዜ፣
የደረሰው ጕዳት *እግዚአብሔርን* ስላሳዘ
ነው፣ ሕዝቡን የሚቀሥፈውን መልአክ
“በቃ! እጅህን መልስ” አለው። በዚያን ጊዜ
የእግዚአብሔር መልአክ በኢያቡሳዊው በኦ
ርና ዐውድማ አጠገብ ቆሞ ነበር።
[17]ዳዊት ሕዝቡን የሚቀሥፈውን መል
አክ ባየ ጊዜ *እግዚአብሔርን*፣ “እነሆ ኀጢ
አት የሠራሁም የተሳሳትሁም እኔ ነኝ፤ እነ
ዚህ ግን በጎች ናቸው፤ ምን አጠፉ? እጅህ
በእኔና በአባቴ ቤት ላይ ትሁን” አለ።

[ሰ]33 አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጕሞች (እንዲሁም 1ዜና 11፥34 ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ዕብራይስጡ ግን ***ልጅ*** የሚለውን አይጨምርም።
[ሐ]33 ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጕሞች (እንዲሁም 1ዜና 11፥35 ይመ) ግን፣ ***ሳካር*** ይላሉ።
[መ]2 የሰብዓ ሊቃናት ትርጕም (እንዲሁም ቍጥር 4 እና 1ዜና 21፥2 ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ዕብራይስጡ ግን፣ ***የጦር አዛዡ ኢዮአብ*** ይላል።
[ሠ]13 የሰብዓ ሊቃናት ትርጕም (እንዲሁም 1ዜና 21፥12 ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ዕብራይስጡ ግን፣ ***ሰባት*** ይላል።

ዳዊት መሠዊያ ሠራ

24፥18-25 ተጓ ምብ - 1ዜና 21፥18-26

18በዚያን ቀን ጋድ ወደ ዳዊት ዘንድ
ሄዶ፣ “ውጣና በኢያቡሳዊው በኦርና ዐው
ድማ ላይ *ለእግዚአብሔር መሠዊያ ሥራ*”
አለው። 19ስለዚህ ዳዊት፣ *እግዚአብሔር*
በጋድ በኩል ባዘዘው *መሠረት* ወጣ። 20ኦር
ናም ቍልቍል ሲመለከት፣ ንጉሡና ሰዎቹ
ወደ እርሱ ሲመጡ አየ፤ ከዚያም ወጥቶ
ወደ መሬት ለጥ ብሎ ለንጉሡ እጅ ነሣ።
21ኦርናም፣ “ንጉሥ ጌታዬ ወደ አገል
ጋዩ የመጣው ለምንድን ነው?” አለ።

ዳዊትም መልሶ፣ “መቅሠፍቱ ከሕዝቡ
እንዲከለከል *ለእግዚአብሔር መሠዊያ* እን
ድሠራ ዐውድማህን ልገዛ ነው” አለው።
22ኦርናም ዳዊትን እንዲህ አለ፤ “ንጉሥ
ጌታዬ ደስ ያለውን ወስዶ *መሥዋዕቱን* ያቅርብ፤
ለሚቃጠል *መሥዋዕት* በሬዎች አሉ፤
ለሚነደውም ዕንጨት፣ የመውቂያው ዕቃና
የበሬ ቀንበር አለ። 23ንጉሥ ሆይ፣ ይህን
ሁሉ ኦርና ለንጉሡ ይሰጣል።” እንዲሁም
ኦርና፣ “*እግዚአብሔር* አምላክህ ይቀበልህ”
አለው።

24ንጉሡ ግን ኦርናን፣ “እንዲህማ አይሆ
ንም፤ ዋጋውን ላንተ መክፈል አለብኝ፤ ለአ
ምላኬም *ለእግዚአብሔር* የሚቃጠል *መሥ
ዋዕት* ያለ ዋጋ አላቀርብም” አለው።

ስለዚህም ዳዊት ዐውድማውንና በሬዎቹን
በአምሳ ሰቅል[ሬ] ብር ገዛ፤ 25በዚያም ዳዊት
ለእግዚአብሔር መሠዊያ ሠራ፤ የሚቃጠል
መሥዋዕትና የኅብረት *መሥዋዕት*[ሰ] አቀረበ።
ከዚያም *እግዚአብሔር* ስለ ምድሪቱ የቀረ
በውን ጸሎት ሰማ፤ በእስራኤል ላይ የመ
ጣውም ቸነፈር ቆመ።

24፥18 ዘፍ22፥2፤ 2ዜና3፥1
24፥21 ዘኍ16፥44-50
24፥22 1ሳሙ6፥14
24፥23 ዘፍ23፥11
24፥24 ዘፍ23፥16፤ ሚል1፥13-14
24፥25 1ሳሙ7፥17፤ 2ሳሙ21፥14

[ሬ]24 0.6 ኪሎ ግራም ያህል ነው።
[ሰ]25 በትውፊት፣ *የሰላም መሥዋዕት* ይባላል።